

ஜூலை, 1995

விலை ரூ. 2.-

சப்தாஹர்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

குருமுக மந்தீத்ய ப்ராஹ வேதா நேஸஷாந்
நரபதி-பரிக்லுப்தம் ஸுல்க மாதாதுகாம:
ஸ்வஸூர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி

--(ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் - தனியன்)

(வல்லபதேவன் என்கிற பாண்டிய) மன்னன் அமைத் திருந்த
பொற்கிழியைப் பெறுவதற்காக வேதங்கள் கற்காமலேயே (பரம
னின் திருவருளால்) வேதார்த்தங்களை உரிய வகையில் எடுத்த
துரைத்து பரதத்துவ நிர்ணயம் செய்தவரும் திருவரங்கனுக்கு
மாமனாரும், அந்தணர் குலத்தின் தலைவருமான விஷ்ணுசித்
தரை (பெரியாழ்வாரை) வணங்குகிறேன்.

ஸப்தகர்

ஜூலை - 1995

தனிப்பிரதி ரூ. 2

மலர் 26

வருடச்சந்தா ரூ. 24

இதழ் 2

உள்ளுறை

பக்கம்

சிறப்பாசிரியர் :

திரு என். ரமேஷ்குமார், ஐஏஎஸ்
செயலாட்சித்தலைவர்,
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

திருக்கோயில்களில்
வழிபாட்டின் அவசியம் .. 5

கலியனொலி மாலை ... 8

குருவின பெருமை ... 10

ஆசிரியர்

பகவத கீதை .. 12

திரு. என்எஸ் ராமமூர்த்தி, எம்ஏ,

மகான அபயய தீட்சிதர் . 15

நமமாழ்வாரும் பெரியாழ்வாரும் . 20

அச்சிடுபவர்,

ஸஹஸர நாமம் .. 25

திரு பி மோகன்ராவ்,

முழுட்சுப்படி ... 28

மேலாளர்,

தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி

மாலின மாலைக்கு

மணம் கொடுத்த மங்கை . 31

ஆண்டாளும் மீராவும . 37

பிரதிகளுகு:

வைணவ வழக்குச் சொற்களும்

EDITOR,

பொருள்களும் ... 40

"Sapthagiri"

பெரியாழ்வாரும்

T.T.D., Tirupati.

குழந்தை வளர்ப்பும் . 43

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பட்டை : ஸ்ரீகோதை நாசசியார - ஸ்ரீவிலலிபுத்தூர்.

முதல் உள்ளடடை : பெரிய சேஷவாகனத்தில் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர் (உதஸவர்).

2-வது உள்ளடடை : ஸ்ரீபெரியாழ்வார

பின்னடடை : ஸ்ரீகலயாண வேங்கடேஸ்வரசுவாமி
திருக்கோயில், ஸ்ரீநிவாசமங்காபுரம்.

எள்ளே : ஓழமலையான திருக்கோயில்

JAGADISH

உங்களுடன்....

ஒருவர் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவருடைய எழுதுகோலில் மை தீர்ந்துவிட்டது. எழுத வேண்டியதோ நிரம்ப இருந்தது. ஆகவே உடனே அவர் மை வாங்கிவர கடைத்தெருவுக்கு ஓடினார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் மையுடன் திரும்பினார். எழுதுவதைத் தொடர்ந்தார்; முடித்தார். மற்றொரு காட்சி. இவரும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவர் எழுதுகோலிலும் மை தீர்ந்துவிட்டது. அவருக்கும் எழுதவேண்டியது மிக்க இருந்தது. ஆனால் இவர் மைக்காக வெளியே ஓடவில்லை. 'ஒரு பொருளுக்காக ஏன் கடைத்தெருவுக்குப் போகவேண்டும். வெளியில் இன்னும் நான்கைந்து பணிகள் உள்ளன. அவற்றை முடிக்கச்செல்லும் போது மையினையும் வாங்கி வரலாம்' என்று நினைத்தவாறு சிறிது கால அவகாசத்திற்குப் பிறகு அவர் வெளியில் சென்றார். காலை சென்றவர் மாலை வீடு திரும்பினார். ஆனால், வெளியில் தான் எதிர்கொண்ட பல புதிய பிரச்சனைகளில் மூழ்கிய அவர், தான் நினைத்துக்கொண்ட பணிகளை முடிக்கவில்லை. வாங்கிவரவேண்டிய மையினையும் வாங்கவில்லை. அதனால் எழுதும் பணியும் பாதியில் நின்றது. விளைவு கோபம், ஏமாற்றமே அவருக்கு மிஞ்சியது. ஏன் இந்த நிலை? முன்னவர்க்கு 'மை வாங்குதல்' என்பது ஒரு குறிக்கோளாக இருந்தது. அதனை அடைய அதற்குரிய முயற்சியினை உடனடியாக மேற்கொண்டார். அதனால்தான் நினைத்ததைக் குறித்தநேரத்திலே முடிக்க முடிந்தது. ஆனால் பின்னவரோ நான்கைந்து பணிகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டார். அவற்றைப் பெறவும்கூட விரைந்து செயல்படவில்லை. காலம் தாழ்த்தி வெளியே சென்றவர் கொண்ட குறிக்கோளை மறந்து, குறிக்கோள் அற்று காலத்தையும், உழைப்பையும் வீணாக்கி வீடு திரும்பினார். இவ்இரண்டு காட்சிகளும் குறிக்கோள் கொண்டவர், குறிக்கோள் அற்றவர் நிலையினை விளக்கிக்கூறும். இந்த இரண்டாமவர் நிலையில்தான் இன்றைய இந்திய சமுதாயம் இருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் சமூகம், அரசியல் போன்ற அமைப்புக்களின் மற்றும் பொதுமக்களின் எதிர்காலம் அந்நாட்டின் இளைஞர் சமுதாயத்தின் மீதே ஆதாரப்பட்டுள்ளது. கால தேச வர்த்தமானங்கள் மாறலாம். ஆனால் கொண்ட கொள்கைகள் மாறக்கூடாது. வான்மீகியின் குகனுக்கும் இராமன் மீது அளவிலா பக்தி இருந்தது. கம்பனின் குகனுக்கும் காகுத்தன் மீது தீவிர பக்தி இருந்தது. தன் இராம பக்தியை வான்மீகியின் குகன் பல மீன்வகை உணவுகளை இராமனுக்கு அளித்தும், அவற்றை இராமன் விரும்பி உண்டதைக் கண்டு மகிழ்ந்தும் தன் பக்தியைக் காட்டினான். அதே நேரத்து கம்பனது குகன் இராமனுக்குக் கனிவகை பல கொடுத்தும், உண்ணக் கண்டும் தன் பக்தியை குகன் தெரிவித்தான். கொடுத்த பொருளும், வாழ்ந்த காலமும், கொண்ட கலாசாரமும் வேறு வேறு. ஆனால் நிலவிய பக்தி உணர்வு ஒன்றுதான். அப்பக்தியே இருவர்தம் குறிக்கோள். அதனை அவர்கள் இருவரும் அடையவே செய்தனர்.

இன்றைய இந்தியாவின் குறிக்கோள் என்ன? இல்லாத ஊருக்குப் பயணிப்பது போன்று இன்றைய சராசரி இந்தியன் குறிக்கோள் அற்று வாழ்கின்றான். எதற்காக வாழுகிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு விடை கிடைக்கும். 'எதற்கு' 'எப்படி' என்பதை நமக்கு அறிவுறுத்தத்தான் நமக்கு நம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டி, ஒரு துணை தேவைப்படுகிறது. அதனைத்தான் 'குரு' என்று கொண்டார்கள் நம் ஆன்றோர். "நானே மூலப்பரம்பொருள்" என்று கீதையில் குறிப்பிட்ட பரமன், தன் அவதாரங்கள் சிலவற்றில் தனக்குக் குருவாக சிலரைக் கொண்டான்; ஆம், வாழ்க்கையில் 'குரு'வின் அவசியத்தை உணரத்தத்தான் தனனை ஒரு முன்னுதாரணமாக்கிக்கொண்டான் அவ் ஆதிநாயகன். குடும்பத்துக்குத் தலைவன் தந்தைதான். ஆனால் அத்தந்தையைக்கூட தாய் காட்டத்தான் தனையன் தெரிந்துகொள்கிறான். அதுபோன்று 'வாழ்க்கைத் தாயாக' குரு விளங்குகிறார். அவர் காட்ட நாம், உலகத்தந்தையாகிய அவ்இறைவனை நாம் அறிய முயலுகின்றோம்.

அத்தகு பெருமையும், சிறப்பும கொண்ட 'குரு'வின் இடத்தை இன்றைய நிலையில் பெற்று விளங்குவது யார்? கற்றுத்தருபவர் 'குரு'. அப்படியெனில் ஆசிரியர் யாவரும் 'குரு'மார்கள்தாம். ஆனால் எதைக் கற்றுத்தருகிறார், எப்படிக் கற்றுத் தருகிறார் என்பதைப் பொறுத்தே அவ் ஆசிரியரின் - குருவின் சிறப்புப் பேசப்பெறும். இந்த அளவுகோலால் இன்றைய ஆசிரிய சமுதாயத்தை எடை போட்டால், நமக்குக் கவலையும் ஏமாற்றமுமே மிஞ்சுகிறது. இதற்குக் காரணம் ஆசிரியர் சமுதாயம் மட்டும்தானா? கற்கும் மாணவ சமுதாயத்தின் இன்றைய போக்கு என்ன என்பதை நாம் கேட்டுக்கொண்டால், அக்கவலையும், ஏமாற்றமும் அதிகரிக்கவே செய்கின்றது. 'நான் கற்றதை என் மாணவனும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்ற உணர்வில் தான் இறந்தாலும் பரவாயில்லை என்று கருதி, தான் கற்ற 'உயிர தரும் மந்திரத்தை'த் தன சிஷ்யனான கச்சனுக்குக் கற்றுத்தந்த குருவான சுக்கிராசார்யரிடம் அமைந்த 'மாணவ ஈடுபாடு' இன்று ஆசிரியர்களிடையே எந்த அளவு உள்ளது? தன் குரு கேட்ட மாத்திரத்தில், தன் வில்லாற்றலுக்குத் துணை போகும் தன் கட்டை விரலையே துரோணர்க்குக் குரு காணிக்கையாகத் தந்திட்ட ஏகலைவனிடம் அமைந்திருந்த தியாகம், துணிவு இன்றைய மாணவ சமுதாயத்தினரிடையே எந்த அளவு விளங்குகிறது. இந்த இருபாலாரிடம் அமைந்துள்ள குறைபாடுகளுக்கு 'மானிட சமுதாயமே' மறைமுகமாக காரணமாகின்றது. 'ஆசிரியர் சமுதாய' குறைபாடுகளுக்கு அரசியல், சமூக, பொருளாதார செயல்பாடுகளும், 'மாணவ சமுதாய' பலவீனங்களுக்குப் பெற்றோர் உள்ளிட்ட குடும்ப உறுப்பினர்களும் மறைமுகமாகவும், நேரிடையாகவும் காரணமாக உள்ளனர். ஆகவே சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் இவ்விருவரின் குறைபாடுகளுக்கு வித்திடுகின்றனர். தகுந்த வழிகாட்டி இல்லாததனால், இவர்கள் தப்புக்கள் புரிகின்றனர்; தவறுகள் செய்கின்றனர். 'வழிகாட்டி' என்றால் அது 'குரு', 'ஆசிரியர்' என்ற நிலையினர் மட்டுமா? 'நலம்' எனும் குறிக்கோளை அடைய 'வழி இது' என்று வகுத்துக்கூறும் எந்த ஒரு நபரும், இயக்கமும் நம் 'குரு' தான். அந்த வகையில் 'இந்து சமயத்தை'விட ஒரு நல்ல வழிகாட்டி நமக்குக் கிடைத்திடுமா?

வேத, புராண, இதிலுறாஸங்கள் யாவும் ஏதோ காட்டுமிராண்டி காலத்தில் தோன்றியவை அல்ல. மனித நாகரிகத்தின் தொட்டிலாக விளங்கிடும் இப்புண்ணிய பூமியில்தான், வானவியலும், வாழ்க்கை இயலும் உயர்ந்து நின்ற நிலையில்தான் அவை சொல்லப்பட்டன. இயற்றப்பட்டன. அவற்றில் கூறப்படும் கருத்துக்கள், பேசப்பெறும் பாத்திரங்கள், காட்சி விளக்கங்கள், கதைகள் யாவும் வாழ்க்கைப்பாடம் புகட்டும் 'குரு'மார்கள்தாம். கடமைக்காகவும், கட்டுப்பாடுகளுக்காகவும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இன்றைய குடும்ப உறுப்பினர்கள் இம்மண்ணில் கலாசார மாண்பினையும், தம் சந்ததியினரின் எதிர்கால வாழ்க்கையினையும் சற்றே எண்ணிப்பார்த்து - ஆதாயங்களுக்காகவும் ஆடம்பரங்களுக்காகவும் கொள்கைகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய அரசியல், சமூக, கலாசார அமைப்புகளும், அதன் தலைவர்களும் தங்களை வாழ வைத்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்ணின் எதிர்கால வளர்ச்சியினையும், நாட்டின் பெருமையினையும் சற்றே சிந்தித்துப்பார்த்து, 'இந்து சமயம்' வாரி வழங்கிட்ட சமயகருத்துக்களின் பின்னணியில் ஒளிர்ந்திடும் ஷாழ்க்கை உணமைகளை சற்றே அறிந்து தெளிந்து செயல்பட்டால் தனிமனித உயர்வும் அதனாற்றான் சமுதாய மேம்பாடும் நிச்சயமாக உயர்கதிபெறும்.

இந்து சமயம் தந்திட்ட அறிவுரைகளை நமது வழிகாட்டியாக - நம் ஆன்மீக குருவாக நாம் கொள்வதே இன்று நாம் 'குரு பூர்ணிமை' கொண்டாடுவதில் பொருள் இருக்கும். ஆதிசுருவான வியாசருக்கு நாம் செலுத்திடும் பக்திக் காணிக்கையாகவும் அமைந்திடும்.

முகவுரை :

நம் பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடு. நமநாட்டில் பலலாயி ரகணககான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றிய சமயங்களில் இந்து சமயமே முதலாவதாகும். இந்து சமயத்தில் சைவமும், வைணவமும் இரு கணகளாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றன. இச்சைவ, வைணவ சமயங்களின் அருமை, பெருமைகளைச் சிறப்பிக்கப் பலலாயி ரகணககான கோயில்களை நம் பாரத தேசம் முழுவதும் காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை கட்டப்பட்டுள்ளன. “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டா” எனபது உலக நீதி கூறும் அறிவுரைகளில் ஒன்றல்லவா? கோயில் உள்ள

காண்கிறோம். உதாரணங்களாக புள்ளிருக்குவேனூர் என்ற ஊர் சடாயு என்ற பறவை வழிபட்டதையும், இராமேசுவரம் இராமர் வழிபட்டதையும், மயிலாடுதுறை பாரவதி மயிலுருவமாய் இறைவனை பூசை செய்த வரலாற்றையும் நமக்கு நினைவு படுத்துகின்றன அல்லவா? பழங்கால மக்கள் காடுகளில் வாழ்ந்த போது மரங்களையே கடவுளாக வழிபட்டனர். கடவுள் வழிபாடே மரத்தடியில் தான் தொடங்கப்பட்டு அம்மரங்களே இன்று கோயில்களில் விளங்கும் “தலமரம்” எனப்போற்றி வணங்குகிறோம். இறைவழிபாட்டின் அவசியம்

மற்றெல்லா பிறவிகளையும்

வேண்டுவதென் இம்மனிதயாகை”

மேலும் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் வாழும் மனிதன் பிறவியின் பயனை அடைவதற்கே உயர்ந்த பிறப்பாகிய மனிதப் பிறவியை இறைவன் நமக்கு அளித்துள்ளான். இந்த உணர்வோடு வாழ்பவரே மனிதனாகக் கருதப்படுவான். மனிதப் பிறவி வேண்டுவதும் இறைவனைப் பாடித்துதிப்பதற்கே ஆகும் அவ்வாறு இறைவனை வழிபடாதவர் ஆடு, மாடு விலங்குகளைப்போல வாழ்ந்தாலும் குறையிலலை என கருத்து கீழ்க்காணும் திருமூலரின் பாடலின் மூலம் அறியலாம். அப்பாடலாவது

“பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும் பெறுதற்கரிய பிராண்டி பேணு

திருக்கோயில்களில் வழிபாட்டின் அவசியம்

புலவர் மு. மணி - வேலூர்.

ஊரில் குடியிருந்தால மட்டும் போதாது. இந்துக்கள் அனைவரும் தினந்தோறும் கோயில்களுக்குச் சென்று கடவுளை வழிபடவேண்டும் ஒளவையாரும் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று கொன்றை வேந்தனில் நமமை வழிபட வற்புறுத்திப் பாடியிருக்கிறார்

எல்லா ஊர்களிலும் கோயில்களை நடுவில் அமைத்து அதைச் சுற்றி மக்கள் வாழும் வீதிகளை பலலாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அமைக்கும் வழக்கம் இருந்து வருவதை நாமறிக்கிறோம் தமிழ் நாட்டின் பெரும்பாலான ஊர்களின் பெயர்கள் திருக்கோயில்களின் வரலாற்றை ஒட்டியே அமைந்து விளங்குவதைக்

விட மானிடப் பிறவியே உயர்ந்ததென அனைவரும் அறிவோம் மனிதன் தன் பிறவியின் உயர் பயனை அடைய வேண்டுமானால் இறைவனை வழிபடல் மிக மிக அவசியமாகும் கோயில்களுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டு இறைவனருள் பெற்றால்தான் மனிதப் பிறவியின் பயனை நாம் பெற்றவர்களாவோம் திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இறைவனை வணங்கி நற்பேறு பெறுதல் ஒவ்வொருவரது கடமையாகும் இல்லையேல் இவ்வளவு சிறந்த மனிதப்பிறவி தேவையிலலை என்ற கருத்தைக் குறிப்பால உணரத்தும் அடிகளாவன

“ஆலவாயுடையார் புகழ் பாடப்-

பெறுவேமால்

பெறுதற்கரிய பிராணிகள் எல்லாம் பெறுதற்கரிய தோர்பேறி முதனாரே”

மேலும் திருக்கோயில்கள் இல்லாத ஊர்களைத் “திருநில ஊர்” என்று பாடினார் திருநாவுக்கரசர் திருக்கோயில்கள் இல்லாத ஊரும், திருநீறு அணியாத மக்கள் வாழும் ஊரும், பசுதியால இறைவனைப் பாடாத மக்கள் வாழும் ஊரும், பல கோவில்கள் இல்லாத ஊரும், ஆரவத்தோடு வெண்சங்கு ஊதி இறைவனை வழிபடா ஊரும், அழகிய சோபாரம் கொண்டு வெண்கொடிகள் கொண்ட கோயில்கள் இல்லாத ஊரும், பசுதியால இறைவனைத் துதித்து வழிபாடு செய்யாத ஊரும் ஊராகக் கருதப்படாமல் புதர்கள் நிறைந்த காடாகவே கருதப்படும் என்று பாடினார். சிறப்புமிக்க அப்பாடலாவது

“திருக்கோவில் இலலாத திருவில்
 ஊரும்
 திருவெண்ணீர் ரணியாத திருவில்
 ஊரும்
 பருக்கோடிப் பத்திமையால பாடா
 ஊரும்
 பாங்கோடு பலதளிகள்
 இலலா ஊரும்
 விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா
 ஊரும்
 விதானமும் வெண்கொடியும்
 இலலா ஊரும்
 அருப்போடு மலர் பறித்திட டுணை
 ஊரும்
 அவையெலலாம் ஊரல்ல
 அடவி காடே”

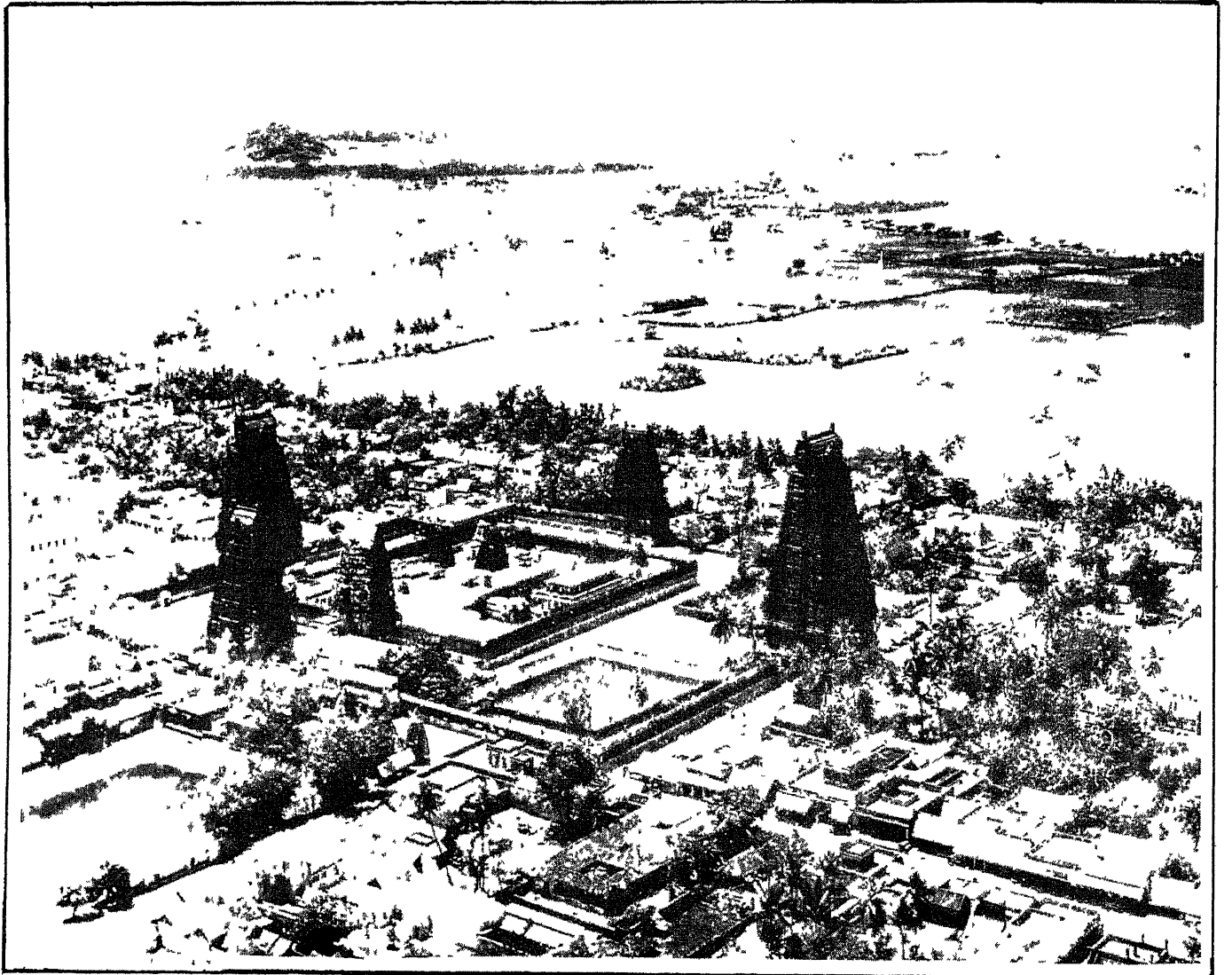
மேலும் சிறிய ஊராயின ஒன்
 றிரண்டு கோயில்கள் இருந்தால
 போதும் அதிக மக்கள்
 தொகை கொண்டா ஊராயின

அதற்கேற்ப கோயில்களின் எண்
 ணிக்கையும் அதிகமாக இருந்
 தல் அவசியம்
 தீவினை அகலும்

ஒவ்வொருவருக்கும் தம்
 வாழ்க்கையில் இனப்பழம், துன
 பழம் மாறி மாறி வருகின
 றன மனிதன் இனப்ப
 வரும் போது மகிழ்ச்சியடைகி
 றுன ஆனால் துன்பம் வரும்
 போதோ மனிதன் வாழ்க்கை
 யையே வெறுத்து மனக்கலக்கம்
 அடைகிறான். ஆகவே வாழ்க
 கையில் துன்பம் இலலா வாழ்
 வான வீடு பேறறைப் பெற
 இறைவழிபாடு அனைவருக்கும்
 அவசியம்

“இருள்சேர இருவினையும் சேரா
 இறைவன்
 பொருள்சேர புகழ் புரிந்தார்மாட்டு”

என்கிறது திருக்குறள். இறை
 வனை வணங்கும் அடியார்
 களுக்கு நலவினை, தீவினை
 ஆகிய இரண்டு வினைகளும்
 சேராமல் பேரினப் வாழ்வை
 அடையலாம் என்று திருவள்ளு
 வரும் தம் திருக்குறளில் கூறி
 யிருப்பதை அறியலாம். மக்க
 ளின் மனத்துயரைப் போக்க
 வல்ல நல்ல மருந்தே இறை
 வழிபாடு தான். இறை
 வனை வணங்கி நாம் துன
 பம் நிறைந்த இப்பெருங்கட
 லைக் கடக்கலாம் என்றும் திரு
 வள்ளுவர இறைவனை வணங்
 குவதன் பயனைத் தெளிவு
 படுத்தியுள்ளார். தினமும்
 பலலாயிரக்கணக்கான பக்தர்
 கள் திருமலையில் திருமாலை
 “கோவிந்தா”, “கோவிந்தா” எனக்

சொல்லி வழிபடக்காரணம் திருமலையில் கோவிலுள்ள மகாவிஷ்ணு கோபாவமவிநதன்=அழிப்பவன். வழிபடும் பகதர்களின் பாவங்களைப் போக்கி நலவாழ்வு அளித்து நலவாழ்க்கை வாழ் பேரருள் புரிந்து வருவதாலல்லவா? உண்டியலில் காணிக்கை செலுத்தி நம வேண்டுதலை நிறைவேற்றுமாறு இறைவனை வேண்டுவதும் வழக்கமாயிற்று.

எலியின் பக்தி

மானிடர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஐந்தறிவுகொண்ட விலங்குகளும் இறைவனை வழிபட்டு அரசனாகும் பேறு பெற்றது எனப் பதற்கு அபபரடிகளின் மூலம் ஒரு சிறு கதையை நாம் அறியலாம். திருமறைக்காடு எனப்படும் வேதாரண்யம் திருக்கோயிலில் எலியொன்று வாழ்ந்ததுவந்தது அந்த எலி அரத்தயாமத்தில் பூஜை முடித்து அரசக்கரத்தன் வீட்டிற்குச் சென்று விட்ட நேரத்தில் தீபத்தில் இருந்த நெய்யைக் குடிப்பதற்கு முற்பட்டது. சுடர்தட்டி அணைய இருந்த நேரத்தில் அந்த தீபத்தில் ஏறி அதில் இருந்த நெய்யைக்குடிக்க ஆரம்பித்தது. விலக்கின் சுடரெலியின் மூக்கைச் சுட்டுவிட்டது சூடு பொறுக்காத அந்த எலி மூக்கைச் சிலிர்த்தது அப்போது அணைய இருந்த தீபம் நன்றாகத் தூண்டப்பட்டு பிரகாசமாக எரிந்தது. இதைக் கண்ட இறைவன் எலியின் செயலுக்கு மகிழ்ந்தார். அணைய இருந்த விளக்கைத் தூண்டிப் பிரகாசமாய் எரிய விட்ட அவ்வெலியை அரசனாகப் பிறக்கும் பெறும் பேற்றை வழங்கியருளினார் என்று அபபரதம் பாடலில் பாடி வெளிப்படுத்தினார். அப்பாடலாவது:

“நிறை மறைக்காடு தன்னில்
நீண்டெரி தீபந்தன்னை
கறை நிறத்து எலிதன் மூக்குச்
சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறை கடல் மண்ணும் விண்ணும்
நீண்ட வான் உலகமெல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பார போலும்
குறுக்கை வீரட்டனாரே”

ஏதும்

மலேயே

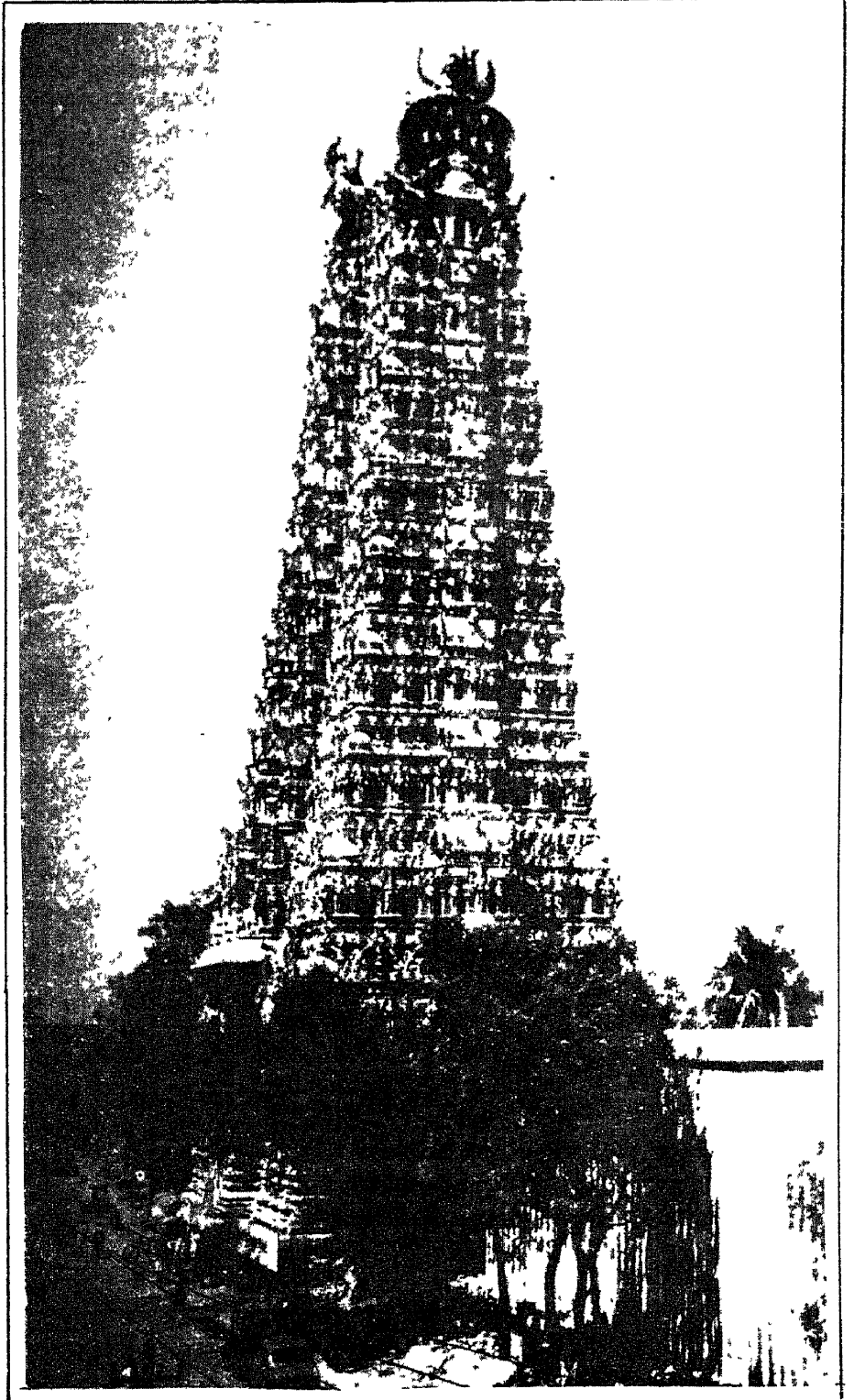
அறியா

எலி செயத நற்செ

யலுக்காக இறைவன் எலிக்கு அரசப் பதவி கொடுத்தாரென ரூல அறிந்து செய்யும் தொண்டுகளுக்கு இறைவன் எத்தகைய பெரிய நலன்களை நமக்கு அருளுவான் எனப்பதை நாம் சிந்தித்துத் தெளியலாம்.

திருவிளக்கேற்றல்

மக்கள் வழிபடும் ஆலயங்களில் திருவிளக்குகளை ஏற்றி

வழிபட்டாலதான் நமவீடும்
ஒளிமயமாகத் திகழும். அதனை
விளக்கும் பாடலாவது

“விளக்கினார பெற்ற இனபம்

மெழுகினால் பதிறியாகும்
துளக்கில் நல மலர் கொடுத்தால்

தூய விண் ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார பேறு சொல்லின்

மெய்நெறி ஞானமாகும்
அளப்பில் கீதம் சொன்னாரக்கு

அடிகள் தாம் அருளுமாறே”

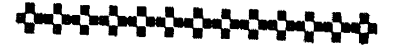
இப்பாடலில் அப்பரடிகள் பக்
தர்கள் ஆலயங்களில் திருமெ
ழக்கேற்றி வழிபடல் சிறந்த
பயனைத்தரும் என்றும், மலரமா
லையிட்டு வழிபட்டால் வானு
லக இனப்புகள் பெறலாம் என
றும், திருவிளக்கேற்றி வழி
பட்டால் சிவஞானம் பெற்று
வாழ்வர என்றும், இறைவனது
பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடி
வழிபட்டால் இறைவனது திரு

வருள் மிகுதியும் பெற்று வீடு
பேறு கிடைக்கும் என்றும் பாடி
யிருக்கிறார்.

முடிவுரை:

காசி விஸ்வநாதம், திருப்பதி
ஸ்ரீவேங்கடாஜலபதி, காஞ்சி
ஏகாம்பரநாதர், மதுரை சொக
கநாதர், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர்,
தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர், கன
னியாகுமரி குமரி அனனை
ஆகிய புகழ்பெற்ற திருக்கோ
யிலகளுக்குத் தினமும் பலலா
யிரகணக்கான பகதர்கள்
சென்று வழிபட்டு அருளபெ
றுவதை அனைவரும் அறிவர.
பண்டைக்கால அரசர்கள் தங்
கள் ஆட்சிக்காலத்தில் பலகோ
யிலகளைக் கட்டி வழிபட்டனர்.
அவ்வரசர்கள் தங்கள் ஆட்சி
காலத்தில் செய்த பல சாதனை
களைக் கலவெட்டுக்கள் மூலம்
செதுக்கியிருப்பதை திருப்பதி

மலையின் மேலுள்ள திரும
லைக் கோயில மதில், சுவரக்
ளில் இன்றும் காணலாம். இத்
னால் கோயில, ஊர், மன்
னன், நாகரீகம் பற்றிய தகவல
களை அறியலாம். பெற்றோர்
கள் தம் குழந்தைகளைச் சிறு
வயதிலிருந்தே இறைவழிபாட
டுணரவுடன் வளரக்க வேண்
டும். திருக்கோயிலகளுக்குத் தம்
குழந்தைகளை அழைத்துச்
சென்று இறைவனை வழிபடும்
முறைகளைக் கற்றுத் தரவேண்
டும். இதுகாறும் நாம் இக்
கட்டுரையின் வாயிலாக திருக்
கோயிலகளுக்குச் சென்று இறை
வனை வழிபட்டு கலவி, செல
வம், இளமை முதலிய பதினாறு
செலவங்கப் பெற்று பேரினப்
பாழ்வு பெற்று வாழ்வோ
மாக!! வளரக் திருக்கோயில்கள்!!

கலியனொலி மாலை

திரு. ஏ.வி. ரெங்காச்சாரியார் - ஆழ்வார்திருநகரி.

திருமகள் கேளவனான
எம்பெருமான ஸ்ரீமந்நாராய
ணன், நமமிடம் பரமகருணை
கொண்டு தனது மெய்யடியார்
களை இமமண்ணுலகில் தோன
றச் செய்து, தெய்வத்தமிழ்
மணம் கமழும் திவ்வியப் பிர
பந்தங்களை வெளியிட்டருளி
னான். நான்கு வேதங்
களும், திருமாலின் பரத்வ
மான மேலான நிலையை அறி
விக்கின்றன. வேதங்களுக்கு
நிகராக, திருமாலால் பிரம
னுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பாஞ்
சராத்திர நூல்கள், வியூஹ
நிலையை (பாறகடலில் பள்ளி
கொண்டிருக்கும்) உணரத்துகின்

றன. இராமாயணம், பாகவதம்
போன்ற இதிகாசங்கள், அவ
னது விபவ நிலையை (அவ
தார் விசேஷங்களை) அறிவிக்
கின்றன. தரம சாஸ்திரங்
களும், ஸமருதியும் பகவான
எங்கும் நிறைந்துள்ள அந்தர
யாமிதவ் நிலையை உணரத்து
கின்றன. பின்னானார வணங்
கும் ஜோதியான, திருமாலின்
அர்ச்சாவதார் நிலையைத்
தெற்றென விளக்கும் சேர்மை
பெற்றவை திவ்வியப்பிரபந்தங்
கள் ஆகும்.

உயர்வற உயர்நலமுடைய
திருமாலால் மயர்வற மதிநலம்
அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களின்

பகவதனுபவ வெள்ளமே திவ்
வியப் பிரபந்தங்கள். ஆழ்வார்
களுள் கடைக்குட்டி 'கலியன்'
என்று பாராட்டப்படும் திருமங்
கையாழ்வார் ஆவார். இவர
வாள்வலியால் மந்திரம் கொண்
டவர. அதன் சிறப்பை
உணர்ந்து உலகிறகுணர்த்திய
வள்ளல, “நலமதரும் சொலலை
நான் கண்டு கொண்டேன்-
நாராயண என்னும் நாமம்” என்
பது இவர் திருவாக்கு. பகவா
னைவிட அவனது திருப்பெயர்
(எட்டெழுத்து மந்திரம்) ஏற்றம்
பெற்றது. கலந்த திருக்காரத
திகையில் கிருத்திகை நட்சத்தி
ரத்தில் உதித்த இவர் மகிழ்

மாறன் பணித்த தமிழமறை யான நானகு பிரபந்தங்களுக் கும், ஆறு அங்கமாக ஆறு பிரபந்தங்களை அறபுதமாக அருளிச்செய்தார். முதல் பிர பந்தமான பெரிய திருமொழி யில் 86 திவ்விய தேசத்து அர்ச்சாவதார எம்பெருமான் களைச் சேவித்து ஆராக்காதலு டன பாடிப் பரவி அனுபவித் தார். இராமாவதாரத்தை அரக் கர் பாவனையாலும், கிருஷ் ணாவதாரத்தை யசோதை பாவனையாலும் அனுபவித் தார். பிரளய காலத்தில் உல கைக் காப்பாற்றிய திருமா லையே அடைந்து உய்யுமபடி யும், திருமாலின் திறத்தில் ஈடுப டாத அவயங்குள பயனற்றவை என்பதையும், 'நீணுகம் சுற்றி...' என்ற பதிகத்தின் மூலம் உப தேசித்தார்.

இரண்டாம் பிரபந்தமான திருக்குறுந்தாண்டகத்தில் பசி அதிகமாகும் வரை சோறிடத் தயங்கும் அன்னையைப்போல் பகவான் தன்னை அனுபவித் தும் விடாய் உண்டாக முகம் காட்டாமலிருக்க, அவனைவிட் டுப் பிரிய முடியாதநிலையில், கலியனும் வாயால பேசியும் தலையால வணங்கியும், மனத் தால் நினைத்தும் தரிக்க முயற் சித்தார். விடாயும் பெருகியது.

மூன்றாம் பிரபந்தமான திரு வெழுசூற்றிருக்கையில் ஆரா வமுதனை, "நின்னடியினை பணிவன வருமிடறகல மாறறே வினையே" என்று ஆதரத்து டன் சரணடைந்தார். கஜேந்திர னைக் காப்பாற்றிய பாங்கையும் பாராட்டினார். இப்படிச் சரண டைந்தும் அவன் முகம் காட் டாததால், "இரண்டு தலையை அழித்தாவது முகம் காட்டச் செய்வேன்" என்று மன உறுதி

யுடன் மடலெடுக்கத் தொடங்கி னார்.

நான்காம் பிரபந்தமான சிறிய திருமடலில், 'அவதாரங்களி லுள்ள நீர்மையை அழிப்பேன்' எனறார். அதற்கும் அவன் மன மிரங்கவில்லை.

ஐந்தாம் பிரபந்தமான பெரிய திருமடலில், 'நீர்மைக்கு எலலை நிலமான கோவில்களில் நினை நீர்மையையும் அழிப்பேன்' என றார். பகவானும் மனமிரங்கி னான். இனியும் முகம் காட் டாவிட்டால், மக்கள் தெய்வ பக்தியை இழந்து விடுவாரக ள் என எண்ணி அனபுடன் முகம் காட்டினான்.

ஆறாம் பிரபந்தமான திருநெ டுந்தாண்டகத்தில், முகம் காட் டின திருமாலை அனுபவித்தப டியைச் சொல்லி நிறைவு செய் தார்.

மங்கைமன்னனின் தீந்தமிழ்ப் பாசுரங்கள் பொருள நயமும், சந்தநயமும், வருணனைச் சிறப் பும, பக்திச் செறிவும மிக் கவை. இவர் நாலுகவிப்பெரு மாள என்ற சிறப்பும் பெற் றார். ஆசுகவி, மதுர கவி, சித்திரகவி, விஸ்தாரகவி என்ற நான்கு வகையிலும் இவ ரது பிரபந்தங்கள் புகழ் பெற்றவை. பெரிய திருமொழிப் பாசுரங்களை ஆசு கவியின் வகை எனலாம். திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்ட கம் இரண்டையும் இனிமை கருதி மதுரகவி வகை எனலாம். திருவெழுசூற்றி ருக்கை சித்திரத்திறகுள்ளடக்கிப் பாடும் தன்மையது எனபதால், சித்திரகவி வகையாகக் கூற லாம். மடல்கள் இரண்டை யும் விஸ்தாரகவி வகையில் டக்கலாம்.

கலியன பெற்றுள்ள இந்தச் சிறப்பு மற்றும் ஆழ்வார்க ளுக்கு இலலை. மடலேறிய சிறப்பும் இவருக்கே உரியதாம்.

"அன்ன நடையார் அலரேசு

ஆடவர்மேல்

மன்னு மடலுரார் எனபதோர்

வாசகமும்

தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு-

அதனையாம் தெனியோம் மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்"

என்பது இவர் திருவாக்கு. கட வுளே தலைவனானால் பெண் டிரும் மடலேறலாம் என்று இதைக்கொண்டே பன்னிருபாட் டியல் என்ற தமிழ்நூல் விளக் கும். தண்சேறைப் பெருமானு டன் பாகவத சேஷதவம் (அடி யார் பெருமை) பற்றி வாதிட்ட பெருமையும் பெற்றார் இவர்.

வடக்கே பதரிநாத் முதல் தெற்கே திருக்குறுங்குடி வரை 86 திவ்விய தேசங்களுக் குச் சென்று, பக்திப்பெருக்குட ன திருமாலை அனுபவித்துப் பாசு ரங்களைப் பாடினார். படிப் பவர்களை இறையின்ப வெள ளத்தில் திளைக்கச் செய்வன இவரது பாசுரங்கள்.

சடகோபர், குலசேகரரைப் போல் இவரும் நாயகிபாவத் தில் பரகாலநாயகி நிலையில் பாசுரங்கள் பாடினார். தாமான தன்மை, தலைவி, தாய், தோழி என்ற பாவனையில் இவரது பாசுரங்கள் பக்தியில் நனைந் தவை. ஈரத்தமிழிப் பாசுரங் கள் என்று கூறலாம். திருக் கண்ணமங்கையில் வீற்றிருக்கும் பத்தராவிப்பெருமானிடம், "நின் றனக்கும் குறிப்பாகில் கற்க லாம் கவியின் பொருளதானே" - என்று அன்பொழுக்க் கூறி யவர் கலியன். 'வேத விதேவ சாஹம்' (வேதப்பொ

ருளை அறிந்தவன நான்) என்று பீடுகொண்டு அப்பெருமான மதயானைபோல் காணப்பட்டா னாம். 'வெஞ்சினக்களிறு' என்று இவர குறிப்பிடுவார். கலி யனது தண்டமிழின் பொரு ளைக் கற்றே அறியவேண்டிய நிலை பெருமானுக்கு நேரந்த தாம். 'உனக்கு இதில் ஆதரம உண்டாகில் எனக்கு சிஷ்யனாக உனக்கும் அதிகரிக்க வேண்டும படியாயிற்று. இதன் உள ளீட்டின கனமிருக்கும்படி" என பது இதற்கான பெரியவாச சானபிள்ளை வியாக்கியானம். இவ்வாறு செருக்குற்ற பகவா னையும் கற்பிக்கலாமபடியான

கவிதைகளை அருளியவர நீலன னன்ற கலியன.

'தண்டமிழ் செயத நீலன தனக்கு உலகில இனியவர எங கள் இராமாநுசர்' எனபார் அமு தனார். இததகைய புகழ் பெற்ற கலியன தனக்குத் திரு மந்திர உபதேசம் செய்து, ஸ்வ ரூப ஞானம் வழங்கிய வய லாலி மணவாளனை "என சிந தனைக்கு இனியாய்! திருவே! என ஆருயிரே!" என்று பாடி வணங்கி அவனருகிலேயே திரு நகரியில கோயில கொண்டுள னார்.

"தாயே தந்தை என்னும் தாரமே

கிளை மக்களென்றும்

நோயே பட்டொழிந்தேன் உன்னைக் காண்பதோராசையினால் வேயேய் பூம்பொழில்கூழ் விரையார் திருவேங்கடவர்! நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியா- னென்னைக் கொண்டருளே"

என்று திருவேங்கடநாதனை இவர சரணுகதியடைகிறார். ஆம்! உறவுகள் அனைத்தும் வடவேங்கடவன்தான். ஆசாபா சங்குளையகற்றி ஆழவார காட டிய வழியில பாடிப் பரவி, வேங்கடவனைச் சரணுகதியாக அடைந்து, நாமும் பிறவிப் பயன் பெறுவோம்.

குருவின் பெருமை

திரு. ஆர். சந்திரசேகர் - மதுரை.

குருபரஹமா குருவிஷ்ணுர

குருதேவோ மஹேஸ்வர !

குரு: ஸாக்ஷாத் பரபரஹ்ம தஸ்மை

ஸ்ரீகுரவே நம !!

குருவின் மூலமாகத்தான் எந்த காரியத்தையும் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அது நல்லமுறையில் நடக்கும். குருவின் உபதேசம் இல்லாமல் எந்த ஒரு நல்ல காரியமும் பிரயோஜன கரமாக ஆகாது மேலே சொன்ன ஸ்லோகத் தில் பிரமமா, விஷ்ணு, மகே சுவரன் இம்மூமூரத்திகளும், இதற்கும் மேலான பரப்பிரமமத் துக்கும் குரு முதனமையானவர். அதாவது குருதான் பிரமமா, விஷ்ணு, சிவன். அவரே பரம பொருளாகவும் நமக்கு அநுக் ரஹம் செய்பவர என விவ ரிக்கப்பட்டுள்ளது. நமமுடைய வேதங்களிலும் உபநிடதங்க

ளிலும், புராணங்களிலும் குரு வின மகிமை மிகவும் துல்லி யமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது குருவைவிட உயரந்தவர எவ ரும் இல்லை எனபது உபநி ஷத் ஆகவே குரு தெய்வத்தை காட்டிலும் உத்தமமானவர் என பது ஆணித்தரமான உண்மை இதுவே பொருத்தம்.

நம புராணங்களில்கூட கட வுள் நிந்தை செய்தவனுக்குக் கூட குருவின் அநுகரஹததால அந்த அபசாரம் நிவிருத்தி ஏற படுகிறது ஆனால் குருவிற்கு அபசாரம் செய்தால் அந்த குரு வால்தான் அதற்கு பரிகாரம் கிடைக்கும்.

கடவுள் வழிபாடு எனபது ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டி யது. இதனால் நமக்கு கஷ்டங் கள் நீங்குகின்றன. கஷ்டங்கள்

எப்பொழுது நீங்கும்? பிறப்பு இறப்பிலிருந்து விடுதலை ஏற் படும் பொழுது. பிறப்பு இருக் கும் வரை நமமைவிட்டு கஷ டங்களும் பிரிவதில்லை எப்படி நிழல் நமமை விட்டுப் பிரி வது இல்லையோ அதுபோல. இப்படிக்கஷ்டங்கள் இல்லாமல் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் அவர்தாம் தெய்வம். அவரை பாரகமுடியாது. அதனால் அவரை வழிபட்டால் கஷ டங்கள் விலகும். அதற்காக தான் நமமுடைய பெரியவர்கள் ஆலய வழிபாடு, கூட்டுவ ழிபாடு என்று வைத்திருக்கிறார் கள்.

பொதுவாக, நமமுடைய வாழ்க்கையில் நாம் யாருடன் நெருங்கி பழுகுகிறோம் அவர் களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் நமமை பற்றிக்கொண்டு ஒரு

நிலையில் நாமே அவர கள போல ஆகிவிடுவோம் அதுபோல நாம இறைவனை எப்பொழுதும் வழிபடுவதாலும், தியானம் செய்வதனாலும் நம் முடைய கஷ்டங்கள் நீங்கி நாம அந்த இறைவனாகவே மாறி விடுகின்றோம் இதுவே ஜீவன முகத நிலை எனப்பெரியோர கள்.

கடவுளை மனனம் செய்ய தியானம் செய்ய வேண்டுமென ருல அவரை நேரில் யாரும் பாரதத்து இலலை பாரககாத வடிவத்தை நாம மனதில் கற பனை செய்து இருத்துவது எனப்பது இயலாத காரியம். ஆனால் குரு எனப்பவர கட வுளைப் போல் அல்ல அவரை நாம நேரில் பாரககின்றோம் அவ ரிடம் பழகுகின்றோம் ஆகையால் அவரை நினைப்பது தியானம் செய்வது மிகவும் சுலபம். நாம செய்யும் காரியங்களில் உள்ள நன்மை தீமைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும் நடமா டும் தெய்வமாக குரு அமைகி ருர இப்படி அடிக்கடி குருவை அணுகுவதாலும் அவருடைய அறிவுரைகளைக் கேட்பதாலும், அவருடன் நெருங்கிப் பழகுவ தாலும் திருப்பத திருமப அவர கூறியவற்றை யோசிப்பதாலும், அவரை அடிக்கடி நினைப்ப தாலும், அவருடைய எண்ணங் களே, நம்முடைய எண்ணங் களாகவும், அவருடைய செயல களே நம்முடைய செயலகளாக வும் ஒரு நிலையில் அமை கின்றன. அப்படிப்பட்ட குரு வின பூஜையானது ஆராதனை யானது கடவுள் வழிபாட்டை விட மிக சிறந்தது குரு உயரந்தவர் எனப்பதற்கு இது ஒரு காரணம்

சைவன சிவனை வணங்கு கின்ற அவனுக்கு விஷ ணுவை பற்றி வாக்ஞவாதம் செய்யும் மனது ஏற்படுகி றது. அதேபோல விஷணுவை உபாசனம் செய்பவன் சிவனை இழிவாக நினைக்கிறான். இத னால் தெய்வ குந்தகம் விளை கிறது. ஆனால் குரு வழி பாட்டில், தியானத்தில் இத்த கைய கஷ்டங்களும், மனமாற றங்களும், வேண்டாத எண்ணங் களும் ஏற்படுவது இல்லை, இத் தனால்தான் நம்முடைய பெரிய வரகளும், சான்றோர்களும் குரு தியானம் புனிதமானது என சொல்லியிருக்கிறார்கள்

கடவுளிடம் மற்றவர்களைவிட நான் அதிக பகதியுள்ளவன், குரு தியானம் செய்கின்றேன், புண்ணிய காரியங்கள் செய்கி றேன், நான் உததமன், எனக்கு அடுத்தப பிறவி இல்லை என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கக் கூ டும் அடுத்த பிறவி உண்டா? இல்லையா? இந்த பிறவிக் கு மோக்ஷம் கிடைக்குமா? கிடைக் காதா? என்ற சந்தேகங்கள் வரும். இதைத் தெரிந்து கொள்ள இந்தப் பிறவியிலேயே சுலபமான மார்க்கம் உள்ளது.

யார ஒருவன் காட்டில் வசிப்ப தையும் அரண்மனையில் வசிப் பதையும், மித்திரனையும் சத்து ருவையும் சமமாக நினைக்கி ருனோ; அழகான பெண்ணைப் பாரததும் போக பொருளாக நினைக்காமல் துச்சமாகத் துருமபாக நினைக்கின்றனோ; யார அனைத்தையும் சமமாக நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் தாம் தெய்வம் இப்படிப்பட்ட வர்களுக்கு நிச்சயம் மோக்ஷம் கிடைக்கிறது இது உண்மை.

ஒருவனை வாழ்க்கையில் முன்னேற்றவிடாமல் தடுப்பது காமம், குரோதம், பயம் என்று வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள ளது. அவற்றில் முதலா வதாக சொல்லப்படும் காமம், எந்த பெண்ணைப் பாரத தாலும் சஞ்சலம் இல்லாமல், ஒரு துருமப்போல பாவிப் பதனால் காமம் ஒழிகி றது காமம், குரோதம், பயம் மூன்றையும் எவன் வெல்கி ருனோ அவன்தான் பிறவி யிலிருந்து விடுதலைப் பெற்று மோக்ஷத்தை அடைவான்.

இதுபோன்ற உபதேச மொழி களால் நமக்கு ஆதம் சுததி ஏற்பட வழிகாட்டுவர குரு. அவரை ஆராதனம் செய் வது நாம் முகதி அடைய வழி இதுவே இக்காலக் கட்டத்தில் சுபலமாக இறைவனை அடைய வழி செய்யும் எனப்பது சத்தியம்.

குருவருள் இல்லையேல் திரு வருள் இல்லை எனப்பது மொழி. ஆகவே நாம் நம் வாழ்க் கையில் நல்ல குரு ஒருவரைப் பெற்று, அவரை வணங்கி நம் மைத் திருத்தி, நாடுவளர வாழ் வோமாக

நூற்றியெட்டு திவ்யதேச பாடல் பெற்ற தலங்களில்	
பெருமாள் வடக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலம்	3
பெருமாள் தெற்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலம்	7
பெருமாள் மேற்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலம்	19
பெருமாள் கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலம்	79
ஆக மொத்தம்	
108	
தகவல் என்.சி. கோபாலன் சென்னை.	

பகவத் கீதை

‘உமைப்ரியன்’

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகம்

பகவான் சொன்னது :

தே தம புகதவா ஸ்வரகலோகம்
விசாலம்
ஷ்ணே புனயே மரதயலோகம்
விசந்தி ।
ஏவம் தரயீதரமமனுபரபன்னா
கதாகதம் காமகாமா
லபந்தே ॥ (21)

“அவர்கள் (வேதம் நன்கு கற்றவர்கள்) அந்த பெரிய வானுலகமான சுவரகலோகத்தை அடைந்து, அங்குள்ளவற்றை அனுபவித்து, பிறகு தங்களுடைய புண்ணியம் எனும் நற்கருமப்பலன்கள் குறைந்து மறைந்து போனபிறகு, மீண்டும் மண்ணில வந்து பிறக்கின்றனர். ஆகவே இவ்வாறு வேதங்களைப் பின்பற்றி போகத்தை இன்பத்தைப் பெற நினைப்பவர்கள் பிறப்பு இறப்பு எனும் சுழற்சியிலேயே வாழ்கின்றார்கள்.”

[உலகாயுத ஆசைகளுக்காகப் பலர வேத அறிவுரைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர் அதனால் அவர்கள் கணக்கில் நலவினைப் பயன்கள் கூடுவது எனபது உண்மைதான். சேர்த்தப் பணத்தைச் செலவழிக்குமபோதுதான் இன்பம் உண்டாகும். இவ்வின்பத்தைத் தொடர்ந்து அனுபவிக அபுனிடம் பணம் என்றும் இருததல் அவசியம். ஆம் ஆசையில்,

பற்றுக்களின் மாய வலையில் அகப்பட்டவர்கள் தொடர்ந்து உழைத்துத்தான் ஆகவேண்டும் இந்தத் தொடர் உழைப்புத் தான் பிறப்பு, இறப்பு எனபதாகும். ஆனால் அப்பரம்பொருளைப் பற்றிய ஞானம் எனும் பெரும் பொருளை - அழியாப் பொருளை - குறையாப் பொருளை அடைந்து விட்டால் அவர்கள் கணக்கில் குறைவு எனபது என்றும் இருக்காது]

அன்னயாஸ் சிந்தயந்தோ மாம யே
ஜனா: பரயுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபியுகதானாம் யோக
க்ஷேமம் வஹாமயஹம் ॥ (22)

“என்னுடன் வேறுபடாதவராக, என்னையே எப்போதும் மற்றவாது வணங்கி நாளும் யோகிகளாக வாழ்வோருக்கு, நலம் பலவற்றை நான் அளிக்கிறேன்.”

[தாயின கரப்பத்தில் குழந்தை இருக்குமளவு குழந்தையும் தாயும் வேறுவேறு அல்ல. ஆக்குழந்தையின் வளரச்சிகுரிய நலத்தை தாயே தானாகவே பாதுகாக்கிறாள். பிறந்த பின்பும் குழந்தை தாயின மடியையே தஞ்சமாகக் கொள்ளும் வரை, அததாயின நேரடிப்பரிவு அக்குழந்தைக்குக் கிடைக்கும். இதுவே ‘அன்னய’த் தொடர்பு ஆகும். ஆம் இறைவனிடம் பகதன் தன்னை முழுமை

யாக “சரணாகதி” செய்யுமளவு, இறைவனின் அருடபாரவை அவனுக்குக் கிடைக்கும் அதாவது அவனது நலத்தை இறைவன், அவன் தன்னை முழுமையாக அரப்பணித்திடுமவரை, தானே பாரத்துக்கொள்கிறான்.]

யே அபிஅனயதேவதா பகதா
யஜந்தே சரததயா அனவிதா ।
தே அபி மாமேவ கௌந்தேய
யஜந்தய விதி பூரவகம் ॥ (23)

“குந்தியின் புதலவா! ஈடுபாடுடன் விளங்கும் பகதர்கள் மற்றைய தேவதைகளை (கடவுள்களை) வணங்கும்போது, விதிவழுவியரகளாகத் திகழ்ந்து என்னையே வணங்குகின்றனர்.”

[இங்கு அவிதி பூரவகம் எனும் சொல்வருகிறது. அதாவது அறியாமையால் விதியை மீறிச் செய்யும் செயலாகும். அதாவது, உலகாயுத ஆசைகளுக்காக, சிறு சிறு இன்பங்களுக்காக சிறுதேவதைகளை வணங்குதல் ஆகும். ஆனால் இறுதியான பேரின்பப்பேறு முகதி எனபது அக்கண்ணனால் தான் அளிக்க முடியும். ஏனெனின மற்றைய தேவதைகள் அவனுக்கு ஆடப்பட்டவர்களே. ஆகவே, மூலப்பரம்பொருளான அம்மாயவனை மற்றது, அவனினு வேறுபட்டவர்கள் என்று கருதி மற்றைய கடவுள்களை வழிபடுவது எனபது விதிவழுவிய செயலாகும்]

அஹம் ஹி ஸரவயகஞானாம்
போகதா ச ப்ரபுரேவ ச ।
ந து மாம்பிஜானந்தி தத்வேனா
தஸ்ச்யவந்தி தே ॥ (24)

“நானே எல்லா வேள்விகளுக்கு உரியவனாகவும், தலைவனாகவும் இருக்கின்றேன். ஆனால் (அதை மற்றது) மற்றைய தேவதைகளை (கடவுள்களை) தொழு

பவரகள் எனனை உண
மையாக அறியவில்லை. அத
னால அவரகள் அத்வற்றி
னைப புரிந்து, மறுபடியும்
பிறவி எடுக்கின்றனர்.”

[ஒரு நிறுவனத்தில் பணி
புரியும் ஒருவர், அந்நிறுவனத்
தில் பணிபுரியும் மேனேஜர்
எனும் மேலாளரிடமிருந்து
பெரும் ஆதரவை விட, அந்நிறு
வனத்தின் உரிமையாளர் வழங்
கும் ஆதரவு அவருக்கு மிகவும்
பயன தரக்கூடியதாக அமை
யும் மேலாளர்கள் மாறலாம்.
ஆனால் உரிமையாளரிடமி
ருந்து அந்நிறுவனத்தில் தான
பணிபுரியும் வரை உணமை
யான, நிரந்தரமான பலன்களை
எதிர்பார்க்கலாம். ஆம் மேலா
ளர்கள் நியமித்திடும் உரிமையா
ளராகிய அபபரம்பொருள்தான்
'முக்தி' எனும் இறுதிப்பயனை
அளித்திடமுடியும். அமமுக
தியைப் பெற்றபிறகு மரணம்,
பிறப்பு எனும் மீளாததுயரில்
மூழ்குதல் வேண்டாம்.]

யாந்தி தேவவர்தா தேவான பித்ருன
யாந்தி பித்ருவர்தா: ।
பூதானி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி
மதயாஜினோ அபிமாம் ॥ (25)

“தேவர்களை வணங்குபவர்கள்
அத்தேவதைகளை அடைகின்ற
னர். பிதிரகளை (முன்னோர்
களை) வணங்குபவர்கள் அவர்க
ளையே அடைகின்றனர். பூதங்
களைத் தொழுபவர்கள் அப
பூதங்களையே பெறுகின்றனர்.
எனனை வழிபடுபவர்கள் இறு
தியில் எனனையே பெறுகின்ற
னர்.”

[ஒருவன், தான பததாம்
வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்றால்
போதும் என்றால் அவனுடைய
கல்வித்தகுதி 10-ஆம் வகுப்பா
கவே இருந்து வருகிறது. ஒரு

வன் தான ஒரு மருத்துவராக,
பொறியாளராக, ஆட்சித் தலை
வராக விளங்கவேண்டி, அதற்
காக முழு முயற்சியுடனும் நம்
பிக்கையுடனும், கோர்
பா - பாடுபட்டால் அவன்
தகுதி, ஆற்றல், புகழ், நிலை
யாவும் தானாகவே அவனுக்குக்
கிடைத்துவிடுகிறது மழை
யால் உருவாகும் ஓர் ஓடை
சாக்கடையில் சேரும் போது
அதன் பெருமை அழிகின்றது
ஒரு குளத்திலோ, குட
டையிலோ, ஏரியிலோ சேரும்
போது அதன் சுதந்திரம் அவற்
றுடன் நின்று விடுகின்
றது ஆனால் விரிந்து பரந்
துள்ள ஆழ்கடலுடன் சேரும்
போது அவ்வோடையின் நிறம்,
அளவு மறைந்து அக்கடலின்
தன்மையைப் பெற்றுவிடுகிறது.

அதனைப் போன்று சிறு கட
வுளர்களை, முன்னோர்களை,
பூதங்களை வணங்குபவர்கள் மட
ஆவன பெறுகின்றனர். ஆனால்,
எல்லாவற்றிற்கும் மூல கார
ணமான அபபரம்பொருளை
வணங்கும்போது, இறுதியில்,
காந்தத்துடன் சேரும் இருமபுத்
துணடும் காந்தச்சக்தி பெறு
வதுபோன்று, அபபரமனையே
ஒருவன் அடைந்து விடுகின்
றான்.]

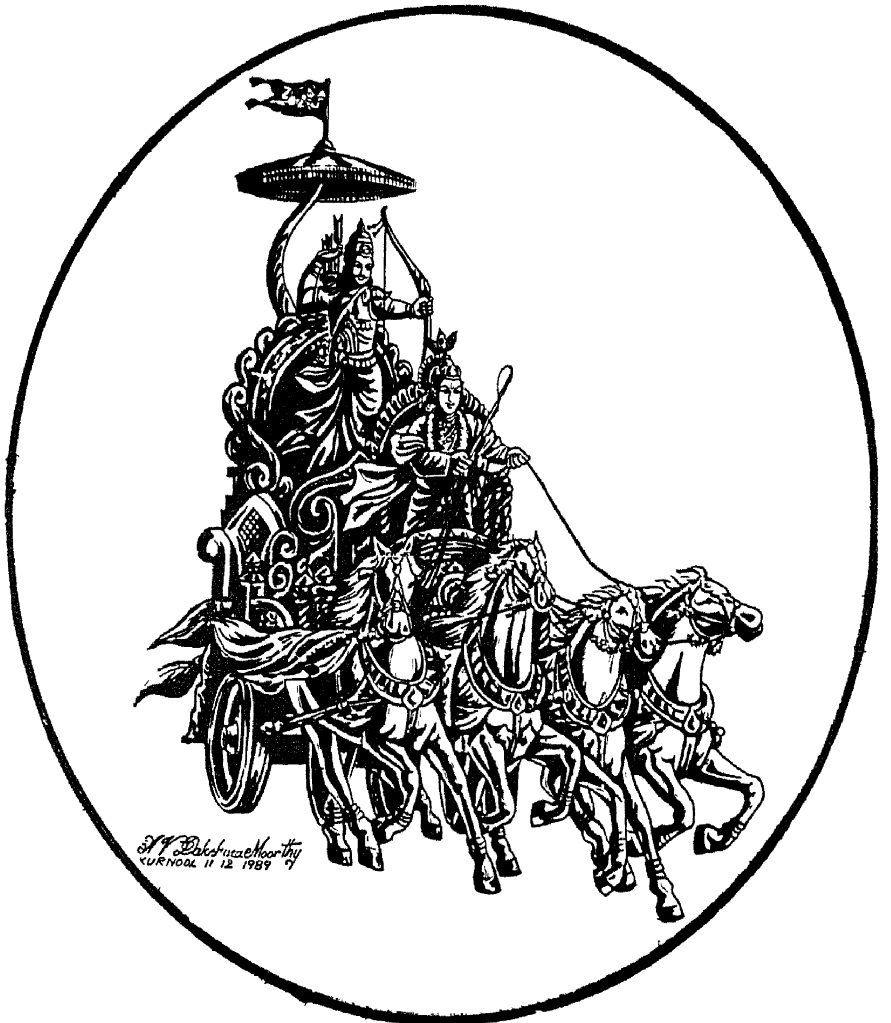
பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்

மே பக்தயா ப்ரயச்சதி ।

ததஹம் பகத்யுபஹருதமசனாமி

பரயதாதமன ॥ (26)

“யார ஒருவர் இலை, மலர்,
கனி அல்லது நீரை தூய
பக்தி உணர்வோடு எனக்குப்

படைக்கின்றாரோ, அத்தூய மன
தால படைத்திடும் அப்பொ
கொள்ளும்கிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக

[இச்செய்யுளில் பகதய]

இயலபு, ஆற்றல சுடபுக
காட்டப்படுகிறது. இறை
வன சடங்குகளால் பெருமைப
படுவன அல்ல தூயபகதி உள
ளமே தான உறையும் கோயில
என்று இறைவன உணரத்
துகின்றான். மற்றைய தேவ
தைகளை சடங்குகள், விதிமு
றைகள் மூலமாக திருபதிப்ப
டுத்தலாம். ஆனால், மூலப்பொ
ருளான அம்மாயவனைத் தூய
பகதி உணர்வால் மட்டுமே கட
டுப்படுத்தமுடியும் அதனால்
தான், 'பாரதப்போர' தூதுப்ப
ணிக்காக அதிநாபுரம் வந்த
போது பகவான், மாடமாளி
கைகள், பொன்னும் பொரு
ளும் நிறைந்த துரியோதனி
டம் செல்லாமல் விதுரன் வீடு
சென்று அவனதந்த கூழினை
அமுதாக ஏற்றான் பின்
னொரு நாள் நடபு பாராட்டி
வந்த குசேலன் தந்த அவலை
ஆரவத்துடன் உண்டான.
திரேதாயுகத்தில் எச்சிறப்படுத்திச்
சபரி தந்த கனியை அன்பு
டன் சுவைத்தான். எதை,
எங்கு யார தந்தாரைகள் என்று
பாராமல், எந்த மனநிலையில்
எந்த உணர்வுடன் தந்தாரைகள்
என்பதை மட்டுமே இறைவன்
பார்த்தான். அதனால்தான்,
தங்கள் வசதிகு ஏற்றவாறு
தரும் பொருளை அது கனியோ,
காயோ இலையோ இலலை
வெறும் நீரோ எதுவானாலும்,
அதில் பகதி கண்டு அவற்றை
ஏற்பது அவஇறைவனின் இயல்
பாகும். ஆம் ஆடம்பரமில்
லாத, பகட்டில்லாத பகதி உள
ளமே பரமன் உறையும் திருக்
கோயிலாகும்.]

யதகரோஷி யதசுனாஸி யஜ்ஜு

ஹோஷி ததாஸி யத் |

யததபஸ்யஸி கௌந்தேய ததகுருஷவ
மதரபணம் || (27)

“(ஆகையால்) குந்தியின் மகனே
நீ எதைச் செய்தாலும், எத்
தையிட்டாலும், எதனை
ஹோமம் செய்தாலும், என்ன
அளித்தாலும், எத்தகைய
தவத்தை மேற்கொண்டாலும்
அவற்றை எனக்கே அரப்பணித்
திடுவாயாக.”

[இங்கு மனிதனின் எல்லா
நல முயற்சிகளும் நலவினைக
ளும் இறைவனுக்கே உரியதா
குவும், தீவினைகளின் பயன்கள்
மனிதனுடைய பிறப்பு இறப்பு
எனும் சுழற்சிகளே அழைத்துச்
செல்வதாகவும் குறிக்கப்பெறு
கின்றது எந்த ஒரு காரியத்
தையும், அதனால் பெறப்படும்
பயன்களையும் இறைவனுக்கா
கவோ, சமூகத்திற்காகவோ ஒரு
வன் மேற்கொள்ளும்போது,
அது புனிதமாகிறது. அங்கு
'நான்' எனும் அகந்தை அழிகி
றது உலக உயிர்களில் உலக
நாதனைக் காணும்போது, உல
கப்பற்று மனிதனிடம் சிறிது
சிறிதாக அறவே மறைகி
றது.]

சுபாசுப்பலைரேவம் மோஷ்யஸே

கரமபந்தனை |

ஸந்யாஸயோகயுகதாதமா விமுகதோ
மாமுபைஷ்யஸி || (28)

“ஆகவே, நன்மை தீமைகளைத்
தருகின்ற வினைகளிலிருந்து
உன்னை விடுவித்துக் கொள்
வாயாக! துறவி நிலையில்
உன் உள்ளத்தை பண்படுத்தி
க்கொள்வாயாக! அப்போது
தான் வினையிலிருந்து விடு
பட்டு என்னை அடையமுடியும்”

[முன்பு பல இடங்களில்
அவ்வப்போது கூறியதுபோல
பிறவி எடுத்தபின் வாழ்க்கை
யில் ஒருவன் தானசெய்யும்
வினைகளுக்கு ஏற்ப மீண்டும்
மீண்டும் பிறவிகள் எடுக்கின்ற

றான் ஆனால், தான் செய்யும்
வினைகள் யாவும் அந்த இறை
வனுக்காகவே, அந்த வினைப்
பயன்கள் யாவும் அவனுடைய
யதே என்ற மனப்பான்மையில்,
'நான்', 'எனது' என்ற உணர்
விலாமல், ஒருவன் துறவி
சன்னியாசி வாழ்க்கையை மேற்
கொள்வானாயின், அவன் மேற்
கொள்ளும் வினையாவும் ஒரு
'யோகமாக' அமைந்திடும். அப்
போது முகதி எனப்பது அவ
னுக்கு எளிதில் கிடைத்திடும்
வினைப்பயனாக விளங்கிடும்.]

ஸமோ அஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே
தவேஷ்யோஅஸதி ந பரிய |
யே பஜந்தி து மாம் பகதயா மயி
தே தேஷு சாபயஹம் || (29)

“நான் எல்லா உயிர்களையும் சம
நோக்கில்தான் பாரக்கின்றேன்.
எனக்கு எதிரியும் இல்லை; நன்
பனும் இல்லை. அதேநேரத்து
என்னை உண்மையான பக்தியு
டன் பூசை செய்பவர்கள் பலர்
இருக்கின்றனர். நானும் அவர்
களிடத்து இருக்கின்றேன்.”

[பசுசை மரத்திலும், பற்றி
எரியும் தன்மை இருக்கின்றது.
அம்மரம் நன்கு காய்ந்துவிட்
டால் - உலர்ந்துவிட்டால்
நெருப்பினை அது நன்கு பற்
றிகொள்ளும். அதுபோன்று
உலகாயுத ஆசைகள் எனும் ஈர
மானது மரமாகிய நம் உடலில்
இருக்கும்வரை நெருப்பு அத்
னைப்பற்றாது. செய்யும் வினை
களைக் கடவுளுக்காக, சமுதா
யத்திற்காக அரப்பணித்துவிட்
டால், அதாவது உள்ளத்தை
தூயமையானதாக வைத்துக்
கொண்டால் அங்கு உறைந்திட
இறைவன் விரைவாக வந்திடு
வான்.]

(தொடரும்)

அதவைத சித்தாந்தத்தை விளக்கிய திராவிட ஆசாரியர்கள் மூவரில் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதர் ஒருவர். அவர் பிறந்த காலத்தில் மூடபக்தியும் மத மாற்று இயக்கங்களும் தீவிரமாய் நிலவி வந்தன.

ஹிந்து மதம் பொதுவாக இதர எல்லா மதங்களுக்கும் பல வகைப்பட்ட மதக்கோட்பாடுகளுக்கும் இடம் தருவதாயினும் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் 16-ம் நூற்றாண்டு வரை உள நாட்டு மதத்துவேஷ பிசாசுகள் அப்போதைக்கப்போது தலை விரித்தாடின. முக்கியமாக, சைவம் - வைஷ்ணவம் என்கிற வேற்றுமைகள் மூலம் இந்த துவேஷ உணர்ச்சி தலைதூக்கும்.

ஒரு வட்டாரத்திலோ, பிராந்தியத்திலோ அரசன் வைஷ்ணவ மதச் சார்புடையவனாக இருந்தால் அரச அவையில் வைஷ்ணவ மதாச்சாரியர்களுடைய செல்வாக்கும் மிகும். சைவ மதத்தினர் பலவகையில் துன்புறுத்தப்படுவர். அரசன் சைவ சைவ மதச் சார்புடையவனாக இருந்தால் வைஷ்ணவர்களின் கதி அதுபோலவே தான். அவர்களுடைய சீண்டையெல்லாம் “உன் கடவுள் உத்கிருஷ்டமா, என் கடவுள் உத்கிருஷ்டமா?” “பரம்பொருளை அடைவதற்கு, உங்கள் மார்க்கம் சிறந்ததா, எங்கள் மார்க்கம் சிறந்ததா?” எனப்பறை பற்றித்தான்.

ஆயின, இருபுறத்திலும் உயரந்த பண்பாடு பெற்ற மேதாவி்கள் விளங்கினர். சனாதன தரமப்பற்றுள்ளவர்களே இருசாராரும். சொந்த வாழ்க்கையில் இரு மதத்தினர்களிடையேயும் நட்பும் பரஸ்பர நன்மதிப்பும் இருந்தன. லௌகீக தரமத்தை அனுசரிப்பதிலும் வரணசிரம தரமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் இருபாலரும் ஒரே மனத்தவர்களே. நடைமுறை விவகார விஷயங்களில் தமதம் சம்பிரதாயங்களுக்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் இருபாலரிடத்தும் கருத்து வேறுபாடில்லை.

காட்சிக்கும் அறிவுக்கும் அதீதமான பரவஸ்தாவைப் பற்றித்தான் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தன. சித்தாந்தங்கள் விஷயத்திலும் முரண்பாடுகள் உண்டு.

விஜய நகர சாமராஜ்யத்தை மிகக்கீரத்தியுடன் ஆட்சி புரிந்து வந்த (1509 முதல் 1528) வரை கிருஷ்ண தேவராயருடைய அரச அவையில் நம் அப்பய்ய தீட்சிதரின பாட்டனார் நரசிம்ம தீட்சிதர், பிரதான ஆஸ்தான பண்டிதராக விளங்கியவர். ஆசாரியா தீட்சிதர், “வகஷஸஸதல ஆசாரியர்” எனும் சிறப்புப்பெயர்களில் விவரிக்கப்பட்டு வந்தார். இவை குணப்பெயர்கள் எனப்பது வெளிப்படை. இவருடைய புத்திரன் ரங்கராஜ தீட்சிதர் என்பவரின் தவப்பயனாகப் பிறந்தவர்கள் அப்பய்ய தீட்சிதரும், அச்சரன் தீட்சிதருமாவர். ரங்கராஜ தீட்சிதர் சிறந்த வடமொழி வல்லுனர்; சகல சாஸ்திர விற்பன்னர்; சீரிய பக்திமான்; பாவனமான வாழ்க்கை நடத்தியவர். அதவைத சித்தாந்தத்தைப் பற்றி இரண்டு பிரபலமான கிரந்தங்கள் இயற்றியவர்.

அப்பய்ய தீட்சிதரிடம் அமைந்த கலவிச் செல்வங்கள் எல்லாம் தந்தை ரங்கராஜ தீட்சிதரிடமிருந்து கைவரப்பற்றவையே! எல்லாத் துறைகளிலும் அப்பய்ய தீட்சிதருக்கு அவரே. கிருஷ்ணதேவராயர் மறைவுக்குப் பிறகு ராஜவம்ச பரம்பரை மாறியது. துருவ வம்ச விஜயநகர ராஜ்யத்தை ஆளத்தொடங்கியது.

துருவ வம்ச ராஜா சதாசிவராயர் பட்டத்துக்கேறியபோது, ராமராயர் எனப்பவர் ராஜபிரதிநிதியாக அமரந்து ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தார் (1542 முதல் 1565 வரை.) இவர் தீவிரமான வைஷ்ணவ பக்தர். அக்காலத்தில் வைஷ்ணவ ராஜகுருவாய்த் திகழ்ந்த ஸ்ரீதாதாச்சாரியார் எனப்பவர், விஜயநகர ராஜ்யத்தில் வைஷ்ணவத்தை நிலைநிறுத்த அயராது வலவகைகளில் பாடுபட்டவர்.

அதே காலத்தில், சைவ மதத்தின் சிந்தாந்தங்களையும், சிறப்பியல்புகளையும் விளக்கி, எதிர்க்கும் மதங்களின் கொள்கைகளைச் சிறந்த தர்க்கவாத முறையில் மறுத்தித்து ஒப்பற்ற

அதே காலத்தில், சைவ மதத்தின் சிந்தாந்தங்களையும், சிறப்பியல்புகளையும் விளக்கி, எதிர்க்கும் மதங்களின் கொள்கைகளைச் சிறந்த தர்க்கவாத முறையில் மறுத்தித்து ஒப்பற்ற

மகான் அப்பய்ய தீட்சிதர்

“சன்மிஷ்டை”

கீர்த்தியுடன் சிதம்பர கோஷத்தி ரத்தில் விளங்கியவர் ஸ்ரீஅப் பயய தீட்சிதர். இந்த விருத் தாந்தத்தை வைஷ்ணவ சிரேஷ் டர அநந்தாச்சாரியார் எனப்பவர் வைஷ்ணவ மதத்தின் சரித்திரத் தையும், வைஷ்ணவ மதாச்சாரி யர்களையும் பற்றி தாம் இயற் றிய “பிரபன்னாமிருதம்” எனும் நூலில் எழுதியிருக்கிறார்.

16-ம் நூற்றாண்டு ‘பிறபகுதி யில், தலைக்கோட்டை யுத்தத் தில் படுதோலவியடைந்ததற் குப்பின விஜயநகர சாமராஜ யம் சிதிலமடைந்தது. அதன் ஆணைக்குட்பட்டுத் தென்னாட் டில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த சிறைச்சரகள் சுதந்திர அரசாங் கம் நடத்தலாயினர். அந்த சமயம் வேலூரில் அரசனாய் ஆட்சி புரிந்த சின்ன பொம் மன தீவிரமான சைவப்பற் றுள்ளவன். வீரர்களுக் குள் வீரன்; நல்ல அறி வாளி; படிப்பாளி, ராஜதந்தி ரத்தில் கைதேர்ந்தவன்.

அப்பயய தீக்ஷிதரின் அரு மைபெருமைகளை நன்கறிந்து அரசாங்க விஷயத்திலும், மத் விஷயத்திலும் அவரைத் தன குருவே போல பாராட்டிவந் தான். அவனுடைய ஆட்சி காலம் முழுவதிலும் பிற மதம் சைவத்தைத் தாக்காமலிருக்கும் விஷயத்திலும், சைவ மதத்தைச் சேர்ப்பதில் உயிர்ப்பித்து விரி வாகப் பரப்பும் முயற்சியிலும் தீட்சிதர் தம் முழு ஆற்றலையு ம் வினியோகித்து வந்தார். ஊருராயப் பிரயாணஞ் செய்து உபந்நியாசங்கள் மூலமும், உப தேசங்கள் மூலமும், சைவநெறி யின் சிறப்புக்களையும் கோட்பாடுகளையும் எண்ணற்ற மக் கள் உள்ளத்தில் ஊன்றச்செய்து,

அவர்களைப் பகதி மார்க்கத்தில் திருப்பி நல்வாழ்க்கைக்கு அவர் களுக்கு வழிகாட்டினார்.

அறிவில் சிறந்த மன்னர்கள் பலரின் சககாரத்தைச் சம்பா தித்தார். சிவமதத்தை எதிரத் தவர்களை சாஸ்திர வாதங் களுக்கு அறைகூவியழைத்தார். சைவ மதப் பிரசாரங் களின் பொருட்டு நூற்றுக் கணக்கான தொண்டர்களுக்கு சாஸ்திரீய பயிற்சி அளித் தார். சின்னப் பெருமானுக்கு சைவதீக்ஷையளிக்கும் பொருட்டு “சிவார்ச்சன தீபிகா” எனும் தனி நூலையே இயற்றினார். பிற மூர்த்திகளில் சிவாததமான பீடத்தை ஸ்தாபிக்க வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள் ஆகி யவற்றை அலசி ஆராய்ந்து பல பிரமாணங்களை ஒன்று திரட் டினார்.

சின்ன பொம்மனுடைய ஆத் ரவின கீழ் வாழ்க்கை நடத்தி வந்த காலத்தில் முழுதும் சைவ மதச் சார்பாக சுமார் பன னிரண்டு அரிய கிரந்தங்களை இயற்றி இருக்கிறார் அவற்றில் தலைசிறந்தது “பரிமளா” எனும் நூலாகும். இது வியாச சூத் திரங்களின் வியாக்யானமாகும் அதவைத் சித்தாந்த விரிவுரை நூல்களில் பரிமளாவை எஞ்சு வது வேறொன்றும் கிடையாது எனலாம்

“சிவார்க்கமணி தீபிகா” சிவாத வைத் சித்தாந்தத்தை விளக்கு வது. சிவபூஜையின் மேனமையப் புலப்படுத்த பல காவி யங்கள் புனைந்தார் “சிகரிணி மாலா”, “சிவதத்வ விவேகா”, “சிவகர்ணமரீதா”, “ராமாயண தாத்தர்ய ஸங்கரகம்”, “பிரமம் தர்கஸ்தவம்”, “சிவ மஹிமா”, “காளிகாஸ்துதி”, “சிவாதவைத்

நிர்ணயம்”. ஆகியவை மேற்கூ றிய வகையைச் சாரந்தவை.

ஸ்ரீஅப்பயய தீட்சிதர் சைவத் திற்குப் புரிந்த எல்லையற்ற சேவையிலும் அவருடைய ஒப் பற்ற மேன்மையிலும் உள்ளத் தைப் பறிகொடுத்த சின்ன பொம்ம அரசன் இவருக்கு “கன காபிஷேகம்” செய்யத்திட்டமிட்டு விழா நடத்தினான். சமரபங் கவ தீக்ஷிதர் எனும் பெரி யார் தனது “யாத்ரா பிரபந் தம்” எனும் நூலில் இவ்வை பவத்தை பற்றி வரணிக்கையில “ஞானத்தைக் கோரியவர்க் கெல்லாம் ஞானத்தை அளிக்க வல்ல ஸ்ரீஅப்பயய தீக்ஷிதர் எனும் உருக்கொண்ட கலபத் ருவை கடவுள் உலகுக்கு அளித் தார். அதைச்சுற்றி பொன் நாணயங்களைக் குவித்து, கெட் டியான விளிம்பு இயற்றினான் சின்ன பொம்மன்” என்கிறார்.

மீமாம்ஸை சாஸ்திரத்திற்கு அப்பயய தீக்ஷிதர் அளித்த பேருதவி

மீமாம்ஸை சாஸ்திரத்திற்கு அப் பயய தீக்ஷிதர் செய்த சிறப் பான உபகாரம் தனி முறையில் பாராட்டுக்குரியது. தற்காலம் நிலவும் மீமாம்ஸை சாஸ்திர அறி விற்குப் பிரதான ஆதாரமாய் விளங்கிவருவது, கண்டதேவா எனும் பெரியார் இயற்றிய “கௌஸ்துபா” எனும் நூலாகும் மகான அப்பயய தீக்ஷி தர் மறைவுக்குப் பல வருஷங் கள் கழித்து வெளியிடப்பட்ட இந்த நூலில் மீமாம்ஸைத் துறையில் தீட்சிதரின் அபார சேவையைப் பற்றிக் குறிப்பி டும் போது, “மீமாம்ஸை மூர்த் தனயா” என்ற சிறப்புப் பெய் ரிட்டு அவரைப் பாராட்டுகிறார். “விதி ராஸாயனம்”, “குவலயா

நந்தம்” என்ற பெயர்களில் தீட்சிதர் வெளியிட்ட இவ்விரு நூல்களும் மீமாம்ஸ சாஸ்திர விளக்கத்தின் எல்லைக்கோடு எனப் பர். பெணுகொண்டாவைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட விஜயநகர ராஜ்ய அரசர் வேங்கடபதி தேவராயர் எனப்பவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தீட்சிதர் இந்த நூல்களை இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

சகல சௌகரியங்களுடன் வாழக்கை அமைந்திருந்த காலத்திலும் அரசுகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்ததற்கு காரணம், சுயநல அபிவிருத்தியின் பொருட்டல்ல. தகுதிவாய்ந்த பிற அறிஞர்களின் கேள்வியைவிருத்தியைக் கருதியே யாகும் என்று தெளிவாகத் தம் “விதி ரஸாயனம்” எனும் ஒப்பற்ற நூலில் தீட்சிதர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்வகையில் வேங்கடபதி ராஜாவின் ஆதரவுகளுக்கு தீட்சிதர் சிபாரிசு செய்தவர்களில் “பட்டோஜி தீட்சிதர்” என்றும் பிரபல கிரந்த கரத்தாவின் பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

“சித்தாந்த கௌமுதி” எனும் மிகச் சிறந்த நூலை இயற்றிய பட்டோஜி, வேதாந்த, மீமாம்ஸ சாஸ்திரங்களை ஸ்ரீஅப்பய்ய தீட்சிதர் பால படித்துப் பயில வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னாட்டுக்கு வந்தவர். அப்பய்ய தீட்சிதரின் கியாதி ஏற்கெனவே வடநாட்டில் பரவியிருந்தது. பட்டோஜி முதன்முதல தீட்சிதரை சந்தித்தது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு ரஸமான நிகழ்ச்சி. அவர், தீட்சிதரைக் காணும் போது, ஒரு சாமானியமான இலலத்தில், பழுப்.

பேறிய உடை உடுத்து, பரம ஏழையாகத் தோற்றமளித்தார தீட்சிதர்.

பல்லாயிரம் மாணவர்களைப் பெற்று ஒப்பற்ற நூறுகணக்கான நூல்களை இயற்றி, அரசர்களையும் முடிபணியச் செய்யும் ஆற்றல வாய்ந்த தீட்சிதர் இவராக இருக்கமுடியுமா? என்று ஐயப்பட்டார், ஒரு கணம். ஆயின இருவர்களுக்கிடையே சம்பாஷணைத் தொடங்கிய சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் பட்டோஜியின் ஐயப்பாடு அறவே அகன்றது. சகல சாஸ்திரவிதபன்னரும் எல்லா சாஸ்திரங்களுக்கும் புது வழிகாட்டியவருமான அப்பய்ய தீட்சிதர் இவரைத் தவிர வேறு இருக்க முடியாதல்லவா என்று மனம் தேர்ந்தார் பட்டோஜி, வியந்தார்; போற்றினார்; குரு அடிபணிந்தார். சகல சௌபாக்யத்தையும் வாய்க்கப்பெற்றிருந்த அப்பய்ய தீட்சிதர் எளிய வாழ்க்கையை விருமபி அதற்குற்றபடி நடந்துகொண்டார் எனப்பதை இச்சம்பவம் புலப்படுத்துகிறது.

பட்டோஜி, வேங்கடபதி ராஜாவின் ஆதரவில் சில வருஷங்கள் தென்னாட்டில் தங்கி தீட்சிதர் பால தமக்கிருந்த பக்தியின் ரூபகாரத்தச் சின்னமாக “தத்வ கௌஸ்துபம்”, “தந்திர சித்தாந்த தீபிகை” எனும் இரு அரிய நூல்களை இயற்றினார்.

மகான் அப்பய்ய தீட்சிதரின் கிரந்தங்கள்

அறிவாற்றல விஷயத்தில் அவருடைய புத்தி ஈடுபடாததுறையே இலலையெனப்பது மிகையாகாது. இலக்கிய விமரிசனை, நிகண்டுக் குறிப்புகள்

விஷயங்களிலும் அவர் புரிந்த சேவை அபாரம். அவர் இயற்றிய “குவாலயானந்தம்”, “சிதர் மீமாம்ஸா” எனப்பவை அலங்கார சாஸ்திரம் பயில்பவர்கள் மிகவும் விருமப்பிப்படிக்கும் மூல கிரந்தங்களாகும். அவருடைய நூல்களில் ஐம்பதுகுக குறையாமல் நாட்டில் இப்போது வழங்கி வருகின்றன.

மிகப்பெரிய பண்டிதர்களும் அவற்றை ஊன்றிப் படித்துச் சிறந்த பயனடைந்து வருகின்றனர். தீட்சிதர், உயர்ந்த பாண்டித்தியம் வாய்ந்தவர் மட்டுமல்ல, அவர் உத்கிருஷ்டமான ஒரு கவியுமாவர். அவருடைய கவிநடை மிக அழகானது; எளியது; எதுகை மோனைகள் உள்ளத்தைக் கவரவன, ஊற்று நீர்போல சகஜமாய்ப் பாய்ந்து ஓடுவது. அவர் இயற்றிய “துரககா சந்திரகாளஸ்துதி”, “ஆதித்ய ஸதவரதனம்” எனும் நூல்கள் இவற்றிற்குச் சான்றாகும். அவருடைய “வரதராஜஸதலம்” அலங்காரவகைக்கு சுடர விட்டெரியும் மதிப்பற்ற மாணிக்கங்கள். அலங்கார சாஸ்திர நூல்களில் அதுவும் ஒன்று என்கூட எளிதில் சொல்லிவிடலாம்.

சிவமதத்திற்கு 16-ஆம் நூற்றாண்டில் அவர் அளித்த ஆற்றலின் வேகமே தென்னாட்டில் பல சிறந்த சைவ மடத்தோற்றங்களுக்கு ஆக்கம் அளித்தது எனலாம். “சிவபரமாக, சைவ மதத்தின் சார்பாக இத்தனை நூல்கள் இயற்ற நேர்ந்தது, எதிர்கட்சியின் வேகத்தைத் தணிப்பதற்கேயாம்; சமய வாதத்தில் ஈடுபட்டதற்கு அது ஒன்றே காரணம். அஃதின்றேல அதவைத் சித்தாந்த விளக்கத்தின் பொருட்டே என கருத்தைச்

செலுத்தியிருப்பேன்” என்கிறா ஒரு கவிதையில!

சிவன், விஷ்ணு என்கிற விஷயத்தில் சிறிதும் உயரவு, தாழவு இல்லையென்கிற அவருடைய மனப்பான்மையை நிரூபிக்கச் சான்றுகள் பல உள். ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகரபால தீட்சிதருக்கு, அபார மதிப்பு இருந்ததோடன்றி, நாம் அறிந்தவரை “யாதவா பயுதயா” எனும் ஒப்பற்ற நூலுக்கு வியாக்யானம் எழுதியவர் தீட்சிதர ஒருவரே. தவிர, “பாதுகா ஸஹஸரம்” எனும் நூலுக்கும் இவர வியாக்யானம் எழுதியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

தீட்சிதருடைய விஷ்ணு பக்தியைப் புலப்படுத்த அவர புனைந்த “வரதராஜ ஸதுதி” ஒன்றே போதுமானது ஆகும். தீட்சிதர இயற்றிய “சுவலயாநந்தா” எனும் நூலை, முகுந்தனை ஸதுதி செய்து தொடங்குகிறார் மற்றும் சில உதாரணங்களும் எடுத்துக்காட்டமுடியும். சித்தாந்த சாஸ்திர விசாரணையில் கூட, நான்கு மத சித்தாந்தங்களிலும் காணப்படும் வியதிரேக பாவங்களை சமரஸப்படுத்துவதே ஸ்ரீதீட்சிதரின் முக்கிய திருஷ்டி. அவர இயற்றியுள்ள “ஸதுரமத ஸாரம்” எனும் நூல் இந்தக் கருத்தை நிரூபிக்கிறது.

அவருடைய “நியாய மஞ்சரி” அதவைதத்தை விளக்குகிறது. “நயமணிமாலா” ஸ்ரீகண்டமத சித்தாந்தத்தை விளக்குகிறது. “நயமயுக மாலா” தவைதத்தையும், “நியாய முகதாவளி” விஸிட்டாதவைதத்தையும் விளக்குகின்றன. அவருடைய “ஆநந்தலஹரி” எனும் கிரந்தம் இவை “நயமணிமாலா” ஸமரஸப்ப

டுத்தி அதவைதத்துக்கு ஒருமுனைப்படுத்துகிறது.

இறுதிக்காலம்

தீட்சிதர தம் இறுதிக் காலத்தை சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தில் கழித்து அனாடம் ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானைத் தரிசித்து வந்தார். அவருடைய 73ம் வயதில் சுவரகப்பதத்தை அடைந்தார். அவருடைய ஜாதகக் குறிப்புகள் கிடைக்காமல், சரித்திரம், கல்வெட்டுக்கள், இலக்கியங்கள் மற்றும் பலவகையான ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து ஸ்ரீஅப்பய்ய தீட்சிதர விகரம் வருஷத்தில் பிறந்து, விஜய வருஷத்தில் காலமானார். (1520 - 1593) என்று அறுதியிட்டிருக்கிறார், காலம் சென்ற பேரறிஞர் ஸ்ரீய மஹாலிங்கசாஸ்திரிகள்.

ஸ்ரீஅப்பய்ய தீட்சிதருடைய சகோதரனின் பேரன் பிரிசித்த கிரந்த கரத்தாவான மகான ஸ்ரீநீலகண்ட தீட்சிதர (இவர மதுரை திருமலை நாயக்கமன்னரிடம் திவானாக இருந்தவர். இவருடைய சகோதரர் தஞ்சையை ஆண்டுவந்த விஜயரகுநாத நாயக்கரிடம் முதன்மந்திரியாக இருந்த மகான ஸ்ரீகோவிந்த தீட்சிதர என்பது சரித்திரம் பேசும் வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.) இயற்றிய பல நூல்களிலிருந்து அப்பய்ய தீட்சிதரின் வாழ்க்கைச் சிறப்புகளை விரிவாக அறிய இயல்கிறது. மகான நீலகண்ட தீட்சிதரின் “வைராக்கிய சதகம்”, “கங்காவதரணம்” என்னும் நூல்களில் அவற்றையெல்லாம் பற்றி முக்கியமாகக் காண்கிறோம்.

ஸ்ரீஅப்பய்ய தீட்சிதர பல அரசர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு, கௌரவிக்ரகப்பட்டு வணங்

கப்பட்டு, சுகபோகங்களுக்குரிய வசதிகள் வாய்க்கப்பெற்றிருந்தாரேனும், ஏழமை உடை உடுத்து மிகச் சாமான்ய இல்லத்தில்துறவி போலவே வாழ்க்கை நடத்தி வந்ததைப் பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டோம். சினன பொம்மன அரசன இவருக்கு கனகாபிஷேகம் செய்வித்ததையும் குறிப்பிட்டோம். ஆயின ஸ்ரீதீட்சிதர ஒருவித படாடோப வாழ்க்கையும் வாழாமல் தனக்குக்கிடைத்த ஏராளமான தனசம்பத்துக்களை என்னதான் செய்தாரென்று கேட்கத் தோன்றலாம்.

தீட்சிதர தாம் ஈட்டிய பொருள்களை எல்லாம் சிவாலய ஸ்தாபனங்களுக்காகவே செலவிட்டார். பல சிவாலயங்களை பிரதிஷ்டை செய்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. அவற்றில் ஒன்று தீட்சிதரின் மூதாதையர்களின் கிராமமாகிய “அடையபலம்” எனுமிடத்தில் (இது வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆரணிகுச்சம் பத்தில் உள்ளது.) இருக்கும் ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயமாகும். அவ்வாலயத்தில் சரித்திர முகயத்துவம் வாய்ந்த 1582 தேதியிட்ட சிலாசாஸனம் ஒன்று பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது முக்கிய குறிப்பாகும்.

ஜலகண்டேசுவரர் ஆலயம்

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர வஸிஷ்டர், அக்ஸ்தியர், கௌதமர், பரத்துவாஜர், வாலமீகி, கஸ்யபர், அதிதிரி எனப்படும் ஸப்த ரிஷிகள் தமிழ்நாட்டுக்கு விஜயம் செய்து, வேலூர் நகரின் கிழக்கே, இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள “பகவதி மலை” எனக் கூறப்பெறும் சக்தி மலையில் தங்கிச் சிவலிங்கத்தைப் பிரி

திஷ்டை செய்து பூஜையும் தவமும் செய்து வந்தனர்.

பின்னர், எல்லா முனிவர களும் போனபின்னரும் அத் திரி முனிவர மட்டும் போகாமல் இங்கேயே தங்கிவிட்டார். அவர் இன்று கோட்டைக்கோவிலில் மூலவர் உள்ள அதே இடத்தில் சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து வந்தார். பின்னர் அவரும் சென்றுவிட்டார். ஆண்டுகள் பல உருண்டோடின பூஜைகள் செய்வார் யாருமில்லை. சிவலிங்கத்தைச் சுற்றி ஏறும்புப்புற்று பெரிதாக வளர்ந்து லிங்கத்தை முழுமையாக மூடிவிட்டது.

சுமார் எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சின்ன பொம்மி எனும் குறுநில மன்னரால் புறறுக்குள் இருந்த சிவலிங்கம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது மகேஸ்வரனிடத்தில் மாளாத பக்தி கொண்டிருந்த பொம்மிக்குச் சிவலிங்கம் காட்சி தந்தது வியப்பில்லையன்றோ?

பின்னர் கலியுகம் சாலிவா ஹன சகாபதம் 1193-ம் ஆண்டு அதாவது சுக்கில வருஷம் பங்குனி மாதம் 19ம் தேதி நிரமாணப்பணி தொடங்கப்பட்டது சிவபெருமான பொம்மியின் கனவில தோன்றி இன்னும் ஒன்பது வருஷங்களுக்குப் பின்னர் பங்குனி மாதம் 19ம் தேதி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டவேண்டும் என்றும் அந்த லிங்கத்துக்கு “ஜலகண்டேஸ்வரர்” எனப் பெயரிடவேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டு மறைந்தார்.

கோட்டைக்குள் கோயில் கொண்ட ஜலகண்டேஸ்வரருக்கு கி.பி. 1274-ஆம் ஆண்டு

டிஸ்ட்ரிக்ட் 1612-ஆம் ஆண்டு வரை ஹிந்து மன்னர்களால் பூஜையும் விழாவும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டன. கி.பி. 1612 முதல் 1642 வரை பூஜை மட்டும் நடைபெற்றது. ஆனால், விழாக்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. கி.பி. 1642 முதல் கி.பி. 1718 வரை மராட்டிய மன்னர்களின் காலத்தில் முக்கால் பூஜையும் விழாக்களும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

கி.பி. 1718ம் ஆண்டில் ஆட்சி மாறியது. அப்போது உள்ளே இருக்கும் விகிரகங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படலாம் எனக் கருதிய ஹிந்து வீரர்களும் சான்றோர்களும் மூலவரை நன்கு பெயரத்தெடுத்துச் “சத்துவாச்சேரி” எனும் கிராமத்தில் ஒரு தோப்பில் மறைத்து வைத்தார்கள் எனவே, கி.பி. 1718 முதல் வேலூர் ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயம் சாமி இல்லாக கோயிலாகியது.

“சத்துவாச்சேரி” கிராமத்தின் ரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஜலகண்டேஸ்வரர் அந்த ஊரிலேயே கோயில் கொண்டார். அந்தக் கோயில் ஈஸ்வரன்கோயில் என அழைக்கப்பட்டது. 1981ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 15ஆம் தேதி இரவு சத்துவாச்சேரி ஈஸ்வரன்கோயிலிலிருந்து மீண்டும் சிவலிங்கம் பெயரத்தெடுக்கப்பட்டு, மறுநாள் 16ம் தேதி கோட்டை ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது பல கண்டங்களை எல்லாம் வென்று மீண்டும் தன் இருப்பிடத்துக்கு வந்த ஜலகண்டேஸ்வரரைப் “பல கண்டம் கடந்த ஜலகண்டேஸ்வரர்” என இங்குள்ள மக்கள் அழைப்பது பொருத்தமல்லவா?

வரலாற்றுக் காரணங்களால் சுமார் 400 ஆண்டுகளாக வழிபாடு இல்லாமல் இருந்த இந்தக் கோயில் 1981 - 82ஆம் ஆண்டு முதல் வழிபாட்டுத் தலமாக மாறியது. பஞ்சலோக விகரங்கள் வாகனங்கள், கலசம், கொடிமரம் போன்றவைகளைச் செய்து கோயிலை ஆகம் முறைப்படி இந்து தர்ம வழிபாட்டுக்கு உகந்தவையாகச் செய்து, காஞ்சி காமகோடிபீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராச்சாரிய ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் திருக்கரங்களால் 8-7-1982காலை ஒன்பது மணிக்கு அஷ்டபந்தன் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார் ரூபாய் இரண்டரை லக்ஷம் நன்கொடையாகவும், பொருள்களாகவும் கொடுத்து உதவினார் நீங்கள் வேலூர் சென்றால் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத் ஸ்ரீஜலகண்டேஸ்வரரின திருவருளைப் பெற்று உய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

ஆழ்வார பதினமருள் தனிச்சிறப்புப் பெற்றவர்கள் இருவர். ஒருவர் நமமாழ்வார, இன்னொருவர் பெரியாழ்வார இருவருமே பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் நெல்லையை அடுத்த குருசூரநம்பி, இன்னொருவர் வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணு சித்தர் ஒருவர் நாலவேத சாரமாய் நான்கு நூல்கள் வழங்கிய வள்ளல் மற்றவர் 'வேண்டிய வேதங்கள் ஒதி விரைந்து கிழியறுத்த' வித்தகர் இருவருக்கும் இன்னொரு சிறப்பும் உண்டு வண்குறுசூர் மாற்றே வாழ்வு என்று வாழ்ந்து வந்த மதுரகவியாழ்வார, ஆழ்வார மகளாய் அவதரித்து அரங்கனாகுப்பாமாலையும் பூமாலையும் சூட்டி மகிழ்ந்த கோதை நாச்சியார் என வாரீசுகளை வழங்கிய வாய்ப்பு மற்ற ஆழ்வாரகளுக்கு இல்லை

'திருவுடை மன்னரைக் காணில திருமாலைக் கண்டேனே' (3047) என்று அன்று நாட்டில் நிலவிய தெய்வாமசக் கொள்கையைப் பொதுவாகக் கூறுவதுபோலப் பாடினார் நமமாழ்வார. வேதப் பொருள் உரைத்துப் பாண்டியனிடம் பரிசுப் பெற்ற பெரியாழ்வார பாண்டியர் புகழைப் பாட்டில் பதிககிரூர் திருமால் திருவடிகளை ஆழ்வார சிரமமீது பதித்ததைப் பாண்டிய மன்னர் இமயத்தில் கயற்கொடி பொதித்து மீண்ட உவமையுடன் விளக்குகிரூர்

"பருப்பத்ததுக் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதி போல திருப் பொலிந்த சேவடி என சென்னியின் மேல் பொறித்தாய் 469

மேலும் பெரியாழ்வார பெரிதும் உகந்து திருநாடு செல்லும்

வரை வாழ்விடமாகக் கொண்ட திருமாலிருஞ்சோலையின் சிறப்பைக் கூறும்போது ராம கிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் கோயில் கொண்ட சிறப்பையும் பாடித் தென்னன் கொண்டாடும் சிறப்பையும் குறிக்கிரூர்

நம்மாழ்வாரும் பெரியாழ்வாரும்

திரு. ஆர்.பி. சாரதி - குரோம்பேட்டை

கொன்னலில் கூர வேல் கோன

நெடுமாறன் தென கூடற கோன
தென்னன கொண்டாடும் தென

திருமாலிருஞ் சோலையே 344

பொங்கும் பரிவாலே தமக
குக் காட்சி தந்த பெருமாளுக்
குக் கண்படுமோ என அரு
சிப் பலலாண்டு பாடியதா
லேயே விஷ்ணு சித்தர பெரி
யாழ்வாரெனும் பெயர் பெற
றார். பெரியவர் பெருமாளுக்குப்
பலலாண்டு பாடினார் என்றால்
நம்மவர் நமக்குப் பலலாண்டு
பாடுவதுபோல வாழத்தி அரு
ளுகிறார்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை வாழத்
தும் நம்மாழ்வார்,

“பொலிக, பொலிக, பொலிக

போயிற்று வல்லுயிரச் சாபம்
நலியும் நரகமும் நைந்தநமனுக்கு

இங்கு யாதொன்றுமில்லை 3128

என்று பாடி நம் அச்சம் நீக்கு
கிறார்

மயரவறும் மதிநலம் அருளப்
பெற்ற ஆழ்வாரகள் வராக அவ
தாரத்தை வணங்கி வாழ்த்து
வது இயலடி.

திருவிருத்திததில் நூற்பயன
கூறுமுன உறுதியிட்டுக் கூறுகி
றார்.

“ஞானப்பிரானை” யல்லால் இல்லை
நான கண்ட நல்லதுவே” 2576

திருவாய மொழியைத் தலைக்
கட்டும் பததாம் பததில் வேறு
எந்த அவதாரங்களையும் குறிப்
பிடாத ஆழ்வார்,

நீல வரை யிரண்டு பிறை கவலி
நிமிர்ந்த தொப்ப

கோல வராகம் ஒன்றாய் நிலம்
கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய்! 3772

என்று விளிகிறார்

பெரியாழ்வார் தம் கலலாக்
கலவிகுக்குக் காரண மாகுகிறார்
ஞானப்பிரானை.

“எயிறிறிடை மண்கொண்ட எந்தை
இராபகல் ஓதுவீதது, என்னைப்
பயிற்றிப் பணி செய்யக் கொண்டான.
என்று பாடுகிறார் ஆழ்வார்

‘திருமாலே உடையவன,
நாமெல்லாம் அவன உடைமை
கள், நம் கடமை அவனுக்குப்
பணி செய்வதே’ என்பது
வைணவத்தின் கொள்கை

“ஓழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்
மனனி
வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்
நாம்” 2919

என்று வேங்கடவன பதி
கத் தொடக்கத்திலேயே நம்மாழ்
வார் நினைவூட்டுகிறார். திருப்
புளியங்குடித் திருவாய மொழி
யிலும்,

‘நின் கோயில் சேததுப் பலபடி-
கால குடி குடி வழிவந்து ஆட்செய்யும்
தொண்டரோரகருளி’
என்கிறார்

அடிமை செய்வதில் பெரியாழ்
வாரும் நம்மாழ்வாருக்குச் சிறி
தும் சளைத்தவர் அல்லர்.

கருவரங்கத்துட கிடந்த
போதே கை தொழுவதுமட்டு
மல்ல, அடிமைத்தொழில் பூண்டு
விடுகிறார் ஆழ்வார்

“அன்று வயிறறில் கிடந்திருந்தே
அடிமை செய்யல் உற்றிருப்பன
இன்று வந்து இங்கு உன்னைக்
கண்டு கொண்டேன 461

இந்தக் கருவறை யடிமை
பூணுவது எப்படி வந்தது?

தொன்று தொட்டு வருவது
இது

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை

தம் மூத்தப்பன் ஏழ்படி

கால்தொடங்கி
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின்றோம்.

இந்த அடிமைத்திறம் ஏதோ
ஒருவர் இருவர் பழக்கம் மட்டு
மல்ல “குடி குடியாட செய்கின
றோம்” என்றும் தொடர்கிறார்

இப்படி குடி குடியாய், வழி
வழியாய் ஆண்டவனுக்கு ஆட
செய்யும் திருமாலடியான வேறு
எவரக்கும் அடிமையாகலாமா?

“பூமியில் எவரக்கும் இனி அடிமை
செய்யோம்
பரிபூரணனுக்கே அடிமை செய்து
வாழ்வோம்

என்றல்லவா பாடினார் பாரதி
யும்?

லௌகீக வாழ்க்கையில் கூட
கலெகடரின பயூன கிராம
கணக்குப் பிள்ளைக்கு ஏவல்
செய்வானா?

ஆண்டவனுக்கு அடிமையாகி
விட்டு அறப் மானிடனுக்கும்
அடிமையானால் ஆண்டவனுக்
கல்லாவா இழிவு?

“உனக்குப் பணிசெய்து இருக்கும்
தரமுடையேன இனிப்போய் ஒருவன்
தனக்குப் பணித்து கடைத்தலை நிற்க
நின் சாயை அழிவு கண்டாய்!

என்று தெளிவுபடுத்துகிறார் பட
டரபிரான

செஞ்சொல் கவிஞரான சட
கோபன், ‘வாய்கொண்டு மானி
டம் பாட வந்த கவி அல்
லேன்’ என்று திட்டவட்டமாக
அறிவித்து விடுகிறார்.

மாமாயனுக்குப் பாடும்
தொழில் பூண்ட ஆழ்வார் மற்
றவரக்கும் பாடினால் அவர்
அடிமை வழுவிலா அடிமை
யாகாது.

எனவேதான் அதை மற்றொரு பாட்டில் மிக அழுத்தமாகக் கூறி விடுகிறார்.

“ஒன்றி ஒன்றி உலகம் படைத்தானகவி
ஆயினேறகு
என்றும் என்றும் இனி மற்றொருவர்
கவி ஏற்குமே?”

இன்னொருவரிடம் செல்லக் கூடாதவரிடம் அடிமை செய்ய வேண்டும் என்று ஆகிவிட்ட பிறகு யாருக்கு அடிமை செய்வது?

“திருமாலுக்கு அடிமை செய!”
என்றான தமிழ் மூதாட்டி அவலை

“நின்ற ஆதிபிரான நிறக் மற்று
எத தெய்வம் நாடுதீரே? 3106
என்று அதனால்தான் கேட்டார
குருகூர் மாறன்

இதையேதான் பெரியாழ்வா
ரும் தம் திருமொழியில்,

“என்னுடைய திருவரங்குகளறியும்
மற்றொருவருக்கு ஆளாவரே? 413

இறை நிலையாம் உயிர
நிலையை உணரந்து ஒரு
நெறிப்பட்டு செல்லத்தான் எத
தனைத் தடைகள்!

நமக்காகக் கேட்கிறார் நமமாழ
வார

“ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும்
சிறறின்பம்
பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப்
படுபாயோ? (3323)

தடையை மட்டுமல்ல, தடை
யைத் தகரத்த காப்பையும் காட்
டுகிறார் பெரியாழ்வார,

கொங்கைச் சிறுவரை என்னும்
பொதுமயினில் வீழ்ந்து வழுகி
அங்கோர முழையினில் புககிட்டு
அழுந்திக் கிடந்து உழல்வேனை
வங்கக் கடல் வண்ணன் அமமான்

வல்லனை ஆயின மாற்றி
பங்கப் படா வண்ணம் செய்தான்
பண்டன்று படின்ம் காப்பே (449)

அரங்கனோ, ஆதிபிரானோ
அவனுக்கு ஊரும் பலப்பலவே,
பேரும் பலப்பலவே பேரகள்
ஆயிரத்தன் என்றே அழைக்கப்
பட்டாலும் அவன் நாமங்
களுள் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படு
பவை பன்னிரண்டே

நமமாழ்வார திருவாய்மொழி
(2-7) கேசவன் தமர பதிகத்தில்
இவற்றை நாவினிகக் நெஞ்சி
னிகக் பாடுகிறார் கேசவன்
திருநாமம் பதிகத் தொடக்கத்
தில் அமைகிறது

“எம்பிரான எம்மான நாராயணன்
மருப்பொசித்த பிரான்

என மாதவன்
எம்மான என கோவிந்தன்
வல்லன் எம்பிரான் விஷ்ணு
முடியமமான மதுசூதன்
எம்மான திருவிகிரமன்
என் வாமனன்
என் சிரீதரன்
என இருடிகேசன்
நம்பி பதமநாபன்
எந்தை தாமோதரன்
(என்னாழி வண்ணன்)

காதுக்குக் குழையிட வேண்டி
பெரியாழ்வார கண்ணனை
அழைக்கிறார். அவ்வழைப்பில்
பன்னிருநாமமும் இட்டு விளிக்
கிறார்.

கேசவ நம்பி
நாராயண
மாதவனே
கோவிந்தா
விஷ்ணுவே
மதுசூதனனே
திருவிகிரமா
வாமன நம்பி
சிரீதரா
இருடி கேசா

பத்ம நாபா
தாமோதரா

பெரியாழ்வாரின் பன்னிரு
நாமப்பாடல அநதாதிபோல
அமைவது ஒரு நயம் நமமாழ
வாரின் திருவிருத்தம், திருவாசி
ரியம், பெரிய திருஅநதாதி, திரு
வாய்மொழி ஆகிய நான்குமே
அநதாதிப் பண்களால் அமைந்
தவை; நினைவில் நிறுத்தற்கு
கந்தவை

சிங்கப்பிரான சீரமையை நம்
மாழ்வாரும் பாடுகிறார்; பெரி
யாழ்வாரும் பாடுகிறார். திட
டமிடப்படாத அவதாரம் அது.
ஆபத்தில் உதவிகோரி அழைக்
கும் போது மட்டுமல்ல,
ஆத்திரத்தில் வலுச்சுண்டைக்
கிழுத்தாலும் ஆங்கே, அப்
போதே தோன்றியது நமமாழ
வார வியப்பு இரணியனே
அளந்து அளந்துப் பாரத்து
அவனே கட்டியத் தூணை,
அவனே தட்டும் போது அத்
துள்ளிருந்து சிங்கம் எழுந்
த்து பற்றி பெரியாழ்வாருக்கு
வியப்பு.

பாடல்களைப் பாரப்போமா?

எங்குமுள்ள கண்ணன் என்ற
மகனைக் காயத்து
இங்கிலையால என்று இரணியன்
தூண்புடைப்ப
அங்கு, அப்பொழுதே அவன் வீயத்
தோன்றிய என்
சிங்கப் பிரான் பெருமை ஆராயும்
சீர மைத்தே
--நமமாழ்வார 2872
அளந்திட்ட தூணை அவன் தட்ட
ஆங்கே
வளரத்திட்டு வாணகிர்ச் சிங்க
உருவாய்
உளம் தொட்டு இரணியின் ஒண
மாரவகலம்
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி
--பெரியாழ்வார் 83

மண்ணும் விண்ணும்
கொண்ட மாயக்குறளனை மண்
ணில ஒருநாள நடநதுகாட்ட
அழைக்கிறார் நமமாழ்வார

நண்ணி உனை நான் கண்டுகந்து
கூததாட
நண்ணி ஒரு நாள் ஞாலத்தூடே
நடவாயே 3316

இது ஆழ்வார ஆசை.

பெரியாழ்வாரோ தாய யசோ
தையாக மாறி பெற்று
வளரத்துத்
தாலாட்டி, சோறுட்டி நிலாக்
காட்டி, அணைக்க அழைத்து
நடை பயிலவிதவர. ஒருபாட
லில நடையழகு கண்டு மன
நிறைவெய்தி விடுவாரா?

தொடரசங்கிலிகை சலார
பிலார என தளரநடையிடுவ
தைப் பதது பாடலகாட்சிகளில்
காட்டுகிறார்

ஒரு காலில் சங்கு, ஒரு காலில் சக்கரம்
உள்ளடி பொறித்தமைந்த
இரு காலும் கொண்டு அங்கங்கு
எழுதினாற
போல் இலச்சினை படநடந்து
வரக கண்டு மகிழுகிறார்.

திவயப் பிரபந்தத்தையே
நமக்களிக்கக் காரணமாயிருந்த
திவய திருத்தலம் திருக்கு
டநதை.

'ஆரா அமுதே' என்று ஒரு
பதிகம் பாடி நிறைவு பெறாத
நமமாழ்வார, நூலின் நிறை
வுப் பதிகத்துமுன்னே குடநதை
யெங்கோவலர குடியடியாரக
கான வைகுந்த வரவேற்பை
விரிவாகப் பாடுகிறார். ஆழ்
வார ஆனமாவை ஆரப்பருகும்
அமரர்கோனை ஆரா அமுதா
கவே உணர்கிறார்.

பெரியாழ்வாருக்கும் திருக்கு
டநதையில் ஈடுபாடு உண்டு
இல்லாவிட்டால கிடந்த நம்
பிகள், அரங்கன் உள்ளிட்ட
பலர இருக்க குடநதைக் கிடந
தானுக்கு மட்டுமே தாலாட்டு
பாடுவாரா?

குடநதைக் கிடந்தானே, தாலேலோ!

தாலாட்டு மட்டுமா?

குடநதைக் கிடந்தானே கொட்டாய
சப்பாணி
குடநதைக் கிடந்தானே குருக்கத்திப்பூ
சூடவாராய

மதில சூழ சோலையாக அழ
கர மலையைப் பெரியாழ்வார
கண்டால வண சுனை சூழ
மாலிருஞ்சோலையாக மாறன்
காணுகிறார்.

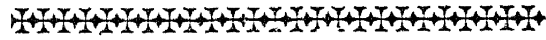
'மாலிருஞ்சோலை மாயன்'
என்றுபெரியாழ்வார போற்றும்
அழகன்,

'வஞ்சக்கள்ளன் மாமாய'
னாகிறுன மாறன் சட்கோபன்
வாக்கில்

'கண்ணபுரத்து அமுதே'
என்று பெரியாழ்வார அழைப்
பார்.

'திருக்கண்ணபுரத்து ஆதியான்'
எனபார நமமாழ்வார.

நமமாழ்வாரும் பெரியாழ்வா
ரும் சம காலத்தவர என்றும்
சிலர் கூறுவதுண்டு. கோதை
திருமண விஷயமாக நம்மாழ்
வாரை, பெரியாழ்வார கலந்து
ஆலோசித்ததாகவும் திவய சூரி
சரிதம் சொல்லும். அதை உறு
திப்படுத்த ஆதாரங்கள் இல்லா
மல போகலாம். ஆனால் இவ
விரு ஆழ்வாரகளின் இதய
நாதமும் இணைந்து ஒலிப்பதை
இதுவரை அவர்கள் வாக்கில்
கண்டு மகிழ்ந்தோமல்லவா?
அதுபோதும்!

தேவாரம்

பொதுவாக நம் ஜனங்கள் தேவாரம் என்றால் ஞானசம்பந்தர்
பாடினது, அப்பர பாடினது, சுந்தரர் பாடினது; மூவரும் பாடி
னது, என்று சொல்கிறார்கள். அது முறைப்படி பிழை. அப்பர
பாடிய ஒன்றுக்குத்தான் தேவாரம் என்று பெயர். ஞானசம்பந்
தர் பாடி அருளியது திருக்கடைக்காப்படி. சுந்தரர் பாடலுக்குத்
திருப்பாட்டு என்று பெயர். மணிவாசகர் அருளியது திருவாச
கம் அருணகிரியார் - திருப்புகழ், வள்ளலார் - திருவருட்பா.
மூன்று பேர் பாடலும் தேவாரம் என்பது நியாயமில்லை தானே.
ஆகையினாலே தேவாரம் என்பது அப்பர பெருமானுடைய வாக்
கையே குறிக்கும். பொதுவாகத் தேவாரம் என்று சொன்னாலும்
ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற பொழுது அது மரபு வழி தே - இறை
வன்; வாரம்-அன்பு. இறைவனிடத்திலே அன்பு விளைவிகின்ற
பாடல் தேவாரம்.

சூறியவர் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள்
தகவல். கமலவேணி தனபதி.

ஆச்சரியம் ஆனால் உண்மை

திரு. M.S. பிச்சுமணி - பூந்தமல்லி.

- * சமண மதத்தைச் சாரந்த திருமழிசை ஆழ வார வைணவ மதத்தில் இணைந்தார
- * சமண மதத்தில் இருந்து வந்த திருநாவுக்கரசர் திருவதிகை திருவருள கடாஷுத்தால சைவ மதத்தில் சேர்ந்து இந்து மதம் செழிக்கப் பாடுபட்டார
- * திருவக்கரை திருத்தலத்தில் துவஸதமபம் நந்தி ஒரே நேரகோட்டில் இல்லாமல் சற்று விலகியே இருக்கும்.
- * திருக்குறுங்குடி திருத்தலத்தில் துவஜஸதமபம் கருடன் - பலிபீடம் ஒரே நேரகோட்டில் இல்லாமல் சற்று விலகியே இருக்கும்.
- * திருவாரூர் திருத்தலத்தில் நவக்கிரஹங்கள் ஒரே நேரகோட்டில் அமைந்திருக்கும்
- * மதுரை கூடலழகர் - பெருமாள் திருக்கோயிலில் நவக்கிரஹங்களைப் பிரதிஷ்டை செய் துள்ளார்கள்
- * சூரியனார் கோவில் திருத்தலத்தில் நவக்கிரஹங்களுக்குத் தனித்தனியாக சன்னதி உள்ளன
- * நெல்லை மாவட்டம் கருங்குளம் திருத்தலத்தில் நவக்கிரஹங்கள் அவரவர் மனைவி மார்களுடன் காட்சியளித்து வருகிறார்கள்
- * மதுரை சித்திரைப்பெருவிழாவில் தசாவதார திருநாளன்று ஏழு அவதாரத்தைத்தான் கள்ளழகர் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கிறார்.
- * மதுரை மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் மேற்குக் கரையில் உள்ள முததீஸ்வரர் ஆலயத்தில் ஓவ்வொரு மார்ச்சு மாதமும் செப்டம்பர் மாதமும் சூரியனின் கதிரகள் மூன்று கிரணங்களாக பிரிந்து லிங்கத்தின் மீது விழும்
- * ஸ்ரீராமவேந்தருக்கு ஸ்ரீபஞ்சமுகி என்ற குகையினுள் ஐந்து முகத்துடன் ஆஞ்சநேயர் தரிசனம் கொடுத்தார்.
- * கோயமுத்தூர் அருகில் உள்ள அனுவாவி சுப்
- பிரமணியர் அனுமாருக்கு சஞ்சீவி பரவதத்தை எடுத்துச்செல்லும்போது தாகம் தீரத்ததாகத் தெரியவருகிறது
- * கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் திருக்கோவிலுக்கு கிறிஸ்துவமதத்தைச் சாரந்த கயிலி தம்பையரின் பரம்பரையில் வந்தவர்களே கொடிக்கயிறறைத் தருகிறார்கள்
- * கன்னியாகுமரி அருகில் உள்ள பொத்தையடி மருந்து வாழ் மலையிலிருந்து பதமனாப புரம் அரணமனைக்கும் - சுசீந்தரம் கோயிலுக்கும் பாதாள சுரங்கங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது
- * நெயவேலியில் உள்ள நடராஜர் சிலை 10அடி உயரமும் 2420 கிலோ எடையும் உள்ளது இந்நிலை வேறு எங்கும் கிடையாது.
- * ஸ்ரீரங்கம் ராஜகோபுரம் 236 அடி உயரம் 150 லட்சம் செங்கற்களும், 2000 டன் சிமிண்டும், 30 டன் இரும்பும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன இதை அளவு வேறு எந்தத் திருக்கோயிலிலும் இதுவரை பயன்படுத்தவில்லை.
- * சங்க காலம் முதற்கொண்டு இன்றுவரை "கொடும்பாளூர்" என்ற கிராமம் தன் பெயரை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவில்லை
- * கோயம்புத்தூர் - சிங்கநல்லூர் அக்காலத்தில் வேதபுரி அன்று சொன்ன எழு வீதிகளும் அகரஹாரப்பகுதியில் உள்ளது. உலகளந்த பெருமாள் வாமன் அவதாரத்தில் இருப்பதும் ஆச்சரியம் மிகப்பழங்காலக் கோயிலாகும்.
- * தஞ்சாவூர் மற்றும் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் திருக்கோயில்கள் ஒரே மாதிரி அமைக்கப்பட்டவை
- * மதுரை - கூடலழகர் கோயில் திருக்கோஷ்டியூர் - செளமய நாராயணப்பெருமாள்கோயில், உத்திரமேரூர் - திருக்கோயில் ஆகிய மூன்றும் அஷ்டாங்க விமானங்களைக்கொண்டன
- * நள்ளிரவில் பூத்துக்குலுங்கும் மலரான நிஷா கந்தி கேரளாவில் அதிகம்

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS, TIRUPATI

Visit

TIRUMALA !

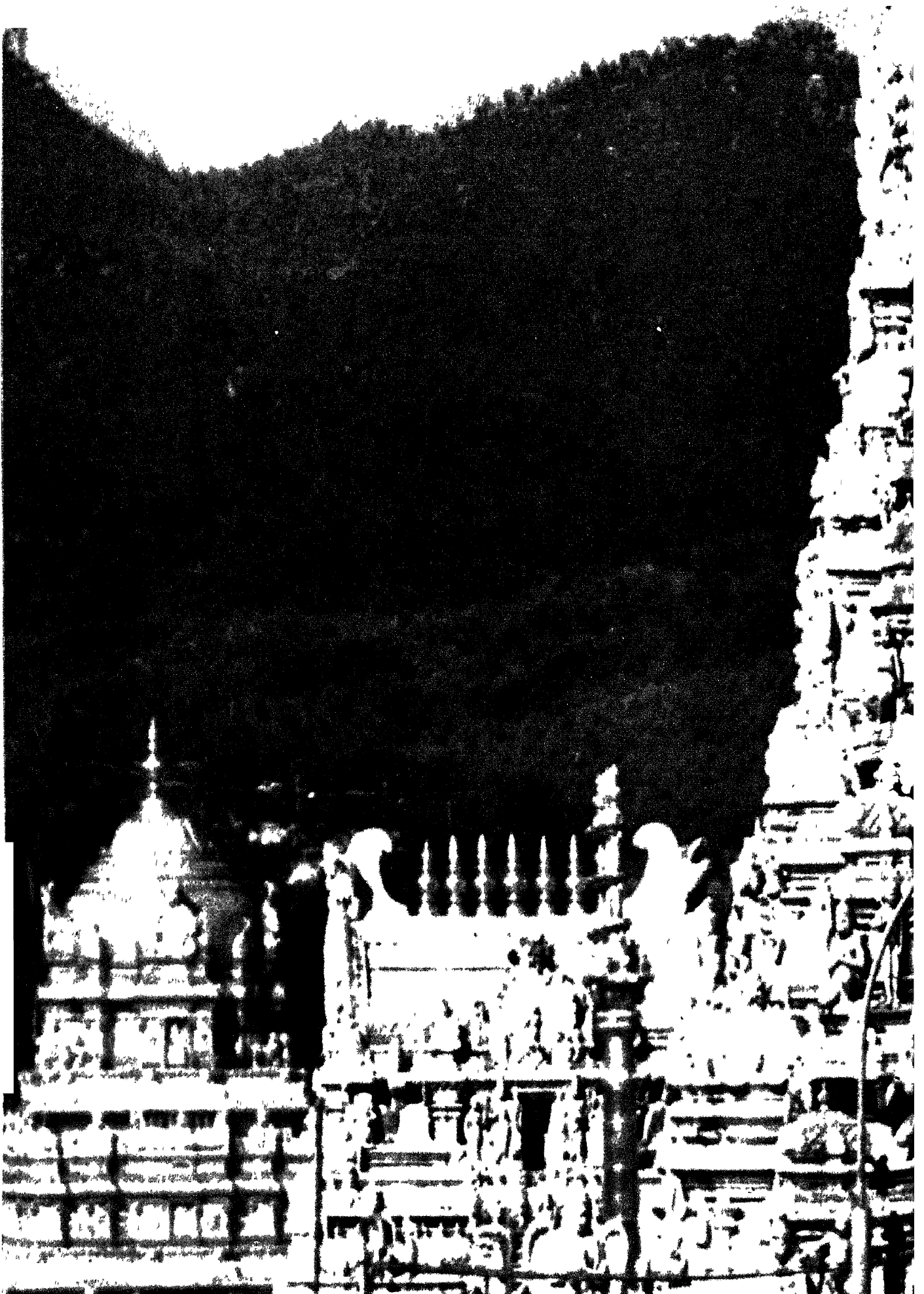

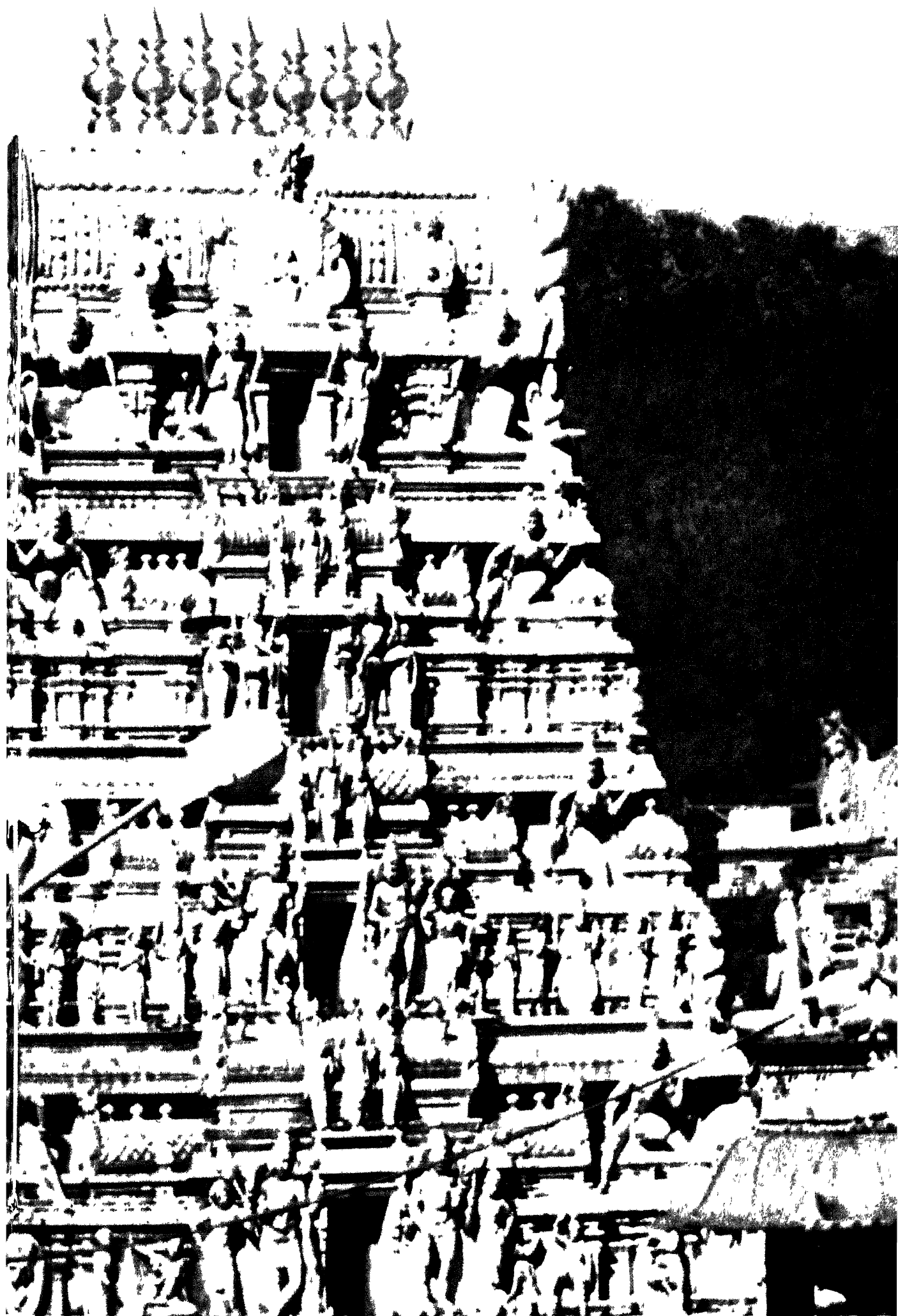
DURING SRI VENKATESWARASWAMY BRAHMOTSAVAM PROGRAMME

Date	Morning Festival	Evening Festival
25-9-95	—	Ankurarpanam
26-9-95	Dwajaroohanam	Sesha Vahanam (Big)
27-9-95	Sesha Vahanam (Small)	Hamsa Vahanam
28-9-95	Simha Vahanam	Muthyapu Pandilu Vahanam
29-9-95	Kalpavriksha Vahanam	Sarvabhoopala Vahanam
30-9-95	Mohini Avataram	GARUDASEVA with Lakshmi haram and Makara Kantika
1-10-95	Hanumantha Vahanam	Vasantotsavam (Evening)
		Gaja Vahanam (Night)
2-10-95	Sooryaprabha Vahanam	Chandraprabha Vahanam
3-10-95	RADHOTSAVAM	Asva (Horse) Vahanam
4-10-95	Pallaki Utsavam, Tiruchi Utsavam and Teerthavan	Dwajavarohanam

- * There will be Unjal festival in the evenings.
- * Kalakshepams, music and discourses will also be held by eminent scholars and artistes.
- * Festival Programmes will be announced sufficiently in advance every day.

A View of Lord Venkateswara Swamy Vari Temple, Tirumala

A HEALING TOUCH

T. T. DEVASTHANAMS INTRODUCES SRI BALAJI AROGYAVARAPRASADINI SCHEME

For ages, Tirumala, the abode of Lord Venkateswara, has been a great centre of pilgrimage. Thousands of devotees visit the sacred hills every day and offer their solemn prayers to the Lord for their spiritual and physical well-being.

Alleviating human suffering has been a part of dedicated efforts of TTD to the mankind. TTD already manages a Leprosorium, centre for physically handicapped, a poor home and also a central hospital. To provide the most advanced medical technology to the needy, the TTD has launched another monument, a blessing from the Lord by opening Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences-- a sophisticated super speciality centre on the lines of AIIMS of New Delhi & JIMPER of Pondicherry and PGI of Chandigarh. Total well being of man is the aim of Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, which apart from offering service, training and education in medical sciences, also encourages Research and development.

The doors to such a state of the art technology should be open to our poor and disabled brethren.

With a view to achieving this, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences has introduced a New scheme Balaji Arogyavaraprasadini Scheme. To accomplish the goal of proving the sophisticated medical technology to every individual at an affordable rate, we invite the generous co-operation of philanthropists and the general public.

The Scheme in essence:

A donor can make an endowment of Rs. 1000/- or multiples thereof / Rs. 1 lakh / Rs. 5 lakhs / Rs. 10 lakhs to T. T. Devasthanams which will in turn contribute matching grant. The entire amount will be deposited in fixed deposit in a nationalised Bank and the interest accrued on it will be utilised for providing free medical services to the poor and the needy.

A Chair in Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences will be named after the donor who contributes Rs. 10 lakhs or above. These endowment chairs are purely research oriented.

- * Donations can be made by any individual / family / company / firms etc.
- * The name of the donor who endows Rs. 5 lakhs or more will be displayed prominently in the Reception hall of the hospital.
- * The discharge ticket of the benefited patient will carry the name of the donor.

Additional Benefit and facilities :

- * Donations to Sri Balaji Arogyavaraprasadini Scheme are exempted from Income Tax under 80 (G).
- * Paid rooms / Air conditioned rooms will be allotted to family members of the donor in the hospital.
- * Paid rooms can be named after donors who contribute a sum of Rs. 5 lakhs or above.
- * By paying Rs. 5 lakhs and above a donor may sponsor one operation per year.
- * Donors can sponsor feeding of the In-patients and out-patients. They may also sponsor a travel fellowship for the faculty per year.

All donations, by D.D.s drawn in favour of The Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati-517 501 (Andhra Pradesh) should reach the Director, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati along with the following particulars:

- * Name and address along with the latest passport-size photographs of the family members of the donor who contributes Rs. 1 lakh or more.
- * Name and address of the person to whom Income Tax Exemption Certificate is to be issued.

The donors are also welcome to offer equipment, vehicles etc. to SVIMS or even sponsor health camps in rural areas, if they so desire. Further details can be had from

**The Executive Officer
T.T. Devasthanams, Tirupati
or**

**The Director
Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati**

EXECUTIVE OFFICER

- * குறிஞ்சி மலர், தமிழ்நாட்டில் கொடைக்கா னல மலையில் பன்னிரெண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை பூத்துக்குலுங்குகிறது.
- * கேரளப் பலகலைக்கழகத்தில் தமிழ் ஒலைச் சுவடிகள் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகி றது.
- * தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹாலில் பலநாட்டு நூல்கள் புராதன காலத்து ஒலைச்சுவடிகள் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிறது.
- * பாண்டிச்சேரியில் உள்ள அக்கா ஸ்வாமி பிள னையார - புற்றுமண்ணிலேயே சுயம்புவாக உருவானார். (ஆறு அடி ஐந்து அங்குல உய ரம்.)
- * பிள்ளையார்பட்டி பிள்ளையாரும் சுயம்புவா கத் தோன்றியவர்தான்.
- * நெல்லை மாவட்டம் குலச்சேகரப் பட்டினம் திருக்கோயிலில் சிவபெருமான லிங்கவடி

வில்லாமல் சிலை வடிவத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

- * செங்கை மாவட்டம் ஊத்துக்கோட்டை அரு கில் உள்ள சுருட்டைப்பள்ளி கிராமத்தில் சிவ பெருமான லிங்கவடிவில் இல்லாமல் பள்ளி கொண்ட நிலையில் சிலையாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.
- * கோவை - மொண்டிப்பாளையம் ஸ்ரீவெங்கடே சபபெருமானைத் தரிசிக்க ஏழு மேடுகளைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டும் இதனால் இதை மேலத்திருப்பதி என்றும் சொல்லுகி றார்கள்.
- * கோவை அவிநாசியில் பராசக்தி ஈசனின் வலப்பாகத்தைப் பெற்றார். அதனால் கொங் குநாட்டு காசி - வாரணாசி - தென்பிரயாகை என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

(தொடர் கட்டுரை)

ஸஹஸ்ர நாமம்

நம்மாழ்வார் விளக்கம்

திரு. T.S. ராஜகோபாலன்

151. விச்வயோதி:- உலகங்கள், இவற்றுள் உள்ளன யாவற்றுக்கும் காரணமானவன்; மற் றைய இருவர் செய்யும் செயல்களுக்கு இவனே காரணம்.

புணர்க்கும் அயனாம், அழிக்கும் அரணாம் (2-8-3)

[புணர்க்கும்-படைக்கும்.]

152. புநர்வஸு:- இவர்களுக்கு அந்தரயா மியானவன்.

அவனே அவனும் அவனும் அவனும் (9-3-2)

[அவனே-விஷ்ணு, அவன்-பிரமன், அவன்- இந்நிரன், அவன்-சிவன்.]

உபேந்தரோ வாமந: பராமசு:

அமோக: சுசி ருரஜித:।

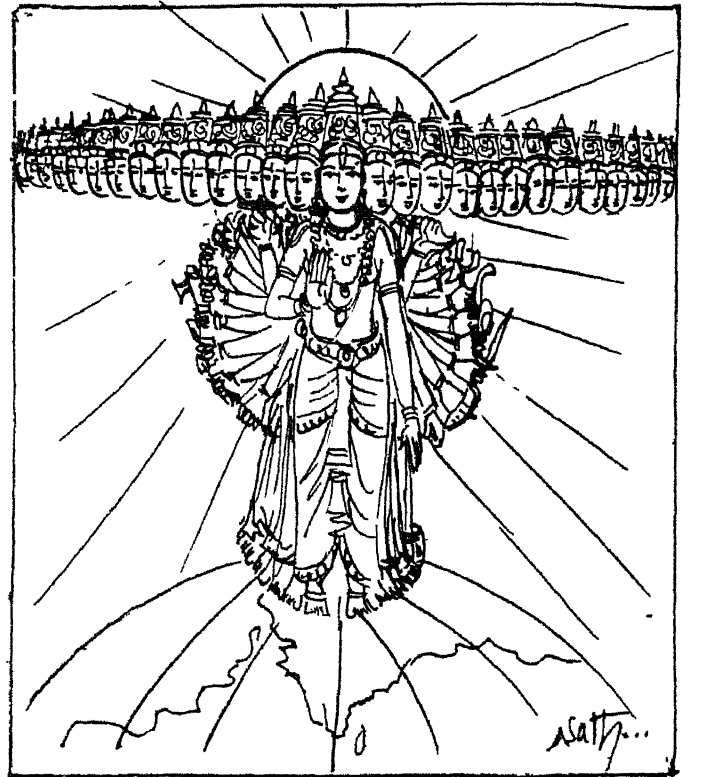
அநீந்தர்: ஸங்கரஹ: ஸர்கோ

ந்ருதாத்மா நியமோ யம:।। 17 ।।

153. உபேந்தர்: தேவர்களுக்கு உதவி செய வதற்காக இந்நிரனுக்குத் தம்பியாக அவத் திதவன்.

154. வாமந: இந்நிரனாகாக வாமனாவ தாரஞ் செய்தவன்; திருமேனியின ஒளியால இனபந்தருவோன்.

வாமனன் என மரகத் வண்ணன் (2-7-8)

155. ப்ராம்சு: தரிவிக்ரமனாக எங்கும் வியாபித்ததால், கீரததனஞ் செய்யப்பெறுவோன.

எங்குந் தானாய நங்கன நாதனே (1-8-9)

156. அமோக: மகாபலி, இந்திரன இவர களது விருப்பம் நிறைவேற்றியதாலே (பக வான) தான கொண்ட முயற்சி வீணாகாத வாறு விளங்குவோன.

வாட்டமில் புகழ் வாமனனை (2-4-11)

157. சுசி: தான செய்யும் உபகாரங்களுக்க கைமமாறு கருதாத தூயவன

தீர்த்தன உலகனந்த சேவடிமேல் (3-8-6)

[தீரததன-பரிசு-ததன, தனது பேரூகச செய தான]

158. ஊர்ஜித: (நமுசி முதலிய) விரோதிக ளின் வலிமையை அடக்கும் வலிமை வாயந தவன

குறியமான உருவாகிக கொடுங கோளால நிலங்கொண்ட கிறியமமான (4-8-6)

[கோள-வஞ்சகம், கிறி-பேராற்றல.]

159. அதீந்தர: இந்திரனுக்குத் தம்பியானா லும், செலவததாலும் அதிமாநுஷ சேஷடி தங்களாலும் இவனுக்கும் மேம்பட்டவன

வானவர தம்மை ஆனும்வனும் அவன பாத பங்கயம் சிந்தித்து ஏத்தித் திரிவரே (3-6-4)

[வானவரதம்மை ஆனும் அவன - இந்தி ரன; ஏந்துவது மேம்பாட்டாலே]

160. ஸங்க்ரஹ: முயற்சியின்றி அனபர தனனை அடையும் இயல்புடையவன

பததுடை அடியவர்க்கு னியவன் (1-3-1)

பிறந்த மாயா! (8-5-10)

161. ஸர்க: இவ்வாறு பிரமன முதலான ஜீவர்களுக்கு உதவுவதற்கென்றே தனனைப் படைத்துக்கொள்பவன.

உயிரளிப்பான, எந்நின்ற யோநியுமாயப் பிறந்தாய இமையோர தலைவா! (தி.விரு. 1)

162. த்ருதாத்மா: இவ்வாறு பகதர்களுக்

குத் தனனைத் தந்து, இவர்களைத் தனக் காககிக கொண்டு மனங்களிப்பவன.

இன்று எனனைப் பொருளாக்கி, எனனைத் தன்னுள் வைத்தான (10-8-9)

அடிச்சேர்வது எனக்கு னிதாயினவாறே! (10-6-3)

163. நியம்: உலகு தனது ஆணைக் குடபட்டதாக உடையவன. அனபர்களுக்கு எதிரிகளான மகாபலி முதலோரை அடக்கி ஆண்டவன.

மூவலகுகும் நாதனே! பரமா! (2-6-10)

164. யம்: தனக்கு எதிர்ப்பிலலாமல யாவ ரையும் தனக்கு அனுகூலமாகச் செய்பவன.

மண்ணும் விண்ணும் மகிழ்க குறளாய வலங்காட்டி (6-9-2)

வேதயோ வைத்யஸ ஸதா யோகீ

வீரஹா மாதவோ மது |

அதிந்த்ரியோ மஹாமாயோ

மஹோதஸாகோ மஹாபல' || 18 ||

165. வேத்ய: அவதாரங்களில் ஸௌலப யததாலே யாவராலும் அறியப்பெறுவோன.

எளிவரும் இயல்பினன . பல பிறப்பாய் (1-3-2)

166. வைத்ய: தனனைச் சிந்திப்பாரக்குப் பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய நோயைத் தீர்ப்பவன.

பிறப்பு, இறப்பு, பிணி வீயுமாறு செய்வான (3-3-9)

167. ஸ்தாயோகீ - இவ்வாறு நோயைத் தீர்ப்பதற்காக, எப்போதும் விழித்திருப்பவன.

அருளதருவான அமைகின்றன (10-4-7)

[அருளதருவான-அருளசெய்வதற்காக.]

168. வீரஹா - தனனை அடைவதற்குத் தடையாக இருப்பவர்களைக் கொல்பவன.

தீவினைக்கு அரு நஞ்சை (தி.விரு. 89)

169. மாதவ: மா எனற பரமாதம் வித யையை அளிப்பவன, மா எனபது பரமப் பததை அளிகும் விதையை; இதற்கு இவன அதிபதி.

ஆற்ற நல்ல வகைகாட்டும் அம்மானை (4-5-4)

170. மது: இவ்வாறு அன்பர் பயிலும் வித்

யையாகி இவர்களுக்குத் தேனபோல விளங்
குபவன

எனக்குத் தேனே, பாலே, கன்னலே, அமுதே
(10-7-2)

4. சிறந்த குணங்கள்

171. அதீந்த்ரிய: புலனகளுக்கு எட்டாத
வன.

யாவரக்கும் சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன (1-9-6)

172. மஹாமாய: (எவ்வாறு எனில்) தன
னைப் பற்றாதவர்களுக்குத் தன் இயல்பு விளங்
காமல் இருப்பவன

மாயன (1-9-6) மாமாயனே! (1-5-6)

173. மஹோத்ஸாக: அனபருடன் போகம்
அனுபவிப்பது ஜசவரயமாகக் கருதி, இந்த
அனுபவத்தில் பெரிதும் ஊக்கங்கொள்பவன

நடுவே வந்து, உயயக்கொள்கின்ற நாதனை (1-7-5)

[என முயற்சி இல்லாதபோது, தானே என
னிடம் வந்து, என்னை உயயக் கொள்கிற
தலைவனை]

174. மஹாபல: படைக்கும் போது வேறு
எவரது உதவியுமில்லாமல் செய்யும் பேராற்
றல் வாயந்தோன பலம் குறிப்பு.

தானே உலகெல்லாம் தானே படைத்து (10-5-3)

(தொடரும்)

மலர் வழிபாடு

நம் மனதில் உள்ள கெட்ட எண்ணங்
கள் முதலானவற்றை நீக்கி, கல் மனதை
மென்மையாக்கி, பகதி எனும் வாசனை
ஊட்டி இறைவனுக்கு அரப்பணம் செய்
வதே மலர் வழிபாடாகும்.

மனத்தை அருணகிரிநாதர் மனமலர்
என்றழைக்கிறார். இறைவனது திருவடிகள்
வாடாத மலர்களாகும். அந்தத் திருவடி
களில் நாம் இளமையிலிருந்தே வழிபாடு
செய்து நம் உடலை மூப்பு வந்து வாட
டுவதற்கு முன் இறைவன திருவடிகளில்
சமரப்பிக்க வேண்டும்

சிவபெருமான நீல வண்ணர அவ
ருக்கு குளிரச்சிமிக விலவத்தை அரசசிக்
கிறோம் சோமவாரம், சதுரததி, அஷ்டமி,
நவமி, பெளரணமி, அமாவாசை நாட்களில்
விலவத்தைக் கொய்யக்கூடாது உரிய
நாளில் கொய்து எடுத்த விலவம் ஆறு
மாதங்களுக்கும் வைத்துப் பூசை செய்ய
லாம் எனப்பது புஷ்ப விதி.

திருமால் நீர் மேலேயே பாம்பின் மீது
படுத்திருப்பவர் அவருக்கு மிக வெப்பமான

துளசியைப் பூசை செய்ய உபயோகிப்பர்.
துளசியை ஓராண்டிற்கும் வைத்து பூசை
செய்யலாம்.

துளசி, விலவம், ஊமத்தம் பூ, நீலோற்
பலம் முதலானவை இயற்கையாக உண்
டான போதிலும் பொனபோன்றவை.
ஆதலின் ஒரு தடவை பூசை செய்து,
பிறகு அவற்றைக் கழுவி எடுத்து மீண்
டும் பூசிக்கலாம் இவற்றிற்கு நிரமாலய
தோஷம் கிடையாது என்பது பெரியவர்
ள கருத்தாகும்.

துளசியைச் செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழ
மைக்ளிலும், அஷ்டமி, துவாதசி, பெளர்
ணமி, அமாவாசை திதிகளிலும், திரு
வேண நட்சத்திரத்தன்றும், மாதப்பிறப்
பன்றும், சூரிய உதயம், அஸ்தமனம்,
பிற்பகல், இரவு ஆகிய வேளைகளிலும்
எடுக்கவும் கூடாது அப்படி எடுப்பது
கொலைசெய்த பாவத்துக்கு ஆளாக நேரி
டும் எனபர்.

தொகுத்தவர்
கமலா மாரியப்பன் - கோவை.

முழுட்சுப்படி

திரு. மாருதிதாஸன் - காஞ்சிபுரம்.

2) 236 முதல் 241 வரையுள்ள மூலம்- 2) “அஹம்” என்பதன் பொருள் யாது? களின் கருத்துக்களைத் தொகுத்து- வரைக.

“சரணம் என்பது பல பொருள்களைக் காட்டுவதாயி ருப்பினும், இங்கு உபாயம் என னும் பொருளையே காட்டுகி றது. ‘வ்ரஜ’ என்பதற்கு மனத் தால் உபாயமாகப் பற்று என பதே பொருளாகும். அதிகா ரப் பூரத்திக்கு மனம், வாகு, காயங்களால் பற்று வேண்டு மாயினும், இங்கு மனத்தினால் பற்றும பற்றே சொல்லப்படுகி றது. ஆக, முற்கூற்றால் சொல் லப்பட்டவை இன்னவை என பது” முதலான கருத்துக்கள் மூலம் 236 முதல் 241 வரை சொல்லப்பட்டுள்ளது

மூலம் : 242

“அஹம்”

மூலம் : 243

“ஸவக்ருதயத்தை அருளிச் செய்கிறான்.”

மூலம் : 244

“ஸரவஜஞனாய ஸரவ சகதி யாய ப்ராபதனானநான்”

1) சரம ஸலோகத்தின் பிற்கூற்றிலே கூறப்படுவது யாது?

சரம ஸலோகத்தின் முற்கூற் றில், சேதனன மேற்கொள்ள வேண்டிய காரியங்களைப் பெரு மான வறப்புறுத்துகிறான்

பிற்கூற்றில் உபாய பூதனான தான் புரியவேண்டிய செயல் களை வெளிப்படுத்துகிறான்.

“ஒரே காலத்தில் எல்லா வறையும் கண்கூடாக அறி யும் ஞானமுடையவனாகவும், நினைதத்தைச் செய்து முடிக கும வனமையுடையவனாகவும் இருப்பதற்கு வகுத்த தலைவ னான நான்” எனபது ‘அஹம்’ என்பதன் பொருளாகும்.

மூலம் : 245

“கீழ் நின்ற நிலையும் மேல் போககடி அறிகைக்கும் அறிந தபடியே செய்து தலைக்கட் டுகைக்கும் ஏகாந்தமான குண விசேஷங்களையும், தன் பேராகச் செய்து தலைக் கட்டுகைக் கீடான பந்த விசேஷத்தையும் காட்டுகிறது.”

1) அஹம் எனும் சொல் ஞானம், வனமை, சேஷித்துவத்தொடர்பு ஆகிய குணங்களை மட்டும் காட்டுவதன் பயனயாது?

பெருமான சேதனனுடைய துன்பத்தைத் துடைத்து அவ னுக்கு இன்பத்தை அளிக்கிறான் அப்பொழுது முன்பிருந்த நிலை யையும், இனிப்போகத்தக்க வழி யையும் சேதனன அறிவதற் கும, அறிந்தவாறே அவற்றைச் செய்து முடிப்பதற்கும ஏற்ற வையாயுள்ள எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானம், யாவற்றையும் செய்து முடிகும வல்லமை ஆகிய குணங்களையும், பக வான செயலபடுமபோது சேத னனுக்காக அல்லாமல், தன்னு டைய பேற்றிற்காகச் செய்து

முடித்தற்கு ஏற்ற சேஷித்துவத் தொடர்பையும் ஒளிரச் செய்கி றது.

ஆகவே இம்மூன்று குணங் களை மட்டுமே ‘அஹம்’ என னும் சொல் ஒளிரச்செய்கிறது என்பதை அறியலாம்.

மூலம் : 246

“தனக்காகக் கொண்ட ஸாரதய வேஷத்தை அவனை யிட்டுப் பாராதே தன்னையிட டுப் பாரத்து, அஞ்சின அச சந்தீர தானான தன்மையை (அஹம்) என்று காட்டுகிறான்.”

1) பெருமானின் தானான தன்மையை விளக்குக.

கண்ணன் அருச்சுனனைப் பாரத்து ‘மாம்’ (தன்னைப்பற்று) என்று தேர்ப்பாகன கோலத் தோடு இருக்கும் போது கூறி னான். அப்போது அருச்சு னன், தன்னைக் காப்பதற்கா கவே பெருமான தேரக்கோலம் பூண்டு தொழில் செய்கிறான் என்று தன்னுடைய குணத் துக்கேற்பவே பாரக்கிறான்.

“பெருமான தேரக்கோலம் பூண்டு தாழ் நின்றது பெருமா னின் சீரிய குணத்தாலானே?” என்று அருச்சுனன் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை.

“தனக்குத் தேரோட்டியாக உள்ள கண்ணன், ‘எல்லாத் தருமங்களையும் விட்டு என் னைப் பற்று’ என்று கூறுகின் றானே! இச்செயலால் என்ன நேரிடுமோ?” என்று அஞ்சிய அருச்சுனனின் அச்சந்தீரவே, சரவேஸ்வரனான பெருமான தானான தன்மையை (சுவா தந்திரியம் ஒளிருகின்ற தன் மையை) - தனது உண்மையு ருவை ‘அஹம்’ என்று விளக்கிக் கூறுகிறான்.

இதனால், பெருமான் தேரோட்டியாகச் செயலப்பட்டது பாரதநதிரிய நிலையைக் காட்டாமல், அவனுடைய சீரிய குணத்தையே காட்டும. எனவே, பெருமான சுவதந்தரனே என பது திண்ணம்.

மூலம் : 247

“கீழில பாரதநததரயமும் இந்த ஸ்வாதந்தரயத்தினுடைய எலலை நிலமிறே.”

- 1) பெருமானிடம் காணப்படும் பாரதநதிரியம் அவனுக்கே உரிய இயல்பான ஒன்று?

கண்ணபிரான அருச்சுனனுக்குச் சாரதியாக அமைந்தான அது பெருமானுக்கே உரிய பாரதநதிரிய நிலையன்று

தான் சாரதியாய் நின்ற பாரதநதிரியம் தான் நினைத்ததைச் செய்யுங்கால தன்னைத் தடுப்பார ஒருவருமில்லாத தன்னுடைய சுதந்தரத்தன்மையினுடைய முடிவிடம் எனபதனை நனகு விளக்குவதாகும்.

எனவே, சாரதியாய் நின்றது பாரதநதிரியமன்று; சுதந்தரமே எனபது தெளிவான கருத்தாம்.

மூலம் : 248

“தவா-அருஞானாய, அசுத்தனாய அபராபதனாய எனனையே உபாயமாகப்பற்றியிருக்கிற உனனை.”

- 1) ‘தவா’ எனபதன் பொருளயாது?

பிறகூற்றின் இரண்டாம் பதம் ‘தவா’ எனபது “ஞானம் வல்லமை, உரிமை ஆகிய இவை அற்றவனாக இருந்து, எனனையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உனனை” எனபது ‘தவா’ எனபதன் பொருளாகும்.

கண்ணபிரான அருச்சுனனை நோக்கிக் கூறுகிறார்

“உன செயல்களின் போக்கை உள்ளபடியே அறிதற்கு ஞானமற்றவனாய், ஒரு சமயம் அறிந்தாலும் அவற்றைத் தக்க முறையில் செய்து முடித்துக் கொள்ளுதற்கு வலிமை அற்றவனாய், அவ்வல்லமை சிறிது உண்டானாலும் உனனை நீ பாதுகாத்துக் கொள்வதில் உரிமை அற்றவனாய், இருக்கிறாய்! எனவே எல்லாத் தருமங்களையும் விட்டு, வேறேர உதவியையும் எதிர்பாராத எனனையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கும் உனனை”

மூலம் : 249

“ஸரவ பாபேபய - மதப்ராபதி பரதி பந்தகங்கள் என்று யாவை யாவை சில பாபங்களைக் குறித்து அஞ்சுகிறாய்,

அவ்வோ பாபங்கள் எல்லாவற்றில நின்றும்.”

- 1) மூன்றாம் பதமான ‘ஸர்வ பாபேபய’ எனபதன் பொருள் யாது?

சரம சுலோகத்தின் பின் வாக்கியம் ‘அஹம் த்வா ஸரவ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா சுச’ எனபது.

இவ்வாக்கியத்தின் மூன்றாம் பதம் ‘ஸரவ பாபேபய’ என்பது. சேதனன விரும்புவனவற்றை அடைவதற்குப் பகையாகவும், வெறுப்பனவற்றை அடைவதற்குக் காரணமாகவும் உள்ளவை அனைத்தும் பாபங்கள் எனப்படும்

- 2) பெருமானை அடையவொட்டாமல் தடுக்கும் பாபங்கள் யாவை?

ஞானவிரோதி பாவங்கள், ருசிவிரோதி பாபங்கள், உபாய

விரோதி பாபங்கள் என்பவை மூன்றாம் பெருமானை அடைய வொட்டாமல் தடுக்கும் பாபங்களாம்.

3) ஞானம் என்றால் என்ன?

தத்துவம், இதம், பயன ஆகியவை பற்றிய அறிவே ஞானம் எனப்படும்.

4) தத்துவ ஞானமாவது யாது?

“அடிமைத் தனமையை (சேஷதவத்தை) சொருபமாகக் கொண்டுள்ளது ஆனம் தத்துவம்.

எல்லா உயிரகளுக்கும் தலைமையாய் (சேஷியாய்) உள்ளது ஈசுவர தத்துவம்.

ஞானம் சிறிதுமற்றது அசித துத் தத்துவம்” எனப்பவற்றை முழுவதுமாக அறிவதே தத்துவ ஞானம் எனப்படும்.

5) இதத்தைப் பற்றிய ஞானமாவது யாது?

சேதனை பெருமானை அடைவதற்குரிய வழியை அறிவது இதத்தைப் பற்றிய ஞானம் எனப்படும்.

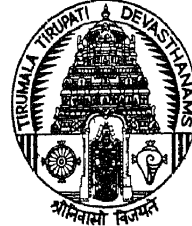
6) பயனைப்பற்றிய ஞானமாவது யாது?

பகவானை அனுபவித்து அவன் மனம் மகிழுமாறு அடிமை செயதலாகிற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றிய ஞானம் பயனைப் பற்றிய ஞானம் எனப்படும்.

7) ஞான விரோதி பாபங்கள் யாவை?

தத்துவம், இதம், பயன ஆகியவற்றைப் பற்றி அறியும் அறிவைத் தடுப்பனவே ஞான விரோதி பாபங்கள் எனப்படும்.

(தொடரும்)

தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின்

ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில்,
திருச்சானூர்.

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்:

காலை

5-00	முதல	5-30	வரை -- சுபரபாதம்
5-30	„	6-00	வரை --ஸகஸ்ரநாம அசசனை ரூ 6-00 (நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
6-00	„	6-30	வரை --சுததி--முதலமணி
6-30	„	11-30	மதியம்--ஸரவதரிசனம்
11-30	„	12-30	„ --சுததி 2-வது மணி
12-00	„	6-00	மாலை--ஸரவதரிசனம்
6-00	„	6-30	„ --சுததி, 3-வது மணி
6-30	„	9-15	„ இரவு--ஸரவதரிசனம்
9-15	„	9-30	„ --சுததி, ஏகாந்தசேவை

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

காலை

9-00	முதல	10-00	வரை --அபிஷேகம் (ரூ 100/- செலுத்தி இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)
9-00	முதல	10-00	„ --அபிஷேக தரிசனம் (ரூ. 5/-நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்--சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரூ 5/- நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள் ஆர்ஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல்	„ ரூ. 110/-	(அ) திருச்சி உற்சவம் ரூ 63-00
(ஆ) புனியோதரை	„ ரூ. 100/-	(ஆ) யானை வாகனம் ரூ. 82-00
(இ) ததயோதனம்	„ ரூ 75/-	(இ) தோலோற்சவம் ரூ. 160/-
(ஈ) கேஸரிபாத	„ ரூ. 180/-	(வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும்)
(உ) சர்க்கரைப் பொங்கல்	„ ரூ. 135/-	(ஈ) திருப்பாவாடை ரூ.2000/- (கிருஹஸ்தர்க்கு 5 கிராம் எடை யுள்ள வெள்ளி டாலர் கொடுக்கப்படும்)
(ஊ) தோசை	„ ரூ 300/-	(அரசசனை(அஷ்டோதரம்)செய்ய
(எ) ஸாகரபாத	„ ரூ. 150/-	விரும்பும் பக்தர்கள் அதற்கான
(ஏ) ஸீரா	„ ரூ. 300/-	ரூ. 1-50க்கான டிக்கெட்டினைக் கோயிலிலே வாங்கிக்கொள்ளலாம் இதுபோது பக்தரின பெயரும், கோதரமும் வாங்கிக்கப்படும்)

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவிலுள்ள திருச்சானூருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதிகளுண்டு

மாலின் மாலைக்கு மணம் கொடுத்த மங்கை

திரு. பராசரம் பாலசுப்ரமணியம் - திருச்சூரூர்.

குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், நெய்தல், பாலை என இந்நிலம் ஐந்து வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பலலாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே, தமிழமக்கள் முலலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாக 'மாயோனை'ப் போற்றி வழிபட்டனர் 'மாயோன' மேய்காடுறை உலகம் 'எனத் தொல்காப்பியம் கூறும். அம் முலலை நிலத்து வாழ்மக்களுடைய இனப்பிரிவிற்கு 'ஆயர்' எனலும் பெயர் வழங்கி வந்தது.

உபநிஷத்துக்களின் சாரமாக விளங்குவது பகவத கீதையாகும் அககீதைக் கொப்பான பல சிறப்புகள் ஆண்டாளியற்றிய திருப்பாவையில் நிறைந்துள்ளன முன்னது கண்ணனால சொல்லப்பட்டது பின்னது அவன் துணைவி, மண மகளினால (பூமி பிராட்டி) சொல்லப்பட்டது.

'மன்னு வடமதுரை மைந்தனை' என்றும், 'தூயப் பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை' என்றும் குறிப்பிடுவதால், கண்ணன் பிறந்து, வளர்ந்து, விளையாடியதுமாகிய இடம் வடநாட்டிலுள்ள மதுரை எனப்பது மறுக்க இயலாததுதான். ஆனால் அடுத்து வரும் வரியில் 'ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை' என்று குறிப்பிடுவதும், மற்றும் 'சீர மலகும் ஆயபாடி' 'வாச நறுங்குழை ஆயச்சியர்', 'ஆயர் சிறுமியரோ' என்றும் குறிப்பிடுமிடங்களில், முலலை நிலத்து வாழ ஆயர்

இன மக்களையும், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையுமே பெரிதும் மனதிற்கொண்டு பாடிய பாசுரங்களாகும்.

திருப்பாவையில் வைகறைப் பொழுது

பொழுது புலர்ந்ததைப் பல உதாரணங்கள் கொண்டு விளக்குகிறார் 'புள்ளும் சிலம்பின் காண்' - பொழுது விடிந்து விட்டது. பறைவைகள் தங்கள் இறைக்கைகளை அடித்துக் கொண்டு இரைத தேடப் புறப்பட்டுவிட்டன

'புள்ளரையன் கோயிலில் வெள்ளை விளிசங்கின் பேர்ரவம்'

பட்சிகளின் தலைவனான கருடனின் மீதமர்ந்த இறைவனின் சந்நிதியில் வெண்சங்கின் ஒலி கேட்கிறது கீச கீசென்று ஆனைச்சாததான கலந்து பேசின பேச்சரவம்'

பாரதவாஜ பட்சிகள் காலையில் இரைத்தேட போகுமுன் ஆனும் பெண்ணுமாக கீச கீச என்று பேசுகின்ற சபதம் எழுகிறது

'காசம் பிறப்பும் கலகலப்பாகக் கைபேரத்து வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால் ஓசைப் படுத்தும் தயிரரவம்'

நறுமணமிக்கக் கூந்தலையுடைய ஆயர்குலப் பெண்கள் விடியற்காலையிலேயே, மத்து

கொண்டு தயிர் கடையும் சததமும், அவ்வாறு தயிர் கடையும் போது அவர்களணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் ஒன்றொன்றான உராய்வதனால் உண்டாகும் சததமும் கேட்கும் வைகறைப் பொழுது.

'கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு மேயவான பரந்தன்'.

கீழ்வானம் வெளுத்துவிட்டது. பணிப்புல மேயவதற்கு எருமைமாடுகள் செல்லுகின்ற காலைப்பொழுது.

'உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து வாயியுள் செங்கழுநீர் வாயநெகிழ்ந்து ஆம்பல வாயகூம்பின்'

பொழுது புலர்ந்தது எனபதைக் குறிக்க, செங்கழுநீர் மலர் மலர்வதும், ஆம்பல மொட்ட விழுவதும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன.

'செங்கல் பொடிக் கூறை வெண்பல தவத்தவர தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான போகின்றார்!' பலதுலக்கிக் காவியுடைத் தரித்து, இறைவன்கோயில் சங்கொலி முழங்கப் புறப்பட்டனர்.

மேலே கூறப்பட்ட வைகறைப் பொழுது தமிழ்நாட்டிற்கே உரியதெனின் மிகையாகாது

திருப்பாவையில் நாடகம்

திருப்பாவை பகதி ரஸம் நிறைந்தது. அதில் முத்தமிழில் ஒன்றான நாடகப்பாங்கில்

‘நீங்கள் கூப்பிட வேண்டாம் நானே எழுந்து வருகிறேன்’ என எங்களைப் படுத்திருக்கிறாய். இது சரியா? நீ பிறரினமீது பழிசுமத்தக் கூடிய வாயாடி எனபது எங்களுக்கு முன்னரேத தெரியும்.

உ. பெண் : நீங்கள் தான வாயாடிகள் நானிலலை (சற்று யோசித்து) சரி, சரி நான்தான் வாயாடியாகட்டும்.

வெ. தோழி : சேகிரம் எழுந்தது வா.

உ. பெண் : மற்ற எல்லோரும் வரட்டுமே!

வெ. தோழி : எல்லோரும் வந்து விட்டனர் நீ எழுந்து வந்து எண்ணிக்கொள்

இவ்வாறு பகதியும், தமிழ்ச்சுவையும் கலந்த பாசரங்களைக் கொண்டது திருப்பாவை

நடைமுறை வாழ்க்கையில் நாம் பெறும் வசதிகளுக்கும், இன்பங்களுக்கும் அறிவுத்திறன் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அதாவது அறிவுத்திறனால் இவ்வுலக இன்பங்களைத் தூயக்க முடியும் ஆனால் இவ்வறிவுத் திறனுக்கு எட்டாததும், புறக்கணங்களால் பாரசுக் முடியாததும், மன ஒருமைப்பாடு, யோகம் தவம் ஆகியவற்றால் இறைவன் என்னும் மஹாசகதியுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாழ்க்கை ஆனமீக வாழ்க்கையாகும் இதனைப் பற்றி நாம் படித்தும், கேட்டுமிருக்கிறோம் ஆனமீக நெறியாளரின் சிந்தனை, செயல் ஆகியவை இறைவனைப் பற்றியே நிற்கும்.

அமைந்துள்ள பாசரம் பின்வருமாறு.

எல்லே! இளங்கிளியே!

இன்னமுறங்குதியோ? சிலலென்றுழையேன் மின் நங்கைமீர்

போதருகின்றேன் வலலையுன் கட்டுரைகள் பண்டையுன் வாயறிதும்

வலலீர்கள் நீங்களே நானே தானாயிடுக

ஒல்லை நீ போதாயுனக்கென்ன வேறுடைய

எல்லோரும் போந்தாரோ? போந்தார போந்தெண்ணிக்கொள்

மாரகழி மாதத்துப் பனிக கால வைகறைப் பொழுது.

தோழிகள் எல்லோரும் வந்த பின்னர் எழுந்திருக்கலாம் என உள்ளே உறங்குகிறாள் ஒரு பெண் அப்பெண்ணை எழுப்ப வேண்டி, வீட்டு வாயிலில் அவனது தோழிகள் வந்து நின்றுனர்.

வெளியிலிருக்கும் தோழி : என்ன? நீ இன்னமும் தூங்குகிறாயா?

உள்ளிருக்கும் பெண் : ஸ ஸ.. அடிக்கடி வந்து என்னைக் கூப்பிடவேண்டாம், இதோ வருகிறேன்.

வெ. தோழி : நீ சொல்லுவது நன்றாக இருக்கிறது.

ஆயிரத்தில் ஒருவனதான் முழுக்ஷுதவத்தினால், என்னை யடையும் பொருட்டு ஆதம ஞானத்திற்கு முயற்சி மேற கொள்ளுகிறான்' என்றான கீதையின் நாயகன். அத்துவாபர யுகத்திலேயே ஆயிரத்தில் ஒரு வனதான் என்றால், இக்கலியுகத் தில் பலகோடி மக்களில், அக் கண்ணன் குறிப்பிட்ட முழுக்ஷு ஒருவனாவது தேறுவது ஐயம தான். இருந்தாலும் நமநாட் தில் பல மஹான்கள் தோன்றி இறைவனை அடையும் மார்க கம் காட்டி முடிவில் அவ்வி றைவனுடன் கலந்து மரணமும், பிறவியுமற்ற பெருவாழ்வு பெற றனர். அம்மஹான்கள் அவ்வு யரந்த நிலையை அடைந்ததற் குக் காரணம் யாது? இதனை மிகவும் முன்னேறிவிட்டதாகக் கருதப்படும் இராஸயனம், மருத் துவம், அணு ஆராய்ச்சி, செயற் கைக்கோள் ஆராய்ச்சி, கணிப் பொறி ஆகிய விஞ்ஞானங் களினால் விளக்க இயலாது. ஜோதிடம் எனனும் மிகப் பழை மையானதும், மிகச் சிறந்தது மான விஞ்ஞானத்தினால்தான் விளக்க இயலும். மனித வாழ் வில் எதிரகாலத்தில் ஏற்படப் போகும் இன்ப துன்பங்களை ஜோதிடம்தான் விளக்கும்.

விஷ்ணுவை எப்போதும் சித் தத்தில் வைத்திருப்பவராதலின் விஷ்ணு சித்தர என்றழைக்கப் பட்டவர் பெரியாழ்வார். அவ ரது செல்ல மகளாக வளர்ந்த வள் ஆண்டாள

ஆண்டாள தன்னை ஓர் ஆயரகுலப்பெண்ணாகவே கருதி, "போல தேடியோடும் கொழுந்தே போல மாலதேடியோடும் மனம்' என்று கூறுவது போல மாயோ னையே மண்ணாகக் கருதி,

உலக இன்பங்களைத் துறந்து கண்ணன் கைத்தலம் பற்று வதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோ ளாகக் கொண்டு, 'நெய்யுண னோம், பாலுண்ணோம், நாட் காலே நீராடி மையிட டெழுதோம், மலரிட்டு நாழு டியோம், செய்யாதச் செய யோம், தீக்குறளைச் சென்றோ தோம்' என்றத் தூய வாழ்க்கை மேற்கொண்டவர். அப்பரம னையே எப்போதும் தூயோ மாய வந்து, தூமலர்த்தாவித் தொழுது, வாயினால் பாடி மன தினால் அவனையே சிந்தித் திருந்தவர். ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனாகிய மணி வண்ண னைத் தவிர, இவ்வுலகில் யாதொரு பொருளமீதும் நாட் டமின்ற வாழ்ந்தவர் அப்பர மன மீது அவர் கொண்ட பகதியும், தமிழ் கவிதையிற் றுமாற்றலும் பெற்று சிறந்து விளங்கிய ஆண்டாளின் ஜாத கம் கீழ்வருமாறு

ஆண்டாள, ஆடிமாதம், பூர நட்சத்திரம், துலா லககினம் கொண்டு அவதரித்தார். இலக கினம் இராகுவின நட்சத்தி ரமாகிய சுவாதியின் நான்காம்

பாதத்தில் விழுகிறது. இரா குவோ பத்தாம் பாவத்திலிருக் கும் குருவின இராசியாகிய தனு சுவில் ஒன்பதிலிருக்கும் ஞான காரகனாகிய கேதுவின் நட் சத்திரத்திலமர்ந்தார். எனவே இலக்கினத்திற்கு சுரஅசுர குருக்களின் தொடர்பு ஏற்பட் டுள்ளது. இலககினாதிபதி யாகிய சுக்கிரன் பத்தாவது வீட்டில் குரு, சனி, சூரியன், புதன் ஆகியவர்களுடன் அமர்ந் தார். ஆன்மீக வாழ்க்கை யில் சிறந்து விளங்க ஐந்தாம் வீடு , ஒன்பதாம் வீடு, பத் தாம் வீடு ஆகியவற்றுடன் குரு, சனி ஆகியவர்களின் தொடர பும அவசியம். இலககினா திபதியாகிய சுக்கிரன், ஐந் தாம் பாவாதிபதியாகிய சனியு டனும், ஒன்பதாம் பாவாதிபதி யாகிய புதனுடனும், ஆதம்கார கனாகிய சூரியனுடனும், தூய அறவாழ்க்கையையும், பகதி, பூஜை ஆகியவற்றிற்கு உபதே சம் செய்யும் ஞானகுருவாகவு மாகிய வியாழனுடன் தொடர்பு கொண்டு பத்தாம் பாவத்தில் மர்ந்தார். சனி மன ஒருமைப் பாடடையும், ஐபம், தவம், தியா னம் ஆகியவற்றின் முன்னேற்

			கேது
			சூர் புதன் சூக்கி குரு சனி
	கிராசீ		சூர்
ராசு		ல/செவ்	

ல/சூர்		ராசு	
			குரு
	நவாம்ஸம்		
செவ்			
	சூர் கேது	சனி	சூர் புதன்

றத்தைக் குறிப்பவர. துலா லக்கினத்திற்குப் பததாம் இடத் தில் சுக்கிரன, குரு, புதன, சூரியன, சனி ஆகியோரு டன வீற்றிருப்பது, துறவறத் தையும், இறைவன கைங்கரியத் தில் மிகுந்த பகதி சிரத் தையுடன் செய்யும் பாங்கை யும் விளக்குவதாகும். மேலும் விருச்சிகம் கேதுவிற்கும், ரிஷ பம் இராகுவிற்கும் உச்சவீடுகள் எனச் சில நூல்களின் கருத் துப்படிப் பாரததால, நவாம் ஸததில் சூரியன, சந்திரனைத் தவிர மற்ற ஏழு கிரகங்களும் தத்தமது உச்சஸ்தானத்தில் அமர்ந்தன. இராசியில் புதன வீடாகிய ஒன்பதிலும், நவாம்

ஸததில் சந்திரனுடனும் அமை யப் பெற்ற கேது, அவரை 'மயர வறமதிநலம்' பெறச் செய்தது இலக்கினத்திற்கு இரண்டிற சூரிய செவ்வாய், இராசியில் இலக்கினத்திலும், நவாம்ஸத் தில் தனது உச்சஸ்தானத்தி லமர்ந்து, குருவின சுப்பபார வையைப் பெற்றதும், கவிதை யாற்றலுக்குக் காரகனாகிய சுக் கிரன, தமிழ்மொழிக்குக் கார கனாகிய புதனுடன் இணைந ததும், சுவைமிகுந்த தமிழில் திவ்ய பாசுரங்களை இயற் றும் வல்லமை இயற்கையி லேயே அமைந்தது. இலக்கி னத்தில் பூமிகாரகனாகிய செவ

வாய வீற்றிருப்பதால் இவர மணமகள் எனப்பதுத் தெளிவு மேலும் களத்திரககாரகனாகிய சுக்கிரன, திருமாலைக் குறிக் கும் புதனுடன் இணைந்துள ளது இவர நாராயணனுக்கே பத்தினியாக அமையும் தன மையும் தெளிவாக விளங்குகி றது இன்னும் பல யோகங்கள் ஆண்டாளின் ஜாகத்திலுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் விளக்கின இக்கட்டுரை மிகவும் விரியும் எனக் கருதி இத்துடன் முடிசு கிறேன் மாலின மாலைக்கு மணம் கொடுத்த மங்கையைப் போற்றி வழிபடுவோம்

★★★★★★★★★★

ஆண்டாளும் மீராவும்

(திரு. கே. இராமநாதன் - சேலம்)

ஒரு நாட்டின் வளம் அதன் இயற்கைச்செல்வத்தைப் பொறுத்தது. நல்ல அர சின் வளம் அதல் வாழும் உயர்குடி மக்களால் அமைவது. அதேபோல ஒரு மொழியின் வளம் அதன் இலக்கியங் களால்தான். தமிழ் மொழி யின் இலக்கிய வளர்ச்சி நீண்ட நெடும் வரலாற்றைக் கொண்டது. முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய்ப் பின்னைப் புது மைக்கும் புதுமையாய் விளங் குவது. தமிழர்களின் உயர்ந்த வாழ்வு நெறியை அறியவேண் டுமானால் சங்க இலக்கியங்கள் போதும். அவர்தம் பண்பட்ட மன வளத்தை அறிய வேண்டு மானால் பகதி இலக்கியங்கள் வேண்டும். தென்னகம் குறிப்பா கத் தமிழகம் பகதி உணர்வில் பாரதத்திற்கு முன்னோடியாக

வும் வழிகாட்டியாகவும் விளங் கியது எனபது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. இத்துறையில வைணவ ஆழ்வார்களின் தொண்டு மறக்க இயலாதது. வேத விழுப்பொருளாய் விளங் கும் இறைவனை இசையால அடையலாம் என்பதை அவர கள் நனகு அறிந்திருந்தனர். எனவேதான் செல்வச் சீமான களின் மாளிகையிலோ அல்லது ஆடம்பரம் மிக்க அரண் மனையிலோ அவர்களின் குரல் எதிரொலிக்கவில்லை. மாறாகத் தெய்வத்தின் சந்நிதியில் முழங் கியது.

திருமாலின் அடியவர்களில் ஆண்டாள தனிச்சிறப்புப் பெற்று விளங்குவதைக் காண்கிறோம். ஆண்டவனின் அருளைப் பெற ஆண்-பெண்

பேதமில்லை எனப்பதையே அவ ளது வாழ்க்கை உணர்த்துகி றது. 'ஆணுக்குப்பெண் இளைப பிலலை காண' எனனும் கூறறை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் விளங் குவதைக் காண்கிறோம். தென பாரதத்திற்கு ஒரு ஆண்டாள கிடைத்ததுபோல, வட பாரதத் திற்கு ஒரு மீரா வாயத்தாள். இருவரும் காலத்தால், மொழி யால் வேறுபட்டிருப்பினும் எண் ணத்தால், கொள்கையால், பகதி உணர்வால் பலவேறு வகையில் ஒன்றுபட்டு நிற்பதைக் காணும் போது வியப்பே மேலோங்கி நிற்கிறது. எனவேதான் ஆண் டாளின் பாடல்களும் பொருளும், வடபாரதத்தில் ஒரு மீராய தோன்றுவதற்கு உரிய பகதி வளத்தை அமைத்துத் தந்தன என்று திரு. பி.ஸ்ரீ. குறிப்பிடு வார்.

ஆண்டாள பெரியாழ்வாரின் வளர்ப்பு மகள். பெற்றோரை அறியாதவள். பெரியாழ்வாரையே தன் தாய் வடிவிலும், தந்தை வடிவிலும் கண்டவள். அவள் வாழ்ந்த காலம் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் எட்டாம் நூற்றாண்டு என்பதை எல்லோரும் ஏற்கின்றனர். பெரியாழ்வார் ஒரு வைஷ்ணவ பக்தர். திருமாலின் மீது ஆழமான பக்தி கொண்டவர். இறைவனின் திருக்கோயிலுக்குப் பணிவிடை செய்ததோடு நின்று விடாமல் பாமாலை சூட்டி மகிழ்ந்தவர். அவருடனேயே வாழ்ந்தவள் ஆண்டாள. எனவே குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவளது பிஞ்சு உள்ளத்தில் கண்ணனின் உருவம் ஆழப்பதிந்தது. அவனையே தன் மனனுனாகக் கொண்டாள்.

மீரா தன் இளம் வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்தவள். உயர குடியில் பிறந்த அவள் பின்பு தாத்ர தூதாவால் வளரக்கூடாட்டவள். அவள் வாழ்ந்த காலம் 16-ஆம் நூற்றாண்டு. தாத்ர தூதா சிறந்த வைஷ்ணவ பக்தர். எனவே மீரா மழலை மொழி பேசிய காலத்திலேயே கண்ணனின் பெருமைகளைப் பாடிப் பூசித்து வந்தாள். தன் இளம் வயதிலேயே கண்ணன் மீது பற்று கொண்டாள்.

ஆண்டாளின் காலத்தில் பெண்ணின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனவே பெண்களும் தங்கள் உள்ளக் கருத்தைச் சொல்ல அஞ்சியதில்லை. எனவேதான் கண்ணன் மீது மாறாகாதல் கொண்டிருந்த ஆண்டாள 'மானிடவரக்கென்று பேச்சுப்படிவ வாழ்கிலேன' என்று அஞ்சாமல் கூறு

கிறாள். மேலும், இளம் வயதில் ஆயர குலப்பெண் ஒருத்தி நோன்புகள் நோற்றுக கண்ணனை அடைந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருந்தாள். எனவே தானும் நோன்புகள் நோற்றால் கண்ணன் கிடைப்பான் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறாள்.

ஆண்டாள தன் வாழ்க்கையில் கேட்ட செய்தி போல மீராவின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு நிகழ்ச்சி அமைந்தது. ஒரு நாள் குழந்தை மீரா வீட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது தெருவில் திருமண ஊரவலம் ஒன்று சென்றது. அதனைத் தன் தாயின் அருகில் இருந்து கண்ட மீரா, பின்பு தன் தாயைப் பார்த்து, "அம்மா! என திருமணம் யாருடன் நடக்கும்?" என்று மழலை மொழியில் கேட்டாள். குழந்தையின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரித்த தாய் அப்போது அருகில் இருந்த கண்ணனின் திருவுருவச் சிலையைக் காட்டி இவரோடுதான் நடக்கும் என்று பதிலளித்தாள். தாயின் வேடிகையான பதில் குழந்தையின் உள்ளத்தில் வேராயப் பதிந்தது. தன் உண்மைக் கணவன் கண்ணன்தான் என்றே அவள் தன் வாழ்வின் இறுதிவரை எண்ணினாள்.

தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் போல அப்போது வட பாரதத்தில் இல்லை. எனவே தான் மீரா தன் உள்ளத்தில் கண்ணனுக்குக் கொடுத்திருந்த இடத்தை உரியவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லத் துணிவு ஏற்பட்டதில்லை. அதனால் அவருடைய திருமணம் பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே புகழமிக்க அரசர ராணா சாங்காவின்

தலைமகனான ஸட்டன் சிறப்பாக நடந்தேறியது. திருமணம் ஆனபின்பும் கூட மீரா நாளும் கண்ணனைப் பூசிக்கத் தவறியதில்லை. எதிர்பாராவிதமாக அவளது கணவர்தன் இளம் வயதிலேயே மரணமடைந்தார். இதனால் விதவைக் கோலம் பூண்ட மீரா, தன் முழுநேரத்தையும் கண்ணனின் சேவையிலேயே கழிக்கலானாள். நோன்புகள் நோற்றும், பாடல்கள் பாடியும் கண்ணனை ஆடையும் வழிகளைத் தேடலானாள்.

நாளும் வளரும் பிறை போல கண்ணன் மீது ஆண்டாளின் அன்பும் வளரந்து கொண்டு வந்ததேயல்லாமல் குறையவில்லை. கண்ணனுக்கு அடிமையாகத் தன்னை எண்ணிய அவள்,

"எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்
உன் தனோடு
உற்றோமே யாவோம்; உனக்கே நாம்
ஆட்செய்வோம்"

என்றே பாடுகிறார். இவ்வாறு தன் இதயத்தில் கண்ணனுக்கு நீங்கா இடம் கொடுத்தாள். அதே போல மீராவும் தன் இதயத்தைக் கண்ணனின் திருவடிகளுக்கே அர்ப்பணித்துவிட்டாள். எனவேதான்,

எனது அன்பன் இதயத்தில்
வாழ்கிறான்
காட்சி தந்து இன்பம் சேர்க்கிறான்
என்றும் அறியாதவன் என் தலைவன்
அவன் திருவடிக்கே நான் அடிமை"
என்று பாடுகிறாள்.

அன்பின் மிகுதியால் கண்ணனின் அழகிய உருவச் சிறப்பைத் தான் பாடும் கவிதையில் சிறப்பித்துப் பேசும் ஆண்டாள கண்ணனை நந்தகோ

பன குமரன என்றும், யசோ
தையின் இளஞ்சிங்கம் என்றும்,
காரமேனியன், செங்கண்ணன்,
மாயன், யமுனைத் துறைவன்,
மனத்துக்கினியன் என்றும் பல
வாறு பெருமைப்படப் பாடுகி
றாள். அதே போல மீரா
வும் கண்ணனைக் கோவரத்
தன் என்றும் கிரிதாரி என்றும்
பாடுகிறாள். மேலும் பலவேறு
இடங்களில் கண்ணனின் திரு
வருவ அழகில் மனம் மயங்கி
நிற்கிறாள். தனதலையிலே மயி
லின் இறகு கொண்ட மகு
டம் உடையவன். காதுகளில்

பெரிய குண்டலம் அணிந்தவன்,
நெற்றியில் சிவந்த பொட்டிட்ட
வன், நீல நிறத் திருமேனியன்,
அகன்ற கண்கள் கொண்டவன்,
உதட்டின் மீது அமுத கானம்
பொழியும் குழல கொண்டவன்,
கழுத்திலே மாலை அணிந்தவன்
என்றெல்லாம் நெககுருகப் பாடி
நம் மனத்திரையில் தான கண்டு
மகிழ்ந்த கண்ணனைக் காட்டு
கிறாள்.

கண்ணனின் திருவடிச் சிறப்
பைப் போற்றும் ஆண்டாள்.
அனறிவ உலகம் அளந்தாய்!

அடி போற்றி,
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை
செற்றாய்! திறல் போற்றி,
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்!

புகழ் போற்றி,
கன்று குணிலா எறிந்தாய்!

கழல் போற்றி,
குன்று குடையா எடுத்தாய்!

குணம் போற்றி
என்று பாடிவிட்டு, இறுதி
யாக நீ மனமிரங்கி அருள
வாயாக என்று வேண்டுகி
றாள். அதேபோலக் கண்
ணனின் தாமரைத் திருவடிப்
பெருமை பேசும் மீரா, அழகும்
தணமையும் பெற்ற இத்தி
ருவடிகளைத் தொட்டு வணங்
கியதால் பிரகலாதன் உயரவு
பெற்றான் என்றும், இத்திருவ
டிகள்தான் ஆதரவற்ற உயிரக
ளுக்கு அன்பு காட்டி வருகின
றன் என்றும், இத்திருவடிகள்
தான் காளிங்கநாகத்தைத் தன்
வசப்படுத்தின என்றும், இத்தி
ருவடிகள் கொண்ட கண்ணன்
தான் கோவரத்தன் மலையைத்
தாங்கி நின்று இந்நிரனின் கர
வத்தைப் போக்கினான் என்றும்
பாடுகிறாள். மேலும் வாழ்க
கைக் கடலைக் கடக்க அவனே
மனமிரங்கி அருள புரிய வல
லான் என்றும் பாடுகிறாள்.

மாரகழித்திங்களில் சிறற்கு
சிறு காலை எழுந்தது நீராடி,
நோன்புகள் நோற்று ஆண
டாள் தூயவளாய் இறை
வனின் கோயிலுக்கு வந்து
பணிந்து நின்று பறை வேண்
டுகிறாள் உனக்கே நாம் அடி
மையாகித் தொண்டுகள் செய்து
தூமலரத் தூவிப் பாடிப் போற்
றுவோம் என்கிறாள். அதே
போல மீராவும், தினமும் விடி
யற்காலை ஆனதும் கண்
ணனின் திருவடி அமுதம்
பெறவும், தரிசனம் பெறவும்

கோயிலுக்குப் போய் வருவேனென்கிறாள். மேலும் அவள், கோயிலுக்குள் நுழைந்ததும் நாட்டியமாடி, சலங்கையால் இசையெழுப்பி இறைவனின் புகழ் பாடுவேன்; அதனால் அனைத்து இனப்பங்களும் பெறுவேனென என்று பாடுகிறாள்.

கண்ணனை எண்ணி வாடும் ஆண்டாளின் உள்ளம் பிரிவுத் துயரால் துன்பம் கொள்ளுகிறது; கண்ணனைத் தேடி அலைகிறது எனவே காந்தள் மலரகளைக் கண்ட அவள், காரகோடல் பூக்கள்! காரக்கடல் வண்ணனென மேல் உமமைப் போரக்கோலம் செய்து போரவிடுதலெனெனவகுறாள்

என்று கேட்கிறாள். அன்பானவனோடு வாழும் போது இன்பத்தைப் பெருக்கும் இயற்கை, பிரிவில் வேதனைத் துன்பத்தையே பெருக்குகிறது கோவைப் பழங்கள் கண்ணனின் பவளவாயை நினைவூட்டித் துன்புறுத்துகின்றன. முல்லைக் கொடியோ கண்ணனின் புன்முறுவலை நினைவூட்டி ஏகம்கொள்ளச் செய்கின்றன குயிலின் இனிய குரலும், மயிலின் அழகிய நடனமும் கூட அவளது வேதனையை அதிகரிக்கவே செய்கின்றன. எனவே தான் அவள் குயிலைப் பார்த்து, 'இது என்ன கூச்சல்? போதும் போதும் அவரவந்து நமக்கு வாழ்வு தந்தால் பாடுங்கள் அருள் செய்து கூடுவாராயின் கூவுங்கள்' என்று வேண்டுகிறாள் அதேபோல கண்ணனின் பிரிவுத் துயரில் வாடும் மீராயிருந்த துயர் கொள்ளுகிறாள் கண்ணனின் பிரிவால் மன அமைதியை இழக்கிறாள் அவளானத் தேடி அலைந்து சலிப்படைகிறாள் எனவே,

எந்தக் கோவிலில் தேடுவது
யார் வசலில் தேடுவது
எங்கே போய் வேண்டி நிற்பது
மனக் காயம் கொண்டு கூற
அலைய வேண்டுமோ
என வேதனை தீர ஓர் வழியும்
இல்லையோ

என்று மனக் கலக்கம் கொள்கிறாள். கண்ணன் இல்லாத உலகம் அவளுக்குச் சுவையற்றதாய் இனிமை இழந்ததாய்த் தோன்றுகிறது. எனவே இனிய இசைபாடும் குயிலின் குரல்கூட வேப்பங்காயாய்க் கசக்கிறது. அதனால், 'குயில்களே உங்களின் குரலைக் கொஞ்சம் நிறுத்தக் கூடாதா?' என்று கெஞ்சுகிறாள் மழைக்காலமேகங்களைக் காணும் ஆண்டாளுக்கு அவை காரமுகில வண்ணனின் தோற்றம் போல்வே தெரிகின்றன எனவே அவள் அவற்றை வாழ்த்தி வரவேற்கிறாள் ஆனால் பிரிவுத் துயரில் துன்புறும் மீராவோ அவை தன் வேதனையை மேலும் கூட்டுகின்றன என்று கூறி வெறுக்கிறாள்

கோவிந்தன் குணம்பாடி ஆவி
காத்திருப்பேன் என்று பாடும்
ஆண்டாள, தன்னை இறைவனின்
சோதியில் ஐக்கியப்படுத்த
வேண்டுகிறாள்

வித்தகன் வேங்கட வானெனனும்
விளக்கின் புகவெனனை

விதிக்கிறியே

என்று பாடுகிறாள். அதே போல மீராவும் கண்ணன்மீத தன்னை நெருப்பிட்டுச் சாம்பலாக்கி உடல் முழுவதும் பூசிக்கொள்ள வேண்டுகிறாள் மேலும் இறைவனின் சோதியோடு தன்னையும் சோதியாக்கி ஒன்று படுத்திக்கொள்ள வேண்டுகிறாள்

தன் பிரிவுத் துயர் தீர வழி கூறும் ஆண்டாள கண்ணன் வாழும் வடமதுரை சென்றால்தான் நோய் தீரும் என்றும் அவனை சேவித்தால் தான் துயர் போகும் என்றும் மற்று எவை சொன்னாலும் தன் காதில் விழாது என்றும், கூறுகிறாள். மேலும், தலைக்கு மேலசென்றபின் சாணென்ன? முழுமென்ன? என்று கூறுவது போல,

தந்தையும் தாயுமுற்றரும் நிற்கத்
தனிவழி போயினான்!

எனனும் சொல்லு,
வந்தபின் பழி காப்பரிது.

என்று உறுதிப்படப் பேசுகிறாள். அதே போல மீராவும், கண்ணன் மீது கொண்ட அன்பு முற்றிப்போனது. இச்செய்தி உலகத்தார அனைவருக்கும் தெரிந்துவிட்டது. எனவே இனிக் கண்ணனை அன்றித் தனக்கு அருள் செய்வார யாருமில்லை என்கிறாள். மேலும் கண்ணன் ஒருவனே தன் பிரிவுத் துயர் எனனும் நோயைப் போக்க வல்ல மருத்துவன் என்றும் பாடுகிறாள்.

இறைவனின் திருக்கோயிலை நோக்கிச் செல்லும் ஆண்டாள வழியில் முனிவர்களும் யோகிகளும் தன் உள்ளத்தே கண்ணனை எண்ணி ஹரி என்று எழுப்பும் பேரொலி தன் உள்ளத்தைக் குளிரவிப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் இதன் மூலம் அச்சானரோகனின் தொடர்பை ஆண்டாள பெற்றிருந்தாள் என்பதையும், அவர்தம் பெருமையை உணரத்திருந்தாள் என்பதையும் அறியலாம். அதேபோல மீராவும் தன் வாழ்வில் முனிவர்களாலும் யோகிகளாலும் பெற்ற உயர்வைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பாடி இருக்கிறாள்

எண்ணியதை எண்ணியாங்கு
எய்த விருமபும் ஆண்டாள்,
இறைவனின் அருட சிறப்பை

வாயினால்பாடி, மனத்தினால்

சிந்திக்க

போய பிழையும் புகுதருவான

நின்றனவும்

நீயினில் தூசாகும்

என்று பெருமையுடன் பாடுகிறாள். அதேபோல மீராவும் 'என்னிடம் பிழைகள் மிகுந்துள்ளன. உன்னையன்றி என்னை யாரகாப்பார்? உனது புகழ் எங்கும் பரவி நிற்பது. எனவே காகும் வலிமை உன ஒருவனுக்கே உண்டு' என்பதாகப் பாடுகிறாள்.

கண்ணனின் பெருமை பேசுததோழியைத் துயிலெழுப்பும் பெண்ணாக ஆண்டாளை நாம் திருப்பாவையில் பார்க்கிறோம். ஆனால் நாசசியார திருமொழியிலோ மாயன் தன்னை மனஞ்செய்க் கண்ட தூய நறகனவைத் தோழிக்கு உரைப்பதாகக் காண்கிறோம். தன் உளத்து எண்ணங்களை மறைக்காமல் தோழியிடம் கூறும் ஆண்டாளைப் போல, மீராவும் தோழியிடம் கண்ணனின் பெருமை பேசித் தான் கொண்ட அன்பை வெளிப்படுத்துவது போலப் பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஒருமுறை அவள்தன் தோழியிடம், என கண்களில் கோலக் கண்ணன் குடி கொண்டுள்ளான். நொடிப்பொழுதும் அவனைப் பிரிய எனக்கு மனமில்லை. எனவே என கண்கள் இமைத்தலையும் மறந்து விட்டன. அவரைப் பிரியும் நொடிப் பொழுதும் என்னால் பொறுக்க இயலாது. எனவே அவனைத் தவிர வேறு ஒன்றை என் கண்கள் காண்பது இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறாள்,

பெரியாழ்வாரின் அனபு மகளாய வளரநது வரும் ஆண்டாள், தினமும் அவர செயயும் வேலைகளில் உதவுவாள பூக்கள் பறிப்பதும், அப்பூக்களை அழகுபட மாலையாகத் தொடுப்பதும் அமமலைகளை இறைவனுக்குச் சூட்டி மகிழ்வதுமாக இருந்தாள். ஒருநாள் பெரியாழ்வார இறைவனுக்காகத் தொடுத்தது வைத்திருந்த மாலையைக் கண்டு மனம் மயங்கிய ஆண்டாள். அதைத் தன் தந்தை அறியாத வகையில் எடுத்துத் தன் கழுத்தில் சூட்டிக் கொண்டாள். பின்பு தன் தந்தைக்குத் தெரிந்தால் கோபிப்பாரே என்று எண்ணி உடனே மாலையைக் கழற்றி உரிய இடத்திலேயே வைத்துவிட்டாள். தினமும் இதுபோலவே செயயத் தொடங்கினாள். ஒருநாள் இதை அறிந்த பெரியாழ்வார், இறைவனுக்குச் சூட்டவேண்டிய தூமலர் மாலையைத் தான் அணிநது கொண்டு அழகு பார்ப்பது பாவம் என்று கூறி அவளைக் கடிந்து கொண்டார். ஆண்டாளின் செயல் அவரது மன அமைதியைக் குலைத்தது. கவலையுடனும் அச்சத்துடனும் அன்று இரவு உறங்கினார். அன்று இரவில் கனவில் தோன்றிய இறைவன், ஆண்டாள் கூந்தலில் சூடிக்கொடுக்கும் மாலையையே நான் விருமபுகிறேன் அதுவே மனத்தில் சிறந்ததும், என மனத்திற்கு ஏற்றதும் ஆகும் என்று கூறி மறைந்தார். அன்று முதல் ஆண்டாள் 'சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி' என்று பெயர் பெற்றாள். பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளை இறைவனுடன் இணைத்துப் பாரத்துப் பக்திக் கண்ணுடன் கண்டு வந்தார்.

மீராவும் தன் இளம் வயதிலேயே கண்ணன் மீது காட்டிய பகதியைப் போலவே மிகுந்த பற்றுக் கொண்டாள். பூசனைகள் செய்து போற்றி வந்தாள் திருமணமாகிச் சென்ற பின்னும் கூடத் தன் பற்றை அவள் விட்டுவிட விலலை இறைவன் மீது அன்பு கொள்ள ஆணை பெண் வேறுமை கிடையாது. ஆனால் அப்போதைய சமுதாயம் அவ வுரிமைகளைப் பெண்ணுக்கு மறுத்து வந்தது. எனவே மீராவே வேறு தடைகளையும் தொலைகளையும் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்த அவளுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் இன்னும் மிகுதி. இறைவனின் முன்பு நின்று பாடி, ஆடி, துறவிகளுக்குத் தொண்டு செய்து வாழ்ந்த அவளுக்குப் பலவேறு தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவளோ அவற்றைத் தன் மன வலிமையால் வெல்லுகிறாள். எனவேதான் மேவார மன்னனின் கட்டுப்பாடுகளையும் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட நஞ்சுக் கோபபையையும் ஏற்றுக்கொள்கிறாள் கண்ணன் மீது கொண்ட பற்றில் குறையாமல் நிற்கிறாள். தொலைகள் கட்டுக்கடங்காமல் போகும்போது பிருந்தாவனத்திற்கு வந்து கண்ணனின் பெருமை பேசி மகிழ்கிறாள் மேவாரில் தான் அனுபவித்த சிறைத் துன்பத்திற்கு இணையான வாழ்வை மறந்து, சுதந்திரமாகக் கண்ணனின் எண்ணத்தில் மூழ்குகிறாள் பின்பு கண்ணனின் ஊரான துவாரகைக்கு வந்து சேருகிறாள் ஆனால் அங்கோ அவள் சொல்லொண்ணாத துயரை அனுபவிக்கிறாள் இறைவனின் சந்நிதியில் பாடி, ஆடும் மீராவால் பெண் சமு

தாயம களங்கப்பட்டுவிட்டது என்று கூறி அரசன அவளைக் கட்டாயப்படுத்தி வெளியேற்றப் பிராமணர்களை அனுப்புகிறான். ஆனால், மீராவோ போக மறுத்துவிடுகிறாள். இதனால் கோபம் கொண்ட அவர்கள் உணரூ நோன்பிருந்து உயிர துறப்போம் என்று மிரட்டுகின்றனர். இதனால் மீரா மிகுந்த வேதனை கொள்கிறாள் அப் பாவச் செயலுக்குத் தன்னை இரையாக்கிக் கொள்ள அவள் உள்ளம் விரும்பவில்லை. ஒரு முடிவுக்கு வருகிறாள். பிராமணர்களின் தூண்டுதலால் இறைவனிடம் ஆணை பெறக் கோவிலுக்குத் தன்னந்தனியாகச் சென்றாள். சென்றவள் சென்றவள்தான். பின்பு திருமபி வரவேயில்லை. அவள் முன்பே வேண்டியிருந்தது போல இறைவன் அவளைத் தன் சோதியில் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டான் போலும்!

ஆனால், ஆண்டாளின் வாழ விலோ இறைவனே பெரியாழ்வாரிடம், "நீ உன் மகளை அலங்கரித்துக் கோயிலுக்கு அழைத்து வா. நான் கைத்தலம் பற்றுகிறேன்" என்று கூற, அவரும் அவவாறே திருவரங்கம் கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். அங்கே அண்டாள இறைவனின் திருவடி அருகே சென்றதும் பெரும் பேரொளி ஒன்று தோன்றி மறைந்தது. பின் ஆண்டாளைக் காண முடியவில்லை. அவள் வித்தகன் வேங்கட வாணனெனனும் விளக்கொளியில் புகுந்தனள் போலும்!

இறைவனுக்குச் சூட்ட வேண்டிய மாலையைத் தான் சூட்டிக் கொண்டு அழகு பார்த்த ஆண்டாளின் செயல், இறைவன் திரு

வருளால் மனனிக்கப்பட்டதும், பின்பு அவளைத் தெய்வத் திறகு இணையாகக் கொண்டு அவன் ஒளியோடு கலக்கச் செய்ய அனுமதித்ததும் அன்றைய தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் பண்பட்ட உயர்ந்த நிலையே காட்டுகிறது. மாறாக மீராவுக்கோ இறைவன் மீது அவள் கொண்ட அன்புக்காக அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொலலைகளும், கொல்ல நடந்த முயற்சியும், ஊரைவிட்டே அகற்ற முடிவெடுத்த செயலும் மூட நம்பிக்கையில் மூழ்கியிருந்த சமுதாயத்தின் அறிவிழந்த நிலையையே காட்டுகிறது.

காலத்தால், இடத்தால், மொழியால் இருவரும் வேறுபட்டிருப்பினும் எண்ணிய எண்ணத்தால், கொண்ட கொள்கையால் ஒன்றுபட்டு நிற்பதைக் காண முடிகிறது. மன உறுதியால் தடைகளைக் கடந்து, தன்பக்தியால் இறைவனின் சோதியில் ஒன்றாய்க் கலந்த ஆண்டாள - மீராவின் வாழ்க்கையில் உள்ள பல்வேறு ஒற்றுமை நிலைகளைக் காணும் பொழுது வியப்படைகிறோம். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்தோடு கலந்த அவவிருவரின் திருவடியை நாம் தொழுது நிற்போம். ❀

அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம்

ஆலய கும்பாபிஷேகங்களில் அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம் என்று ஒருவகை உண்டு. அஷ்டபந்தனம் என்றால் எட்டு மருந்துகளின் சேரகை என்பது பொருளாகும். இந்த மருந்துகளைக் குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் குறிப்பிட்ட சில மந்திரங்களைக்கூறி ஒன்றாகச் சேர்ப்பார்கள்.

அவை

1. கலகாவிப்பொடி	5. கொம்பரக்கு
2. சுக்கான் பொடி	6. ஜாதிநிலங்கம்
3. குங்கிலியம்	7. வெள்ளை மெழுகு
4. செம்பஞ்சு	8. எருமை வெண்ணெய்
- தொகுத்தவர் மு. கோமதி - புத்தூர்.

விண்ணப்பம்

திருப்பதியிலுள்ள திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் தங்கு வசதிகளுக்காக முன்கூட்டியே செய்து கொள்ளும் இட ஒதுக்கீடுகளுக்கான தொகையினை எம்.ஓ. மூலம் அனுப்புவதில்லாத அததொகைக்கான வங்கி காசோலையை 'உதவி செயலாட்சித் தலைவர் (வரவேற்பு) தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி' அல்லது 'செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி' எனும் பெயரில் எடுக்கப்பட்டு, வருகை புரியும் நாள், வரும் நபர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கொண்ட முழுத்தகவல்களுடன் கூடிய கடிதத்துடன் (ஆங்கிலத்தில்) அனுப்புவதில்லாத விரைவான பயனைத்தரும்.

செயலாட்சித் தலைவர்,
தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

வைணவ வழக்குச்சொற்களும் பொருள்களும்

டாக்டர் மா. வரதராஜன் - திருப்பதி.

கு

குக்கர பிறவி - மிகவும் தாழ்ந்த பிறவி;
குக்கர-வேதத்தில் விதித்ததை
அனுட்டிக்காமல் தாழ்ந்ததைக்
கடைபிடித்து வருகிற நீசர
குக்கூடல - முட்டாககு; மறைவு
குக்குகை - தடுமாறுகை; இருமுகை
குச்சி - திறவுககுச்சி
குச்சியிட - திறவு கோலிட
குசாண்டு - மிறுககு
குசை தாங்கின- வேகத்தில் போகிற குதிரை
அருமை - யைக் கடிவாளத்தை வெட்டி
நிறுத்துகை
குஞ்சம் - நாழி; சவரி; குச்சு; நூலிழை
யின் ஓரளவு
குஞ்சரம் - யானை
குஞ்சிமுழல் - குஞ்சி - கூந்தல் முழுவ
தும், குழல்-மேலெடுத்துக்கட
டின மயிரும அதுக்கு எஞ்சி

குட்டநாட்டுத - தொங்குகின்ற பிடரியும்
திருப்புலியூர - 108 திவய தேசங்களுள் ஒன்று
குட்டம் - குளம்; பள்ளம்; குழி
குட்டமிட்டு - பள்ளமெடுத்தது
இடந்தான - பிள்ளை; மகன
குட்டன் - தனியான இடம்; கைவலயம்
குட்டிச் சுவர - குப்பம்
குட்டிக்காட்டு - இளங்காளை
குட்டேறு - குள்ளமானது; சிறுதுணி
குட்டைநாழி - தலையில் அடுக்குக்குடமி
குடக்கூத்து - ருக்க, இரண்டு தோள்களிலும்
குடகொங்கன - குடங்களை ஏந்திக
குடங்கால - கொண்டு ஆகாசத்தில் சுற்றி
குடங்கை - இறக்கி ஆடுவதாகும்
குடதிசை - மேற்கிலுள்ள கொங்குநாடு
குடநதை - மடி
குடந்தம் - உளங்கை
குடநீராடுகை - மேற்குத்திக்கு
குடந்தம் - திருக்குடநதை திவய தேசம்
குடநீராடுகை - கும்பகோணம்,
குடந்தம் - திரட்சி; குடம்; வணங்கிக் கும்
பிடுதல்
குடநீரவாரகை - அபிஷேகம் பண்ணுகை
குடநீர - குடத்தாலே நீர் வாரகை
வழிகை - இறந்தவரை தகனம் செய்து
முடித்ததும் கையிலிருந்த
தண்ணீர் சட்டியை எல்லாம்
தீர்ந்து விட்டது என்று காட்
டுவதாகப் போட்டு உடைப
பர இதற்கு குடநீர்
வழிகை என்று கூறுவர
பண்டைத்தமிழர். குடநீராலே
உறவைப் போக்குவதாகும்.
குடப்பாமபில - பாம்புள்ள குடத்தில் கையை
கையிடுதல் - யிட்டு சத்தியம் செய்தல்
குடபாலாணை - மேற்குத் திகிலில் உள்ள கோயி
லிலே (ஸ்ரீரங்கத்தில்) சாயந
தருளின மதக்கஜமான எம்
பெருமான
குடமாட்டு - குடக்கூத்து ஆடினது
குடமாடி - குடமாடுகிறவன்

குடமுககு	- திருக்குடநதை திவ்யதேசம்			வைக்கும் செப்பு. அதுபோல
குடல துடககு	- சரீர சம்பந்தம்; இரத்த சம்			ஆபரணம் அணிபவளையன்றி
	பந்தம்			அதற்கு ஏற்றதன்மையில்லா
குடவயிறு பட	- வயிறுகுடம்பட அதா	குதை	- அம்பு; விலலின்குறை;	தவள - நாரைப்பெண் என்பர்.
	வது வயிறறிலே காற்றை		முயற்சி	
	நிறைத்து நிறுத்தி திருப்பவ	குந்தணம்	- ரத்னம் பதிகும் இடம்	
	ளத்தாலே விட்டு விட்டுக் குழ	குந்தம்	- நோய்; வேலாயுதம்; குற்றம்;	
	லூதுகையாலே வயிறு குடம்		குந்தம் - பூவாய அதனால்	
	போல உபயம்.		வெண்ப்பைச் சொல்லி அதன்	
குடவாய்பட	- குடத்திலிருந்து கொட்டினாற		தூய்மையைச் சொன்னபடி.	
	போல		தூயவன்; 'முகுந்தன்' என்ற	
குடி	- கிராமம்; குலம்	குந்தன்	பெயரில் தலைக்குறைவு குந்	
			தன்	
குடிககாடு	- குடுமபங்கள நிறைந்த ஊர்.			
குடிககிடத்தல	- குலமரியாதை தப்பாதபடி	குந்தளம்	- மயிற்சூழற்சி	
	இருத்தல	குந்தாலி	- மணவெட்டி	
குடிககிற வேப-	வேபபங்குடிநீர் - கஷாயம்	குந்திநடகை	- முன்னங்கால்கள் மட்டுப்	
பங்குடிநீர்			தரையில் படுமபடி நடத்தல்	
குடிகுடியாகக்	- மனைவிமக்களோடு திரண்டு	குந்தியடியிட்டு	- பதமாஸனம் போட்	
கூடி		நிறை	டுக்கொண்டு சப்பணம் கட்டி	
குடிநீர்	- கஷாயம் மருந்து		உட்காரமால் கால்களைக்	
குடிமை	- அடிமை; குடிப்பிறப்பு; ஒழுக		குந்தி உட்காருவது, பெண்	
	கம்		கள் வலது காலை மடித்து	
குடிமன்னுமின	- குடி		இடது காலை ஊன்றி இருப்	
சுவரககம்	யிருப்பையுடைத்தாய்; இன		பது குந்தியிட்டு உட்காருதல்	
	- சுகம் நிறைந்த சுவரககம்.	குப்பாயம்	- அரைச சட்டை, ஸ்ரீரங்கத்	
	பூமியில் இருப்பதை போலன		தில் நம்பெருமான் சாத்திக்	
	றியே நெடுங்காலம் இருக்கும்		கொள்ளும் பெரிய சட்டைக்கு	
	சிறந்த சுவரககம்; குடிநெருக்		கபாய என்று பெயர். இது	
	கதையுடைய நரகம் போலல		குப்பாயத்தின் திரிபு	
	லாமல இனிமையான சுவரக	குப்பி	- டப்பி, உள்ளுள்ள மாணிக்	
	கம்		கம் வெளியே தெரியுபடி	
குடியிருப்பு	- இருப்பதற்கு இடம்		யான டப்பி அக்காலத்திலும்	
குடிவாங்க	- விட்டுப்போக வேண்டுமபடி;		உண்டு போலும்.	
வேண்டுமபடி	சூனயமாபடி; காலியாமபடி	குப்பைக்	- நலவழிக்காலன்; அதிருஷ்டக்	
குடிவாங்குதல்	- இல்லாமல போதல்;	காலன்	காரண	
	மறைந்து போதல்	குப்பை கிளரந-	குப்பைபோலே குற்றமே	
குடுமி	- சிகரம், தலை	தன்ன செல்வம்	தோற்றுமபடியான செல்வம்.	
குண்டர	- நீசர்			
குண்டு	- ஆழம்	குப்பக்களிறு	- கும்பம்- குடம். குடம் போன்ற	
குணதிசை	- சிழுகுத் திசை		தலையையுடைய யானை	
குணங்கு	- நாற்றம், முடைநாற்றம்,	கும்பிடு நடம்	- வணங்குவதும் ஆடுவதும்	
குணங்கு	தோஷம்	குமமாயம்	- குழையச் சமைத்தபருப்பு,	
குணலம்	- தலைகீழாக ஆடுகின்ற		ஸ்ரீரங்கம் கோயில் தினமும்	
	கூத்து, குணலகூத்து		காலையில் ரொட்டி வெண	
குணபாலமத	- திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெரு		னெய், பருப்பு பால் ஆகி	
யானை	மான		யவை முதல் நைவேத்யம்.	
குத்துணை	- தள்ளப்படுகை,	குமரதண்டம்	- குமர (ஆறுமுக)னது தேவர்	
குதர	- பிரிவு		படை, குமான என்கையாலே	
குதறுகை	- மிறுகுகுளைப பண்ணுகை,		என்றும் சிறுவயதான தேவர்	
	துக்கத்தைப் பண்ணுகை		கள் தண்டம் - அவர்களின்	
குதறிக்கொட்டி	- கலகசிக்கொட்டி, குளறிக்க		ஆயுதங்கள்.	
	கொட்டி என்று பேச்சுவழக்கு	குமரிருக்கை	- அநுபவிக்கத்தகுதியல்லாதி	
குதிரி	- குந்திரி குதிரியாயிற்று, அடங்		ருக்கை.	
	காப பெண்; தடையிலலாத	குமிழத்தி	- ஊதி	
	வள குதிரி- ஆபரணம் இட்டு	குமிழி	- மதகு	

குமிழிநீர் உண்கை - அமிழ்ந்து அநுபவிககை. ஆழ்ந்து ஆநுபவிககை, நீர்க் குமிழிமேலவர உள புருந்து நீராடுகை.

குமுதம் - அரக்காமபல்; செவ்வாம்பல; நெய்தல்; பேரொலி

குமுறுகை - தடுமாறுகை; வாயவிடமாட டாமல உள்ளே துககப்படுகை

குயமிடைதடவ ரையகலம் - குயம் - குசம், முலை, முலைநெருக்குணகிற, தட வரை- மலை போன்ற; அக லம் - மார்பு

குயலவாய மலர குரக்கரசன் குராநறசெழும் போது - குவிந்த வாயையுடைய மலர வானர ராஜன் குரா-காட்டு மரண. அதனு டைய நன்றாய செவ்விதான பூ

குருகூரநம்பி - திருநகரியிலே இருக்கிற நம்பி. இவருடைய பூரத்திககு ஊற றுவாய இததேசத்தில் வசித் தல், நம்பி-பூரணன். நமமாழ வார அவதரித்த தேசம்

குருச்சி கிருட்டா குருவிந்தக்கல - ஊர குருட்டுப்பசு காவிக்கல், குருவிந்தக்கல லைத் தெலுங்கில கருந்தம் எனபர. இந்தக் கலலில் கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தீட் டுவர்.

குருளை குலந்தாங்கு சாதிகள் - குட்டி எலலாக்குலங்களுக்கும் ஆதா ரமான பிராமமண, ஷத்திரிய, வைசய, சூதர ஜாதிகள் நாலு. பெரிய பிராட்டியாருக்கு இனி யவன

குலமாமகடகினி யான - பூமியிலுள்ளோர்

குவலயத்தோர் குவால் குழக்கன்று - அதிகம், ஆதிகயம் அழகிய கன்று

குழமணன் குழப்பு சாதி - மரப்பாச்சி பொம்மை கலப்பு ஜாதி, மனித ஜாதி யும் விலங்கு ஜாதியும், புண் யபாபங்கள் கலந்த தாகை யாலே குழம்பு சாதி உணவு, தூக்கம், பயம் முதலானவற றுல விலங்குகளுக்கும் மனி தர்களுக்கும் ஒப்புமை உண்டு. தேவகணம் புண்ய பிறப்பு, தாவரங்கள் பாப பிறப்பு புண்யபாபம் கலந்த பிறப்பு விலங்கு ஜாதியும் மனித ஜாதியுமாகும்.

குழமணிதூரம் - குணலைக் கூத்து போல தோற்றவர்கள் தோல்

குழம்புப்பால

குழலபணி - தலை அலங்காரம் குழல முழைஞ்- குழலினுடைய துளை மயி றில் துளை உண்டு. அதனால் தான மயிர வளரகிறது. மயிரை நுனியிலுள்ள பிளவி லிருந்து இரண்டாய உரிகக் லாம்.

குழலவாய விரை

குழா குழாங்கு குழிய குழு குழாங்கொளா யிரம்

குழியில காலக்- ழுவுகை

குழைச்சரக்கு

குழிராதபடி

குழைவு குளக்குளிர்

குளச்சிட்ட கயிறு

குளந்தை

குளப்புக்கூறு குறறவாட்டி

குற்றுடைவாள

குற்றேவல

விககு ஈடாக ஆடும் கூத்தா கும். சேரப்பாலும் கண்ட சக்க ரையும் எனபதில் சேரப்பா லின் பொருள் குழப்புப் பால. அதாவது கெட்டி யாகக் காய்ச்சின பால, சக் கரை, ஏலம், மிளகு சேரத் துக் காய்ச்சி மாவு கரைத் துக் கலந்து கெட்டியாக்கின பால, ஸ்ரீரங்கத்தில் நம்பெ ருமான தெப்பத்தில் அமுது செய்கிறார்.

தலை அலங்காரம் குழலினுடைய துளை மயி றில் துளை உண்டு. அதனால் தான மயிர வளரகிறது. மயிரை நுனியிலுள்ள பிளவி லிருந்து இரண்டாய உரிகக் லாம். குழலில் பரிமளம், புஷ்பம் முதலானவற்றால் வரும் பரிம ளம் அனறிககே இயற்கை யான வாசனை. குழாம், சமூகம்

திரளாகத்திரண்ட திரள பத்துப்பாட்டு ஒரு திருவாய மொழியாய, பத்து திருவாய மொழி ஒருபத்தாய, இப்படிப் பத்துப் பத்தாய்கூடிய ஆயி ரம்.

சிராததம் செய்கை, அதாவது பிதருக்கள் காரணமாகச் செய யும் திவசத்தில், போகதாக்கள் கால கழுவுவதற்காகக் குழி யில் கால கழுவுவது மரபு சுவையற்ற பொருள் அல்லது குழைய வேண்டிய, கொஞ்சிக் குலாவ வேண்டிய சரக்கு வீணேபோகாதபடி

நெகிழ்ச்சி வவவலிடுமபடி; குளிர ஓடுக் குமபடி சுருக்குப்போட்ட கயிறு.

நவதிப்பதியில் ஒன்றான பெருங்குளம்

குளப்பில் கூறு; துறைப்ப குறறவாளி ஆண்பால; குறற வாட்டி பெண்பால

குறுஉடை வாள, சிறிதான உடைவாள- உடையில் சொருகு கத்தி கைங்கரயம்; உசித்தாஸ்யம்

குறககை	- வெளிப்படுத்துகை	குறை	- திடர்; திருமுடிக்குறை என
குறம்	- குறத்தி சொல்லு குறி குறத்		றும சொல்லுவர அதாவது
	துக்கு அருளப்பாடு என்று		பெருமாளுடைய திருமுடிப்
	கோயிலில் முத்துக்குறி அபி		பகதத்திலுள்ள இடமான உப
	நயிகக அருளப்பாடு இடுவர		யகாவேரியின் நடுவிலுள்ள
குறிகொளகை	- இதயத்திலே கொளளுகை		இடம்
குறிச்சி	- குப்பம்	குறைகொளளி	- எரிந்த கடடை; குறைகொள
குறுககும்	- கிடடும்	ளிக கடடை என்று கொச்சை	வழக்கு
குறியாப்பை	- ஆப்பையாலே கடன வாங்	குணநாடு	- மலைகளோடு கூடிய நாடு.
	குகை.	குணறிச்சுடடு	- குந்த மணிகொண்டை
குறுங்குடி	- திருக்குறுங்குடி எனஹும் திவ		குந்து மணி எனபர.
	யதேசம்	குன்னாங்குருச்சி-	காதிலே ஏகாந்தமாகச் சொல
குறுணி	- ஒரு குனிககு குறுமி நெல		லகை
	அளளும் பருவம் என்று	குனிககை	- கூத்தாடுகை
	பொருள		(தொடரும்)
குறுந்தலை	- தாயதம்பபனுக்கு அடங்காத		
	பிள்ளை; தறுதலை		

பெரியாழ்வாரும் குழந்தை வளர்ப்பும்

புலவர். பெ. வேலு - தாரமங்கலம்.

இலக்கியங்கள் வாழ்க்கை யின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டக் கூடியவை அவைகளிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டும் பாடங்கள் சொல்லாத நூல்கள் காலப்போக்கில் அழிந் துபோகும் மனிதர்களின் எண்ணங்களில் மிதக்கவும், இதயங் களில் நிறக்கவும், நாக்கு மேடை களில் நடனமாடவும் கூடிய படைப்புகளே காலம் காலமாக நின்று நிலைக்கும் சிரஞ்சீவி வரம் பெற்ற காவியங்கள் ஆகும்

அவை வாழ்வியலோடு சமந் தப்பட்டிருப்பின் மேற்சொன்ன நிலை பேற்றுக்குத் தகுதி பெற்றுவிடும் அந்நூலாக இருந்தாலும், பகதிப் படைப் பாக அமைந்தாலும், காவிய மாக மிளிரந்தாலும், கருத்து மணிகளைக் கோரத்துக் கட்டும்

சரடாக விளங்குவது வாழ்க்கை அனுபவங்களே

ஆழ்வார்களின் அமுதத்திரு மொழிகள் நாலாயிரமும் இவ வாறான நிலைக்கும் சிறப்பு கொண்டவை. வாழ்க்கை அனு பவ முத்திரைகளைப் பகதி நட னத்தில வைத்து ராகங்களாக - பாசுர நாதங்களாக ஆழ்வா ர்கள் பாடித்தந்துள்ளார்கள்

திருவாய்மொழியில் முதலில் வைத்துத் தொடுக்கப்பெற்ற பெருமைகொண்ட பாடல்களை வழங்கியவர் பட்டரபிரான பெரியாழ்வார் அவரது திரு மகளார சூடிகொடுத்தச் சுடர கொடியாலும் அப்பெருமானது பெருமை மேலும் கூடுகிறது.

கண்ணனின் பிறப்பு வளரப்பு குறித்த செயதிகளைத் தனது திருவாய்மொழியின் மூலம் மிகச் சிறப்பாக பெரியாழ்

வார வழங்குவார். எங் குத் தொட்டாலும் கண்ணனது லீலைகளையே இசைப்பாடல களாகப் பிரதிபலிக்கும்பண்ண மைந்த வீணை அவரது பாடல கள் என்றால் மிகையாகாது.

மானிடப்பருவங்களில் அரும் பும பருவம் குழந்தைப் பரு வம். தெய்வத்திற்கே பெருமை வழங்கிடும் குழந்தைப் பருவத் தைக் குறித்து நம் புலவர்கள் பிள்ளைத்தமிழ் பாடி மகிழ்ந் தனர். அவ்விதம் பாடி மகிழ்ந் தும் மனது கேளாமல், குழந்தை யாகக் கிடக்கும் அந்த நேரத் தில் மழலைகளின் செயற்பா டுகளைச் சொல்லிச் சொல்லித் திளைத்தார்கள்

'படைப்பு பலபடைத்து பலரோ டுண்ணும் உடைப்பெருஞ் செல்வராயினும், இடைப்பட

குறுகுறு நடந்து சேறுகைநீட்டி
 'இட்டும் தொட்டும் கலவியும்
 துழன்றும்
 மயக்குறும் மக்களின்
 விளையாட்டுக்களை
 மறறவர்க்கும் பகிரந்து தந்தது
 உவகை கொண்டனர.

இதோ, 'கண்ணன பிறந்தான,
 எங்கள் கண்ணன பிறந்தான,
 புதுக்கவலைகள் பறந்ததம்மா'
 என்று கனிகும ஆயரபாடித்
 தாயர்கள் நிலையைப் பெரி
 யாழ்வார காட்டும காட்சி காண
 போம்.

வண்ண மாடங்கள் சூழ் திருக்
 கோட்டியூரில் கண்ணன கேச
 வன நம்பி பிறந்தார என்றதும்
 அங்குள்ளார ஓடுவார, விழுவார,
 நம்பி எங்கென்று நாடுவார, பாடு
 வார, பலபறை கொட்ட ஆடு
 வார்கள். 'ஆனோபபார இவன
 நேரிலலை காண' என்றும் 'திரு
 வோணத்தான உலகாளுவான்'
 எனறெல்லாம் சொல்லி மகிழ்ந
 தார்கள்.

குத்து விளக்கைக் குளிப்
 பாட்டுவதுபோல, கண்ணனுக்கு
 நீராட்டும தாய் செய்யும் செய
 லைச் சொல்லவந்த பெரியாழ்
 வார ஓர் அழகான காட்சியைக்
 காட்டுகின்றார்.

மங்கை ஒருத்தி காலகளை
 நீட்டிச் சற்று உயரமான இடத்
 தில் அமர்ந்து கொண்டாள்
 இன்னொருத்தி வெதுவெதுப்
 பான நீரை மொண்டு மொண்டு
 ஊற்றுகின்றாள் அவள் குழந
 தையின் கையையும் காலையும்
 நிமிர்த்து நிமிர்த்து கடார நீர்
 ஊற்றுகின்றாள் அவ்வாறு ஊற்
 றும் போது பிள்ளைக்கு மூசு
 சுழுட்டுமே. அதனால் 'பைய'
 ஊற்றுகின்றாள் தன் விரல்க
 ளில் சுட்டுவிரலை வளைத்து
 நாவழிக்க வாயைத் திறந்தாள்.

அந்தப் பிள்ளையின் மேல் ஒளி
 வீசிட, பசுஞ்சிறு மஞ்சள் பூசிக்
 கொண்டே பாரக்க, அந்தப் பிள்
 ளையின் வாயில் ஏழு உலகமும்
 கண்டாள்

குழந்தைக்கு நீராட்டும்போது
 எவ்விதம், என்னென்ன புரி
 யவேண்டும் எனப்பதை இந்த
 இடத்தில் பெரியாழ்வாராக
 இல்லாமல், பெற்ற தாயாக
 மாறிப் பாடும் சிறப்பு அறிந்து
 மகிழ்த்தக்கூது

இதே போல, பாதாதி கேச
 வண்ணம் பாடும் போதும்,

'நோக்கி யசோதை நுணுகிய
 மஞ்சளால்
 நாகு வழித்து நீராட்டும்

இன்னமபிக்கு,
 என்று குழந்தைக்கு நாகு
 வழிக்கும் இன்றியமையாத
 தூயமைப் பணியை, இன
 னொரு முறையும் சொல்லிச்
 செல்வார விலலிப்புத்தூர் வித்
 தகர

இங்கே குழந்தையின் உடல்
 வளரச்சிக்கு காய்காலகளை
 நீட்டிவிடுவதும், தூயமைப்
 பணிக்கு நாகு வழிப்பதும்
 படிக்க மட்டுமல்ல, பின்பற்றவும்
 ஆன குறிப்புகள் என அறிந்து
 கொள்ள வேண்டும்.

அம்மகளிர தொட்டிலில் பிள்
 ளையைத் தூங்கச் செய்கின
 றனர். குழந்தை தன் இரு
 காலகளை உதைக்க உதைக்க
 தொட்டிலே கிழிகிறது எடுத்த
 துக்கொண்டு இடுப்பில் வைத்
 தாலோ இடுப்பையே பற
 நிக கொள்கிறது அணைத்துக்
 கொண்டாலோ உதரத்தே பாய
 கிறது. இந்தப் பிள்ளையிடம்
 இப்படி மாட்டிக்கொண்டேனே
 என்று இளையதாய், சிணுங்கி
 தொழியிடம் கூறுகின்றாள்.

"கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய
 உதைத்திடும்
 எடுத்துக்கொள்ளில் மருங்கை
 யிறுத்திடும்

ஒடுக்கிப் புலகில உதரத்தே

பாய்நதிடும்

மிடுக்கி லாமையால நான

மெலிந்தேன நங்காய்”

என்று துன்பத்திற்குள்ளேயே
இனபம் கண்டு துவளும் குடும்
பக காட்சி இப்பாடல தரும்
செய்தி.

‘எடுத்து வைத்திருந்தால்
இடுப்பு வலிக்கிறது. இறக
கிவிட்டால் மனம் நோக்குிறது’
என்பதுதான் குழந்தை தத்து
வம் புல்லாங்குழல் வண்ண
னுக்கு மட்டும இது பொருந
தாதாதா?

பிள்ளையைத் தரையில்
போட்டுத் தூங்க வைத்துவிட்டு
நாற்று நடப்போன நங்கை
ஒருத்தி திடீரென்று நினைத்
துக் கொண்டாளாம். ‘நம் வீட்
டுத் தரை குண்டும் குழியுமாக
இருக்கிறதே குழந்தைத் திரும்
பிப்படுத்தால் அவனது மேனி
என்ன பாடுபடும்’ என்று எண்
னினாளாம்.

தரையெல்லாம் மேடுபுள்ளம்
தவழ்ந்தால் உறுத்தாதா?

என்று அவளைக் கேட்பதற்குக்
காரணம், தன் கையில் பிடித்த
நாற்றின் ஸ்பரிசும், குழந்
தையை அவருக்கு நினைப்பூட்
டிவிட்டதுதான். பால் நினைந்
தூட்டும் தாயாக விளங்கும்
அவளால் பாலகனை மறக்கமு
டியவில்லை. அப்பெரியாழ்வா
ரின் பிரபந்தங்களில் கண்ணன்
திருஅவதாரக் காட்சிப் பாடல
களைக் குழந்தை வளரக்கும்
பேறு பெற்ற தாயர்கள் படித்து
மகிழ்ந்து வாழ்வியலைப் பின்
பற்றிப் பயன்பெறவேண்டும்.

பூசை முறைகள்

ஆறுகால பூசைகள் 1. உஷத்தாலம் 2. கால சந்தி 3. உச்சிக்காலம் 4. சாயரட்சை 5. பிரதோஷம், 6. அர்த்த சாமம்.

பூசை வகைகள் இருவகைப்படும். அவை

1. ஆதமாரத்த பூசை : தீட்சை பெற்றோர் வீட்டில் செய்வது.
2. பாரார்த்த பூசை அரசன், நாடு, மக்கள், உயிர்கள் இவர்களுக்கு நலன் விளைய, ஆலயத்தில் செய்யப்படும் பூசை.

நித்ய பூசை 1 நித்யம், 2. ஆகநதுக் நித்யம் என இருவகைப்படும் நாள்தோறும் செய்யப்பெறும் பூசை நித்ய பூசை மாதாந்தர விசேட பூசை ஆகநதுக் நித்யம் எனப்படும்

பாரார்த்த பூசை 1 நித்யம், 2 நைமித்யம், 3. காமியம் எனப்படும்.

பூசை முறைகளில் சொல்லப்பெறும் ஐவகை சுத்திகளா வன (பஞ்ச சுத்திகள்)

1. ஆதம் சுத்தி : பூசை செய்பவர தன் உடம்பைத் திருக் கோவிலில் உள்ளே இருக்கும் திருமேனி போலச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளல்

2. ஸ்தான சுத்தி பூசைக்கும் இடத்தை சுத்தப்படுத்தல்

3. திரவிய சுத்தி பூசைக்குரிய பாததிரங்களை நன்கு சுழிவி, பூசைக்குரிய பொருள்களில் அரக்கிய நீரைத் தெளித்து சுத் தமாகக் வைத்தல்

4. மந்திர சுத்தி மூல மந்திரத்தை முறைப்படி ஜபித்தல்.

5. இலிங்க சுத்தி அபிஷேக பாததிரத்தில் நீர் நிரப்பி அதில் தீர்த்தங்களை ஆவாஹனம் செய்து இலிங்கத்தை அபிஷேகம் செய்து சுத்தமான ஆடை அணிவித்தல்

தொகுத்தவர்

கமலா மாரியப்பன் - கோவை.

விண்ணப்பம்

தி.தி. தேவஸ்தான கோயில்களில் மற்றும் திருமலை ஸ்ரீவேங் கடேஸ்வரர் கோயிலில் நடைபெறும் ஆரஜித் ஸேவைகளுக்காக அனுப்பப்படும் கட்டணத்தொகையினை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் மட்டுமே பெறப்பட்ட ‘டிமாண்ட டிராபட்’ DD அல்லது ‘பேஆர்டர்’ (Pay order) மூலமாக அனுப்புமாறு பக்தர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் ‘செக்’ (Cheque)குகளை அனுப்புவதால் கால விரயமும், நிரவாகச் சிக்கலும் மேலாண்மைக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்

செய்திச் சுருக்கம்

திருமலையில்

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் எஸ் சங்கரதயாள சர்மா அவர்கள் தம் துணைவியாருடன் நான்கு நாள் யாததிரையாகத் திருமலைக்கு 12-6-95 அன்று வருகை புரிந்தார். இந்த நான்கு நாட்களின் போது, குடியரசுத் தலைவர் சுபரபாத் சேவை, தோமாலா, அரசச்சணை, அபிஷேகம் போன்ற பலவேறு கோயில நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றார். மேலும் திருச்சாஜூர் ஸ்ரீபதமாவதி தாயார் கோயிலுக்குச் சென்று தாயாரைத் தரிசித்தார். அதற்கு முன்பு திரு. டாக்டர் சங்கரதயாள சர்மா அவர்கள் திருப்பதியிலும், திருமலையிலும் தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் திரு. என. ரமேஷ்குமார் ஐ.ஏ.எஸ்., இணைச்செயலாட்சித்

தலைவர் திரு சத்யநாராயணராவ ஐ.ஏ.எஸ்., ஆந்திரமாநில அரசு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு சிம்மாதரி சத்யநாராயண, அறநிலையத்துறை ஆணையர் திரு சி.எச். வெங்கடபதிராஜு, திருமலை இணை செயலாட்சித் தலைவர் திரு. பாலசுபரமணயம் ஐ.ஏ.எஸ் மற்றும் பல உயர் அலுவலர்களால் எதிர்கொள்ளப்பட்டார். திருமலையை விட்டுச் செல்லுமுன்ன, குடியரசுத் தலைவர்க்கு தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் கோயில பிரஸாதங்களும், ஒலி, ஒளிப் பேழைகளும் சமய நூல்களும் வழங்கப்பட்டன

அண்மையில் ஸ்ரீரங்கம் தசாவதார சன்னிதியில் ஸ்ரீஸூக்த பாராயணம், லக்ஷ்மி ஸஹஸ்ரநாம அரசச்சணை ஆகியன தக்க வேத பண்டிதர்களால் ஸ்ரீராகவயயங்கார தலைமையில் நடைபெற்றன. இது போது 108 சுமங்கலிகளுக்கு குங்குமப்பிரஸாதம் அளிக்கப்

பட்டு, இறுதியில் ததியாராதனையும் நடைபெற்றது.

தகவல் திரு டி முருகதன்

திருப்பதியில் ஸ்ரீகோவிந்த ராஜஸ்வாமி ஸநநதி வீதியிலுள்ள ஸ்ரீமதபரமஹம்ஸ ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ சின்ன ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில், திருமலை திருப்பதி ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ திருவேங்கடராமாநுஜ பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி தலைமையில், பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் ஸ்ரீ உ வேதியாய வேதாந்த விதவான் தி.அ. கருஷணமாசாரய ஸ்வாமியால் 29-6-95 அன்று தொடங்கப்பெற்று தினந்தோறும் மாலை 7-30 மணிக்கு நடைபெற்று வருகிறது ஆஸ்திகரகள் கேட்டுப் பயன் பெறலாம்

அண்மையில் 2-6-95 அன்று, பெயர் தெரியாத பக்தரொருவர் திருமலை உணடியலில் ரூ. 20 இலட்சம் செலுத்தினார் ரூ. 500 தாள்களைக் கொண்ட 40 கட்டுகள் இக்காணிகையில் இருந்தன. அன்றைய கோயிலின் உணடியல் வருமானம் ரூ. 40,80,975 ஆகும்

மற்றையச் செய்திகள்

மைசூரைச் சார்ந்த ஸ்ரீகணபதி சச்சிதானந்த சுவாமி பீடத்திற்கு தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் ரூ. 1 இலட்சம் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது

யினை வழங்க தீர்மானித்துள்ளது.

புதிய அலுவலர்கள்

தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் புதிய இணைச்செயலாட்சித் தலைவராக திரு டி சத்ய நாராயணராவ ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் 3-6-95 அன்று பதவி ஏற்றார்.

தி.தி. தேவஸ்தானத்தில் இதுவரை மக்கள் தொடர்பு அலுவலராக பணிபுரிந்து வந்த திரு சிவாஜி அவர்கள் மீண்டும் தன் ஆந்திர மாநில அறநிலையத்துறைக்கே சென்றதன் விளைவாக, தற்போது திரு. சுபாஷ் கௌடா அவர்கள் தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் புதிய மக்கள் தொடர்பு அலுவலராக 5-6-95 அன்று பதவி ஏற்றார்.

பிரம்மோத்ஸவம்

திருப்பதியிலுள்ள தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் சார்பில் ஸ்ரீகோவிந்தராஜ சுவாமி கோயிலின் வருடாந்திர பிரம்மோத்ஸவம் 3-6-95 முதல் 12-6-95 வரை வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 8-6-95 அன்று நடைபெற்ற 'கருடசேவை'யினையும், 11-6-95 அன்று நடைபெற்ற 'திருத்தேர்' விழாவினையும் பலலாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் குழுமி யிருந்து கண்டு களித்தனர்.

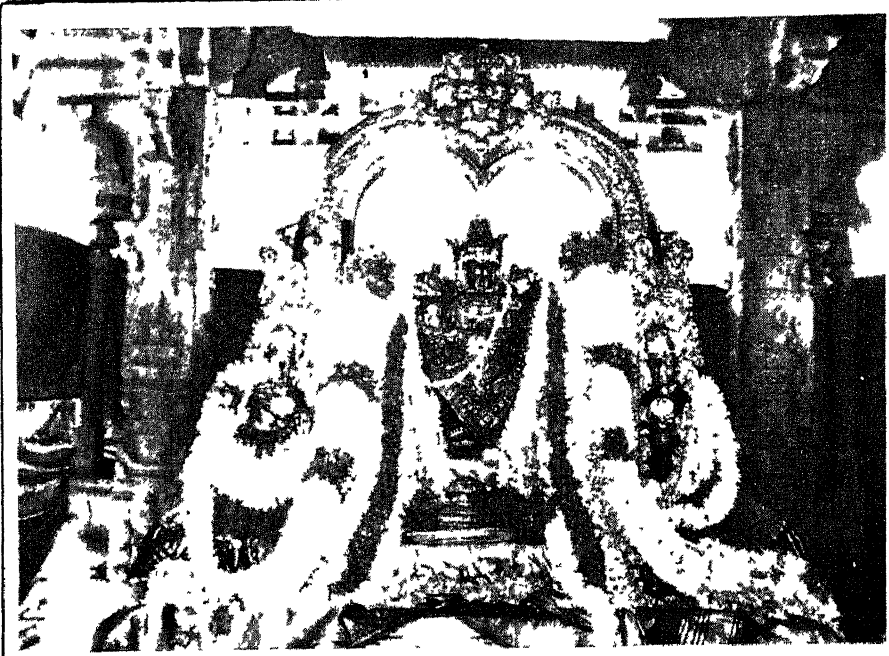
புதிய இணைச்செயலாட்சித் தலைவர் பதவி ஏற்றபோது.

மொர்ஷியஸ் தீவிலுள்ள விரைவில் கட்டப்படும். அங்கு ஸ்ரீபாலாஜி வேங்கடேஸ்வரர் அடுத்த ஆண்டு முதற்கொண்டு அன்னமாசாரியா இசைவிழா 89,000 பெறுமான கடவுளர நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் சிலைகள் தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.

திருமலையில் ஸ்ரீராம கிருஷ்ண திருமலை நாராயணகிரியில் னாமடத்திற்கென தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் தானம் அரை ஏக்கர் மனை கிறந்தவெளி அரங்கு ஒன்று தானம் அரை ஏக்கர் மனை

புதிய மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் பதவி ஏற்றபோது.

ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேத ஸ்ரீகோவிந்தராஜர் - திருப்பதி.

**அகில இந்திய விஷ்ணு
ஸஹஸ்ரநாம ஸம்மேளனத்தின்
இரண்டாவது ஆண்டு விழா**

அகில இந்திய விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸம்மேளனத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு விழா சென்னையில் 21-5-95 அன்று காலை ஏழு மணி அளவில் தொடங்கியது.

விழாவிற்கு சலபதி மல்லிகார ஜுன ராவ தலைமை தாங்கினார். வந்திருந்த பகத கோடிகளை திரு. பி.வி. கிருஷ்ணன் வரவேற்றார். திருமதி மானகே வர ஃபோம்ரா அவர்கள் குத்து விளக்கை ஏற்றி வைத்தார் ஊரவலத்தில் பஜனை வேத பாராயணம், ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் நடைபெற்றன. தலைவர்திரு. ஜே. கலயாண சுந்தரம் அவர்களுக்கும், ஹனுமந பகத மண்டலியின், தலைவர்திரு ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள், கோவில் மரியாதை வழங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

மண்டபத்தில் பஜனையும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாரா

யணமும் 12-30 மணி வரை நடைபெற்றது. பிறகு, பகத கோடிகளுக்கு பாகவத ஆராதனையும் நடந்தது

மதியம் மூன்று மணி அளவில் திரு. சிவசங்கர, (Joint Secretary Govt. of Tamilnadu, Law Department) அவர்கள் தலைமையில் விழாவின மாலை நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின. காலையிலும், மாலையிலும், அபிராமபுரம் சகோதரிகள் இறைவனாகம்

ஸர்வ தரிசனம்

திருமலைக் கோயிலில் ஸர்வதரிசனம் புதன், வியாழன் மற்றும் வெள்ளிக்கிழமைகளைத் தவிர நாளும் காலை 6 மணி முதல் 11 மணி வரையிலும், மதியம் 12 மணியிலிருந்து இரவு 7 மணி வரையிலும், இரவு 8 மணியிலிருந்து இரவு 10-30 மணி வரையிலும் அலலது கூட்டத்தைப் பொறுத்து 'ஸர்வதரிசனத்'திற்காக பொதுமக்கள் அனுமதிக்கப்படுவர். சாதாரண நாட்களின் போது ஸர்வதரிசனம் நாள் ஒன்றிற்கு 14 ½ மணி நேரங்களும், கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும் நாட்களின் போது நாள் ஒன்றிற்கு 18 முதல் 20 மணி நேரங்கள் வரை அனுமதிக்கப்படும்.

ஆகஸ்ட், 1995

சீர்திருவிழா நிகழ்ச்சி நாளிதழ்

